

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

ZITTING 1989-1990

Nr. 20

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 SEPTEMBER 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	999
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	1001
L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	1004
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1006
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	1007
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	1012
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1014
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	1015
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1020
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	1022
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1023
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	1028
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	1031
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1032
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	1036
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1040
II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	1058
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1058
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	1061
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1061
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1063
RECHTZETTING	1064
REGISTER	1065

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING

Vraag nr. 66
van 17 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen

Regelmatig ontvangen wij van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen brochures met allerlei adviezen.

Sommige bevatten echter slechts twee bladzijden tekst, zoals het advies inzake het ontwerp-decreet houdende oprichting van begrotingsfonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuurbehoud.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het niet mogelijk is dat sommige adviezen zouden kunnen worden samengebundeld om tot een ietwat lijviger brochure te komen.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat hogerge-noemde brochure aan de Gemeenschap heeft gekost, op hoeveel exemplaren ze werd gedrukt en bij wie ze wordt verspreid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 68
van 29 augustus 1990
van de heer M. SCHOETERS

Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit

In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord werd door de Vlaamse Executieve beslist tot de oprichting van de Vlaamse Havencommissie. De recente adviezen die door deze Commissie werden uitgebracht in de zeer moeilijke aanvangsfase van haar werkzaamheden, hebben aangetoond dat deze Commissie zeer goed werk kan leveren en een waardevol instrument is voor het uitstippelen van het Vlaams havenbeleid. De hierbij gehanteerde formules en de bekomen resultaten tonen aan dat de goede weg wordt bewandeld.

De reden waarom de Vlaamse overheid zo een commissie heeft opgericht, is te vinden in het grote sociaal-economisch belang dat aan het havengebeuren in Vlaanderen moet worden gehecht.

Afgaande op de maatgevende economische indicatoren en de invloed op onze maatschappij en het leefmilieu, is de ganse vervoersector in Vlaanderen nog van groter belang voor onze toekomst en onze welvaart. Onze ligging midden in een Europa in volle ontwikkeling is hier zeker niet vreemd aan. Vandaar dat het mij nuttig lijkt om op dezelfde basis als dit is gebeurd voor de Havencommissie, een Vlaamse Vervoercommissie op te richten die de vele problemen en verzuchtingen van de sector mits de nodige wetenschappelijke achtergrond, zou kunnen adviseren.

Zij zou in dit verband volgende ontwerpen moeten behandelen :

- het wegvervoer ;
- de binnenvaart ;
- het spoorvervoer ;
- het luchtvervoer ;
- het openbaar vervoer.

Het betreft zowel gewestelijke als nationale materies. Nochtans zijn beide materies met elkaar verweven en is het niet meer dan normaal dat de Vlaamse Executieve over beide een gefundeerd advies kan bekomen van een onafhankelijke commissie, om op deze wijze gefundeerde adviezen te kunnen verstrekken aan de nationale overheid of om haar standpunt te kunnen overmaken.

Graag had ik vernomen of de geachte Minister mijn visie deelt en of de bereidheid bestaat zo'n Vlaamse Vervoercommissie op te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat deze problematiek behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en ik derhalve verwijs naar het antwoord van mijn collega.

Vraag nr. 69
van 3 september 1990
van de heer A. LARIDON

IWONL — Integratiemogelijkheid

Met de beslissing van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 werd de Bijzondere Commissaris belast met het uitwerken van voorstellen met het oog op mogelijke integratie van de opdrachten van het Instituut tot aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in de Nijverheid en in de Landbouw (IWONL) deels in het Vlaams Ministerie van Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden en deels in het Bestuur Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het Vlaams Ministerie van Onderwijs.

Voor het Vlaamse Ministerie van Onderwijs betreft dit de specialistenbeurzen die universitaires moet toelaten een doctoraatsthesis te behalen in bepaalde specifieke domeinen. Het betreft jaarlijks 330 beurzen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of :

1. de integratie van de toekenning van de boven vermelde specialisatiebeurzen in het Vlaams Ministerie van Onderwijs niet bevorderlijk is voor een grotere autonomie van de beslissingen ;
2. het IWONL over een uitstekend team wetenschappelijk gevormd personeel beschikt dat naast het hoofdtakenpakket, instaat voor het evalueren van de aanvragen ;
3. het uitreiken van de specialistiebeurzen door het IWONL de overzichtelijkheid, die de Vlaamse Executieve hierop heeft, slechts ten goede komt ?

Antwoord

In antwoord op hogervermelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Vlaamse Executieve hechtte op 31 juli 1990 haar goedkeuring aan een voorontwerp van decreet houdende oprichting van het Vlaamse Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT). Alle taken die voor het Vlaamse Gewest vooralsnog door het IWONL worden uitgevoerd zullen door dit decreet aan het IWT worden toevertrouwd.

Over de taken die voor de Vlaamse Gemeenschap door het IWONL worden uitgevoerd, namelijk de toekenning van de specialisatiebeurzen, zal slechts een beslissing worden genomen nadat de resultaten van een lopende onderzoeksopdracht bekend zijn. De Gemeenschapsminister van Onderwijs zal hiertoe te gelegener tijd een initiatief nemen.

Vraag nr. 70 van 4 september 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Overdracht overheidsinstellingen — Rijksinstituut voor Grondmechanica

De wet van 26 juli 1990 regelt de overdracht van overheidsinstellingen die opereren op bevoegdheidsdomeinen die bij de jongste staatshervorming naar de Gewesten en Gemeenschappen zijn overgedragen, waaronder het Rijksinstituut voor Grondmechanica. Het betrokken instituut werd aldus opgesplitst naar de 3 gewesten toe.

Kan de geachte Voorzitter meedelen :

1. op welke basis dit geschied is ;
2. wie waar naartoe werd overgeheveld ;
3. hoe de huidige samenstelling en werking van het Vlaams Instituut voor Grondmechanica is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een

antwoord op zijn vraag tot de bevoegdheid behoort van de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, aan wie zij trouwens werd toegestuurd.

Vraag nr. 71 van 4 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Ontsluiting van de haven van Antwerpen — Realisatie van de IJzeren Rijn

De realisatie van de IJzeren Rijn is van groot belang voor de goede ontsluiting van de haven van Antwerpen met het hinterland.

Tot op heden is echter nochtans weinig gedaan met betrekking tot het tot stand komen van een moderne spoorlijn, aangezien de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) blijft zweren bij de 50 kilometer langere verbindingen via Wallonië (grensovergang Montzen).

Graag had ik in dit verband vernomen wat het standpunt is van de Vlaamse Executieve en welke stappen zij zal ondernemen om dit rechtgeaarde Vlaamse belang te verdedigen.

Antwoord

Het geachte lid weet ongetwijfeld dat de realisatie van de IJzeren Rijn, niet alleen nationaal, maar ook internationaal moet worden aanvaard. De Nederlandse en Duitse Spoorwegen zouden immers ook aanzienlijk moeten investeren in de modernisering van deze verbinding.

In deze zin heeft de Vlaamse Executieve bij haar stellingname ten aanzien van het strategisch investeringsplan STAR 21, door de NMBS opgesteld op initiatief van de Vice-Eerste Minister Dehaene, zeer duidelijk vooropgesteld dat de NMBS op korte termijn de realisatie van deze IJzeren Rijn-verbinding bij de vermelde buurlanden ter tafel moet leggen.

De Vlaamse Executieve heeft ook nadrukkelijk de wens geuit betrokken te blijven bij de verdere uitwerking van STAR 21, hetgeen trouwens in het belang van beide partijen is, aangezien het mobiliteitsbeleid deels nationaal, deels regionaal valt.

De Vlaamse Executieve zal bijgevolg in deze optiek in staat zijn de vooruitgang rond de mogelijke realisatie van de IJzeren Rijn-verbinding te evalueren en eventueel te ageren.

Vraag nr. 72 van 4 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993

Door de Vlaamse Havencommissie werd advies uitgebracht over het driejarenprogramma 1991-1993.

Dit waardevol document bevat een aantal duidelijke

suggesties die essentieel zijn voor de toekomstige ontwikkeling van de Vlaamse havens.

Aangezien dit document unaniem door de Commissie werd goedgekeurd, weerspiegelt het de vaste wil van de in deze materie geïnteresseerde wereld.

Vandaar dat ik aan de geachte Minister de volgende vragen zou willen stellen.

1. Welk gevolg zal op beleidsmatig vlak aan dit advies worden gegeven ?
2. Zal de begroting 1991 worden aangepast om de gelijkmatige uitbouw van al de Vlaamse havens mogelijk te maken ?
3. Wat met het invoeren van trekkingsrechten voor de haveninvesteringen ?
4. Zal het ontwerp van decreet op het Investeringsfonds van de gemeenten worden aangepast aan de suggestie van de Commissie ?
5. Wanneer zal het advies over de begroting 1992 worden gevraagd ?

Antwoord

Ik meen het geachte lid voor wat betreft de inhoudelijke zijde van zijn vragen te moeten verwijzen naar de Gemeenschapsminister bevoegd voor Openbare Werken en Verkeer.

Als Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting houd ik er wel aan te stellen dat de Vlaamse Executieve bij de opmaak van de initiële begroting 1991 rekening heeft gehouden met de voorstellen van de Havencommissie en bovenop de normale evolutie van de haveninvesteringen 1 miljard frank extra heeft uitgetrokken voor deze werken in 1991. Een aanpassing van de begroting 1991 zoals gesuggereerd door het geachte lid lijkt mij dan ook niet nodig.

Voor wat de gebeurlijke aanpassing betreft van het ontwerp van decreet op het Investeringsfonds van de gemeenten, meen ik u te mogen verwijzen naar de bevoegde Gemeenschapsminister van Openbaar Ambt en Binnenlandse Aangelegenheden. Ik meen hierbij wel te kunnen stellen dat de bemerkingen, ter zake verwoord door de Havencommissie, eveneens reeds bekend waren op het ogenblik dat de Executieve dit ontwerp heeft goedgekeurd. Vanzelfsprekend belet dit niet dat de Vlaamse Raad autonoom eigen wijzigingen aan dit ontwerp van decreet kan goedkeuren.

N. DE BATSFLIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 59
van 31 juli 1990
van de heer E. GRYP

Bouw van een kerneiland op de Raanzandbank — Belgisch-Nederlands project

Door de heren De Ferrante en Schwenke werd op 24 juli 1990 tijdens een persconferentie in Hilversum verklaard dat het studie bureau De Ferrante en Bakker contacten met de Vlaamse overheid had. Het ging om een Belgisch-Nederlands project voor de bouw van een kerneiland met vier kerncentrales van 1000 tot 1350 megawatt op de Raanzandbank in de monding van de Schelde. Zij kondigden bovendien aan dat hierover eind september een symposium in Den Haag zou worden gehouden en dat de Vlaamse Regering was uitgenodigd.

Kan de geachte Minister dit bevestigen ?

Zo ja, kan hij mij een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Over welke contacten gaat het en met welke leden van de Executieve werden zij aangegaan ?
2. Wat is de bedoeling van deze contacten, vermits het hier om een materie gaat die tot de exclusieve bevoegdheid van de nationale Regering behoort ?
3. Zal de Vlaamse Executieve ingaan op de uitnodiging voor het symposium in Den Haag ? Zo ja, waarom ?
4. Hoe kunnen eventuele contacten van de Vlaamse Executieve over dit project in overeenstemming worden gebracht met het feit dat deze materie geen gewestelijke bevoegdheid is ? Immers volgens het antwoord van de Vice-Eerste Minister Claes op mijn mondelinge vraag van 12 juli 1990 in de Senaat kan er op basis van nationale beslissingen, internationale afspraken over de Noordzee en het Uitrustingsplan 1988-1998 geen sprake zijn van een dergelijk kerneiland op Belgisch continentaal gebied.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het plan — voor

zoverre er al sprake is van een concreet plan — om een energie-eiland voor de Belgisch-Nederlandse kust te bouwen, tot op heden nog geen voorwerp heeft uitgemaakt van een bespreking binnen de Vlaamse Executieve, zodat ik niet op de hoogte ben van mogelijke contacten of andere initiatieven bij andere collega's van de Vlaamse Executieve. Ik kan dus alleen spreken voor mijzelf.

Het enige contact dat er in verband met het symposium van 27 september eerstkomend in Den Haag over een energie-eiland Noordzee in Den Haag is geweest, betreft het toezenden van een aantal uitnodigingen om dit symposium bij te wonen.

Ik zal op deze uitnodiging niet ingaan, evenmin zal ik een vertegenwoordiger sturen. Wel heb ik de opdracht gegeven de problematiek nauwgezet te volgen.

Voor het overige ben ik van mening dat de bevoegdheid zowel inzake de bouw van een kunstmatig eiland in de territoriale wateren als beslissingen inzake het uitrustingsplan voor de elektriciteit met al dan niet een nucleaire optie tot de bevoegdheid van de nationale Regering behoort.

Voor het overige verwijs ik naar de stellingname van de Vlaamse Executieve waarbij de bouw van een vijfde kerncentrale in Doel wordt afgewezen. De voorrang voor een niet-nucleaire optie inzake de energiebevoorrading, zal onverkort in mijn energiebeleidsnota weerhouden blijven.

Vraag nr. 60
van 2 augustus 1990
van de heer G. ANNEMANS

KS-beleid — Verantwoordelijkheid

Op welke wijze legt de afgevaardigde-bestuurder van de Kempische Steenkoolmijnen (KS) verantwoording af voor zijn beleid ?

Aan wie legt hij verantwoording af ?

Wie controleert hem ?

Deden zich tot op heden betwistingen en conflicten voor over het financieel beheer ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, deel ik hem het volgende mee.

Zoals voor elke naamloze vennootschap legt de afgevaardigde-bestuurder van KS die over uitgebreide volmachten beschikt verantwoording af voor zijn beleid aan de raad van bestuur van de maatschappij.

Deze raad van bestuur heeft dus de controle.

Tot heden deden zich geen betwistingen of conflicten voor over het financieel beheer.

Vraag nr. 61
van 2 augustus 1990
van de heer G. ANNEMANS

Herstructurering KS — Studieopdrachten

Worden er door de Kempische Steenkoolmijnen (KS) studieopdrachten uitbesteed voor de herstructurering en opdoeking van de KS ?

Hoe worden deze opdrachten aanbesteed ?

Hoeveel opdrachten zijn tot op heden aanbesteed ?

Aan welke bedrijven werden die opdrachten toegewezen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, deel ik mee dat door KS geen studieopdrachten werden uitbesteed voor de herstructurering of „opdoeking” van KS.

In het kader van specifieke nieuwe projecten, bijvoorbeeld herbesteding van mijnterreinen, ERC, . . . werden en worden door KS studieopdrachten (bijvoorbeeld voor grond, marktonderzoek) gegeven aan gespecialiseerde firma's.

Vraag nr. 62
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Milieuinvesteringen — Fiscale aftrekpost

Ondernemingen kunnen hun milieuinvesteringen als een fiscale aftrekpost beschouwen. Daarvoor blijkt de Vlaamse Regering de nodige attesten te moeten afleveren.

Kan de geachte Minister informatie verschaffen over :

1. de attesten die reeds aan de ondernemingen werden bezorgd ;
2. het aantal attesten dat werd afgeleverd ;
3. het globale bedrag en het gemiddeld bedrag per attest ;
4. de milieusectoren waarin deze investeringen zich situeren ?

Antwoord

Artikel 42ter van het wetboek van de inkomstenbelastingen voorziet in de mogelijkheid van een fiscale aftrek voor investeringen die aan de wettelijke voorwaarden voldoen.

Voor het aanslagjaar 1990 bedraagt het basispercentage van deze fiscale aftrek 5 ten honderd. Dit basispercentage wordt verhoogd tot 15 ten honderd voor ener-

giebesparende investeringen en voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling van nieuwe produkten en toekomstgerichte technologieën die geen negatief effect op het leefmilieu hebben of het negatieve effect op het leefmilieu beogen te minimaliseren.

Om van deze verhoogde investeringsaftrek te kunnen genieten moet de **belastingplichtige** bij zijn **belastingaangifte** een attest voegen. Voor energiebesparende investeringen is dit „een attest van de Executieve van het Gewest waar de investering plaatsvindt” (koninklijk besluit van 19 februari 1990). Voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling van nieuwe produkten en toekomstgerichte technologieën die geen negatief effect op het leefmilieu hebben of het negatieve effect op het leefmilieu beogen te minimaliseren is dit „een door de bevoegde Gewestexecutieve uitgereikt attest” (koninklijk besluit van 17 april 1990).

Het koninklijk besluit van 19 februari 1990 werd genomen als gevolg van de wet van 8 augustus 1988 op de institutionele hervormingen waarbij onder meer de bevoegdheden inzake het rationeel energieverbruik werden overgedragen naar de Gewesten. De wet van 8 augustus 1988 trad in werking op 1 januari 1989 en de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid is begonnen met het administratief en technisch onderzoek van de aanvragen ingediend vanaf die datum. De eerste attesten voor fiscale aftrek voor energiebesparende investeringen werden door mij afgeleverd op 26 januari 1990.

Voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling van nieuwe produkten en toekomstgerichte technologieën moet worden onderzocht of deze een negatief effect hebben op het leefmilieu of het negatieve effect op het leefmilieu beogen te minimaliseren. Deze materie valt niet onder mijn bevoegdheid en de enkele aanvragen voor een attest die toegekomen zijn bij mijn administratie werden overgemaakt aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Voor de vraag over het aantal attesten, de bedragen en de sectoren waarin deze investeringen zich situeren verwijs ik naar mijn collega, de heer T. Kelchtermans, **Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting**.

Vraag nr. 63
van 16 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Raanzandbank — Plannen voor de bouw van een kernenergie-eiland

De plannen voor de bouw van een kernenergie-eiland op de Raanzandbank in de monding van de Schelde, gelegen voor een groot stuk voor onze Vlaamse kust, duiken weer op.

Na stellige ontkenning vanwege de geachte nationale Minister voor Economische Zaken zou nu blijken dat daarover door de initiatiefnemers contacten zijn gelegd met de regionale overheid.

De Directeur-generaal van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van West-Vlaanderen is lid van de raad van aanbeveling van een in september in Den Haag te houden symposium over het **kernenergie-eiland**, waarop de Vlaamse Regering is uitgenodigd.

Het studie bureau De Ferrante en Bakker blijft keihard aan de zaak werken en rekest erop dat de eerste fase van de bouw reeds in 2000 zou voltooid zijn !

Kan de geachte Gemeenschapsminister klaarheid scheppen bij volgende vraagstelling ?

1. Welke contacten heeft hij gehad met het studie bureau en met de Nederlandse overheden ?
2. Bestaat er een bereidheid binnen de Vlaamse Regering om aan die plannen mee te werken ?
3. Meent de Vlaamse Regering dat er plaats en ruimte is voor nieuwe kerncentrales en/of een kernafval-eiland voor onze kust ?
4. Hoe valt de intentie voor de bouw van 4 kerncentrales op dat eiland te rijmen met een beleid dat eerder de afbouw van de kerncentrales en het zoeken naar andere energiebronnen aanbeveelt ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het plan — voor zoverre er al sprake is van een concreet plan — om een energie-eiland voor de Belgisch-Nederlandse kust te bouwen, tot op heden nog geen ontwerp heeft uitgemaakt van een bespreking binnen de Vlaamse Executieve, zodat ik niet op de hoogte ben van mogelijke contacten of andere initiatieven bij andere collega's van de Vlaamse Executieve. Ik kan dus alleen spreken voor mijzelf.

Het enige contact dat er in verband met het symposium van 27 september eerstkomend in Den Haag over een energie-eiland Noordzee in Den Haag is geweest, betreft het toezenden van een aantal uitnodigingen om dit symposium bij te wonen.

Ik zal op deze uitnodiging niet ingaan, evenmin zal ik een vertegenwoordiger sturen. Wel heb ik opdracht gegeven de problematiek nauwgezet te volgen.

Voor het overige verwijs ik naar de stellingname van de Vlaamse Executieve waarbij de bouw van een vijfde kerncentrale in Doel wordt afgewezen. De voorrang voor een niet-nucleaire optie inzake de energiebevoorrading, zal onverkort in mijn energiebeleidsnota weerhouden blijven.

Voor wat vraag 4 betreft kan ik het geachte lid meedelen dat ik in het kader van mijn energiebeleid niet alleen onverkort de niet-nucleaire optie behoudt maar tevens al concrete opdrachten heb gegeven om te onderzoeken wat de haalbaarheid is voor de toepassingsmogelijkheden van de zogenaamde alternatieve energieën, namelijk windenergie, zonne-energie (foto-voltaïsche en thermische), geothermie, bio-energie en waterkracht.

Vraag nr. 64
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Exploitatie zand- en grindgroeve te Dilsen en Maasmechelen — Exploitatievergunning

Zoals bekend baat de firma NV Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen en Maasmechelen een zand- en grindgroeve uit.

De oorspronkelijke exploitatievergunning werd op 16 september 1971 toegekend door de Bestendige Deputatie van Limburg (nummer 935013818). Deze vergunning werd ingetrokken met het koninklijk besluit nummer 77/C/118 van 24 mei 1977.

Op 14 juli 1988 werd door de Bestendige Deputatie een exploitatievergunning, ingediend voor hetzelfde gebied, geweigerd (nummer 750.0/1982.93).

Werd er door de geachte Gemeenschapsminister intussen een exploitatievergunning toegekend ?

Wanneer werd deze vergunning toegekend ?

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister antwoord kunnen krijgen op volgende vragen ?

1. Vanaf welke datum werd de groeve geëxploiteerd zonder vergunning ?
2. Hoeveel grind en zand werd in deze periode uitgebaggerd ?
3. Werd er in verband met deze illegaliteit vervolging ingesteld ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, deel ik mede dat het verlenen van exploitatievergunningen, meer bepaald in uitvoering van de bevoegdheden zoals bedoeld in artikel 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, binnen de Vlaamse Executieve toebehoort aan mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 210
van 2 augustus 1990
van de heer W. VAN DURME

Bescherming Klein Begijnhof te Gent — Restauratie van gebouwen, straten en pleinen

Het Klein Begijnhof te Gent staat te verkrotten. Dit uniek stukje patrimonium vormt een oase in het drukke stadscentrum en dreigt teloor te gaan.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. of het Klein Begijnhof te Gent is beschermd en vanaf welke datum ;
2. welke gebouwen sedertdien werden gerestaureerd ;
3. hoe groot het bedrag is dat sedert de bescherming van het begijnhof werd besteed aan het onderhoud en restauratie van de gebouwen, straten en pleinen ;
4. wie eigenaar is van het Klein Begijnhof ;
5. of het juist is dat een Britse ontwikkelings- en investeringsmaatschappij het Begijnhof zal restaureren en zo ja, welke maatschappij en volgens welke voorwaarden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het Klein Begijnhof werd beschermd op 30 oktober 1963 ; de gebouwen als monument, het geheel als landschap.
2. Als voornaamste restauraties werden de volgende werken uitgevoerd :
 - jaren 1968-1969 : inwendige schilderwerken in de kerk ;
 - jaren 1977-1978 : restauratie van de kapel van het Heilig Graf en van de straatmuur zijde Lange Violettestraat.
3. Voor deze werken werden vanaf 1975 voor 6.535.000 frank subsidies vastgelegd.

De mogelijke investeringen van de eigenaar zijn niet gekend.
4. De eigenaar van het begijnhof is de VZW Begijnhof Onze-Lieve-Vrouw ter Hooie, Bisdomplein 1, 9000 Gent.
5. Sinds 1989 blijkt de eigenaar onderhandelingen te voeren met diverse groepen en maatschappijen teneinde te investeren in een renovatie van het begijnhof, aangezien zijzelf over onvoldoende middelen beschikken. Naar verluidt zouden ook maatschappijen voor sociale huisvesting zijn benaderd.

Ter zake is bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen nog geen restauratiedossier ingeleid. De bescherming beoogt uiteraard het behoud van de volledige site en van waardevolle of representatieve interieurs op een kunsthistorisch en restauratief-technische verantwoorde wijze. Een mogelijk initiatief tot renovatie zal met deze voorwaarden dienen rekening te houden.

Vraag nr. 211
van 9 augustus 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Gewestplan Halle-Vilvoorde — Herziening

De Executieve besliste op 12 oktober 1988 dat aan de door de Raad van State vastgestelde onwettelijkheden binnen het kader van het gewestplan Halle-Vilvoorde, zou worden tegemoetgekomen.

Behoudens een vergissing van mijnentwege, kan dit niet anders dan door een herziening van het gewestplan Halle-Vilvoorde in te leiden, met dien verstande dat de herziening alleen op de vastgestelde onwettelijkheden betrekking heeft.

Is met die herziening reeds een aanvang genomen ? Zo ja, wanneer ?

In welk stadium bevindt de herziening zich op dit ogenblik ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de beslissing van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 alleen betrekking heeft op percelen, waarvoor het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd vernietigd door de Raad van State en waaraan een nieuwe bestemming dient te worden gegeven.

De uitvoering van deze beslissing, conform de voorzieningen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, vereist een rechtsherstel in functie van de concrete vernietigingsmotieven die door de Raad van State naar voor werden gebracht. Dit betekent onder andere dat de procedure tot vaststelling van het gewestplan dient te worden hernomen waar zij fout is gelopen.

Tot dusver werd reeds voor de gronden van drie arresten het gewestplan terug aangevuld bij besluiten van de Vlaamse Executieve. Andere besluiten zijn in voorbereiding. Hierbij wordt een bundeling betracht van de aanvulling voor die gronden waarvan de procedures vrijwel geheel moeten worden hernomen.

Het groot aantal problemen die er zijn in verband met het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, de studie van de bestaande toestanden en het inwinnen van juridische adviezen, brengen mee dat de voorbereiding van de aanvullingen slechts traag verloopt. Dit is verder ook het geval omwille van de lopende herzieningen van het gewestplan, onder meer voor de supersnelle trein en andere dringende werkzaamheden.

Vraag nr. 212 van 10 augustus 1990 van de heer J. GEYSELS

Hofstraat te Tessenderlo — Onteigening

Door de gewestplanwijziging Schoonhees te Tessenderlo kwam een groot deel van de Hofstraat in ambachtelijke zone te liggen. De overheid heeft besloten om de huizen in de Hofstraat te onteigenen.

Graag ontvingen we van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke overheid is belast met de onteigening van de Hofstraat ?
2. Hoeveel kost de totale onteigening van de Hofstraat ?
3. Worden deze bedragen verhaald op de verantwoordelijke bedrijven Tessenderlo Chemie en/of Philips Petroleum ?

4. Wat zal gebeuren met de onteigende gronden ?

5. Zijn er bedrijven die deze gronden willen kopen ?

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid laat ik hem weten dat tot op heden geen dossier door de gemeente Tessenderlo betreffende de onteigening van goederen gelegen in de Hofstraat bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is neergelegd.

Wel zijn zeven woningen bij ministerieel besluit van 22 februari 1990 op verzoek van de gemeente en na gedegen onderzoek van het dossier, als ongezonder erkend. Deze erkenning waarborgt aan de gemeente een subsidie krachtens het (vroegere) artikel 95 van de huisvestingscode, in geval van verwerving en sloping van deze woningen.

Indien de gemeente tot deze verwerving zou wensen over te gaan bij wijze van onteigening kan de subsidie slechts worden bekomen mits voorafgaandelijk akkoord van de Minister bevoegd voor de Huisvesting. Bovendien moet bij afzonderlijk besluit een onteigeningsmachtiging worden verleend.

Mijn diensten beschikken op dit ogenblik over geen verdere informatie betreffende een eventuele onteigening.

Vraag nr. 213 van 16 augustus 1990 van mevrouw F. BREPOELS

Historisch waardevolle gebouwen — Sloping wegens bouwvallig karakter

Recentelijk werd een historisch zeer belangrijk pand (16de eeuw met stukwerk en verbouwingen uit de 18de en 19de eeuw) in de Zoutstraat te Sint-Truiden gesloopt. Door de jarenlange leegstand was dit gebouw zo fel verkrot dat de eigenaar besloot tot afbraak.

Opmerkelijk hierbij is dat de eigenaar de Belgische staat was..

Het is duidelijk dat het beleid van de overheid hier ernstig te kort gekomen is.

Vandaar wens ik aan de geachte Gemeenschapsminister de volgende vragen te stellen.

1. Welke overheidsdienst was tot bij de afbraak eigenaar en verantwoordelijk voor het gebouw ?
2. Waarom werd het gebouw nooit beschermd als monument ?
3. Bevinden zich in Limburg nog historisch waardevolle gebouwen eigendom van de Belgische of Vlaamse overheid die wegens hun bouwvallig karakter vroeg of laat dienen te worden gesloopt ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het pand nummer 19 in de Zoutstraat te Sint-Truiden een hoofdzakelijk negentiende-eeuws

neoclassicistisch uitzicht had, met een oudere kern uit de zeventiende eeuw. Het gebouw werd opgenomen in het inventarisboekdeel van de reeks Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen, arrondissement Hasselt, deel 6n, wat een aanwijzing is dat het bouwkundig een zekere waarde had. Dat het een historisch zeer belangrijk pand was, kan ik echter niet beamen.

1. Het gebouw was tot voor enkele jaren eigendom van de Staat (Gebouwenfonds voor de Rijksscholen). Op het ogenblik van de afbraak was het privé-eigendom.
2. Het werd nooit als monument beschermd omdat het daartoe niet de vereiste kwaliteiten bezat volgens de criteria van het monumentendecreet van 3 maart 1976.
3. Op het derde vraagpunt kan ik slechts in algemene termen antwoorden dat het begrip historisch waardevol vatbaar is voor uiteenlopende appreciaties. Ik neem aan dat er zich in Limburg gebouwen bevinden, eigendom van de Belgische of Vlaamse overheid, die als historisch waardevol kunnen worden aangemerkt. Het beschermen van gebouwen waarvan het behoud omwille van bepaalde intrinsieke waarden van algemeen belang is, verloopt via een procedure die de overheid verplicht een zodanige beslissing degelijk te motiveren. De eigendomstoestand van een gebouw behoort niet tot de criteria die in aanmerking worden genomen om tot bescherming over te gaan. De overdracht van eigendom heeft evenmin invloed op de status van bescherming die — uiteraard — gericht is op behoud, instandhouding, onderhoud en herstel en niet op sloping.

Wat de niet-beschermde gebouwen betreft kan men onmogelijk in algemene zin een afweging maken : altijd zal geval per geval moeten worden beoordeeld of behoud dan wel sloping gerechtvaardigd is.

Vraag nr. 214
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Gewestplannen — Wijzigingen

Sedert het verschijnen van de respectieve gewestplannen in het Vlaamse Gewest werden een aantal gewestplannen gewijzigd.

Zo werden in een aantal gevallen wijzigingen doorgevoerd aan de hand van bijzondere plannen van aanleg (BPA's).

Deze BPA's hadden voor gevolg dat de juridische toestand (bestemming) van bepaalde gebieden werd gewijzigd.

In enkele gevallen werd een wijziging van een bestaand gewestplan doorgevoerd (zoals het industrieterrein Schoonhees te Tessenderlo).

Dit kan leiden tot een mogelijke verwarring bij het behandelen van gewestplannen.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** of de gewestplannen telkens of systematisch aan deze wijzigingen worden aangepast. Indien dit niet gebeurt, hoe zal de geachte **Gemeenschapsminister** dit probleem dan oplossen ?

Antwoord

Gevolggevend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Artikel 15 en 16 van de stedenbouwwet bepalen onder meer dat, wanneer een gewestplan bestaat, het algemeen plan en het bijzonder plan zich richten naar de aanwijzingen van dit gewestplan en de bepalingen ervan aanvullen. Deze plannen kunnen er desnoods van afwijken.

Als algemene regel geldt dat, wanneer een algemeen plan of een bijzonder plan van aanleg worden goedgekeurd nadat het gewestplan is vastgesteld, dit gemeentelijk aanlegplan primeert op het gewestplan.

De wet legt geen verplichting op het gewestplan aan te passen aan de bodembestemmingen die in een algemeen of bijzonder plan van aanleg worden vastgesteld. Wel zal, wanneer het gewestplan op de bedoelde plaatsen in herziening wordt gesteld, de bestaande ('juridische) toestand (zie artikel 8 punt 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw) melding dienen te maken van de aanlegplannen die alsdan bestaan.

Het bestaan van gemeentelijke plannen van aanleg naast de gewestplannen stelt wat de behandeling van concrete stedenbouwkundige aanvragen betreft (bouw-aanvragen, verkavelingsaanvragen, stedenbouwkundige attesten) geen fundamenteel probleem omdat naar aanleiding van de behandeling van deze aanvragen, de overheid gehouden is alle desbetreffende wettelijke stedenbouwkundige bepalingen die bestaan met betrekking tot het betrokken perceel na te gaan. Deze regel geldt niet alleen met betrekking tot de aanlegplannen maar ook met betrekking tot andere stedenbouwkundige plannen die geldende bepalingen kunnen inhouden zoals bijvoorbeeld de rooilijnplannen en de verkavelingsplannen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
 NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 374
van 29 augustus 1990
van de heer J. CUYVERS

Natuurreservaat De Blanckaert te Woumen — Massale vissterfte in augustus 1990

In de vijver van het natuurreservaat De Blanckaert in de Diksmuide deelgemeente Woumen is een massale vissterfte vastgesteld. Conservator Paul Houwen schrijft deze massale vissterfte toe aan de eenzijdige landbouwpolitiek van het plaatselijk polderbestuur, de Zuidijzerpolder, waardoor deze vijver al jaren wordt geconfronteerd met een te laag waterpeil.

Ambtenaren van de dienst Natuurbehoud enerzijds en Landbouw anderzijds hadden nochtans een compromis uitgewerkt, dat in de periode van 1 april tot 15 oktober een minimumpeil voorzag van 2,60 meter. Het polderbestuur weigert echter deze overeenkomst na te leven zolang de automatische stuw op de Steensluisvaart (dit

is het kanaal dat de Blanckaert verbindt met de IJzer) en het nieuw pompemaal aan de monding van deze vaart niet zijn gerealiseerd.

Minstens even erg is volgens hem de enorme verruiging van het reservaat ten gevolge van de lage waterstand.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke maatregelen hij heeft genomen in het kader van zijn Natuurontwikkelingsplan om ervoor te zorgen dat dit probleem tegen volgende zomer zal zijn opgelost ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het compromis inzake het waterpeil rond de Blanckaertvijver de eerste stap is die mijn diensten hebben gezet om een oplossing te vinden voor het behoud van de natuurwaarden.

De provinciale overheid dient het nodige te doen om dit compromis te doen eerbiedigen door de Zuidijzerpolder.

Anderzijds werd tussen de ambtenaren bevoegd voor Natuurbehoud en het Instituut van Natuurbehoud en de ambtenaren van de dienst Landbouwstructuren eveneens overleg gepleegd inzake de uitdieping van de Blanckaertvijver.

Het onderzoek naar de kwaliteit van het slib dat daarbij zou vrijkomen wees uit dat dit slib geen milieuverontreinigde stoffen bevatte. Ook werd reeds onderzocht waar het slib kan worden gedeponeerd.

Wanneer deze peilbeheersing en ruiming zullen zijn uitgevoerd, zal naar deskundigen menen, de verruiging in de Blanckaertvijver verdwijnen, onafhankelijk van de aanleg van het kunstwerk waarvan het geachte lid melding maakt.

Vraag nr. 376 van 4, september 1989 van de heer J. LOONES

Vlaamse Administratie — Dienst Polders en Wateringen

De Vlaamse Executieve voorzag in een ontwerp van bestuurlijke organisatie voor de Vlaamse Administratie de oprichting van een Dienst voor de Polders en Wateringen binnen het Bestuur voor de Landinrichting.

Zonder uitzondering waren alle besturen van Polders en wateringen uitermate verheugd met deze beslissing. Deze ontwikkeling zou immers een ware kentering betekenen in de huidige toestand, waarbij nagenoeg alle dossiers die door polders en wateringen voor goedkeuring aan de Vlaamse Administratie worden overgemaakt, besluiteloos worden geseponneerd. Het hoeft geen betoog dat dergelijke werkwijze zwaar drukt op de goede werking van de polders en wateringen.

Recent is echter gebleken dat men er binnen de Vlaamse Administratie aan denkt deze Dienst voor Polders en Wateringen niet op te richten binnen het Bestuur voor Landinrichting.

De materie zou wel worden toevertrouwd aan de Landelijke Waterdienst. De polderbesturen noemen dat een uitermaie kwalijke ontwikkeling, die alleen maar

de huidige status-quo in de hand zou werken. Beleidsmaterie toewijzen aan een technisch apparaat is duidelijk nefast zoals blijkt uit de huidige toestand : uitbreidingen van polders en wateringen, huishoudelijke reglementen, politiereglementen, aanpassing van wetgeving enzovoort blijven onbehandeld.

Het zal de geachte Minister nochtans niet onbekend zijn dat de polders en wateringen, sedert eeuwen en de laatste decennia in toenemende mate, hebben bewezen dat ze een belangrijke en niet meer weg te cijferen schakel zijn in de waterbeheersing van onze laaggelegen, waterrijke gebieden.

De polderbesturen blijven dan ook aandringen op de oprichting van een Dienst Polders en Wateringen binnen het Bestuur voor de Landinrichting, zoals voorzien in het ontwerp van bestuurlijke organisatie voor de Vlaamse Executieve.

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Wat heeft de geachte Minister tot op heden verhinderd deze dienst op te richten ?
2. Hoe argumenteert de geachte Minister de oprichting van deze dienst binnen de Landelijke Waterdienst in plaats van binnen het Bestuur voor de Landinrichting ?
3. Op welke wijze heeft de geachte Minister de Vlaamse polderbesturen geraadpleegd ?
4. Wat is de huidige stand van zaken van het dossier ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord verstrekt op vraag nummer 356 van 1 augustus 1990 van de heer A. Laridon, lid van de Vlaamse Raad (Vr. en Antw., VI. R., 1989-1990, Nr. 20, blz. 1027).

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 97 van 30 augustus 1990 van de heer A. LARIDON

Stichting Vertalingen — Stand van zaken.

Na Vlaanderen heeft ook het Nederlandse Ministerie van WVC besloten de subsidiëring van de Stichting Vertalingen stop te zetten. Dit zorgt voor enige deining. De Stichting noemt dit een blamage voor het internationale cultuurbeleid van Nederland en meent dat het besluit van Cultuurminister d'Ancona stoelt op aanvechtbare bedrijfseconomische overwegingen. Het resultaat is de vernietiging van 35 jaar investeren in kapitaal en goodwill, aldus de Stichting.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het juist is wat de Nederlandse Cultuurminister beweert, namelijk dat haar beslissing zou zijn ingegeven door het afhaken van Vlaanderen ?

Wil de geachte Minister mij tevens informeren welke

inspanningen de Vlaamse Executieve doet en zal doen om de Stichting Vertalingen terug operatief te maken en of in verband met het gecumuleerd **deficiet** vastgesteld door een accountantsonderzoek de oplossing niet bestaat in het opzetten van een alternatieve **subsidieringsstructuur** ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik volgende gegevens meedelen.

De redenen van de beslissing van Minister d'Ancona om de subsidiëring van de Stichting Vertalingen stop te zetten zijn — voor zover ik weet — van dezelfde bedrijfseconomische aard van deze van Vlaanderen. De negatieve beslissing van Vlaanderen werd evenwel vlugger genomen omdat ook ten opzichte van het bestuur van de Stichting ernstige bezwaren bestonden, evenals ten aanzien van de behandeling van de Vlaamse letterkunde in vertaling.

Deze bijkomende redenen had mevrouw d'Ancona niet, waaruit ik verklaar dat haar definitieve beslissing langer op zich liet wachten en inderdaad ook geïnspireerd zal zijn geweest door het Vlaamse standpunt.

Naar de toekomstige samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland op het gebied van vertalingen toe, zal eerstdaags binnen het daartoe geëigende ambtelijk overleg het nodige **denkwerk** worden verricht. De bereidheid om tot een constructieve en betere samenwerking te komen, bestaat in beide landen zodat ik hoop spoedig de eerste resultaten hiervan te kunnen bekend maken.

Vraag nr. 98 van 31 augustus 1990 van de heer J. LOONES

VCGT — Organisatie van Feest in België

In 1991 wordt Feest in België het thema van de Belgische toeristische promotie.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) en de Franstalige zusterorganisatie OPT hebben hiervoor een plan uitgewerkt. Door beide organisaties werd een Nationaal Comité opgericht. Met medewerking van onder meer een aantal provinciale en stedelijke diensten voor toerisme zal dat Nationaal Comité dat project in goede banen leiden.

1. Wie is initiatiefnemer van de Belgische toeristische promotie ? Gaat deze promotie niet voorbij aan de doelstellingen van het VCGT en de OPT ?
2. Hoe is het Nationaal Comité samengesteld ?
3. Welke concrete acties zal dat Comité ondernemen, op welke internationale markten en in welke orde van grootheid ?
4. Hoeveel en welke middelen (financies, mankracht) stellen het VCGT en OPT ter beschikking van het Nationaal Comité voor de uitvoering van het project ?

Antwoord

1. De Belgische toeristische promotie in het buitenland wordt door het VCGT en door OPT samen gevoerd, waarbij elke Gemeenschap zowel gemeenschappelijke als aparte activiteiten ontwikkelt en uiteraard volledig zijn autonomie en beslissingsvrijheid behoudt.

Als onderdeel van de gemeenschappelijke activiteiten wordt sinds 1990 elk jaar een jaarthema gekozen dat telkens één specifiek aspect van ons toeristisch aanbod speciaal belicht.

In 1990 was dat „België Lekker Land”. Het is de bedoeling om de vele festivals, stoeten en andere feesten die ons land rijk is, in 1991 als een specifieke karakteristiek van België te presenteren.

2. Het Nationaal Comité bestaat uit vertegenwoordigers van VCGT en OPT, van de tien provinciale toeristische federaties, van de toeristische steden (één per provincie), van de toeristische pers en van de transportsectoren (SABENA, NMBS, touringcarfederatie).
3. Het Nationaal Comité onderneemt zelf geen acties maar heeft een begeleidende rol. De activiteiten worden door het VCGT en OPT georganiseerd en geïntegreerd in hun gewone activiteiten. Ze worden gevoerd in landen waar het VCGT actief is : Nederland, Frankrijk, de Bondsrepubliek, Groot-Brittannië, Italië, de Scandinavische landen, de Verenigde Staten en Japan. De activiteiten liggen op het domein van de persvoorlichting, informatie van de consument, bewerking van de tussenhandel en reclame.
4. Aan het Nationaal Comité worden geen middelen ter beschikking gesteld, aangezien alle activiteiten binnen het VCGT/OPT worden uitgevoerd. De middelen die specifiek voor dit project nodig zijn vallen binnen het gewone werkingsbudget en worden voor wat het VCGT betreft, op 3,1 miljoen frank geschat.

Vraag nr. 99 van 31 augustus 1990 van de heer J. LOONES

VCGT — Werking

Het stichtingsdecreet van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) van 29 mei 1984 vermeldt dat „het VCGT een Vlaamse instelling moet worden, exclusief werkend onder het gezag van de Vlaamse Gemeenschap, zodat het in de verzorging van de Vlaamse toeristische belangen geen remmingen noch bezwaren mag ondervinden bij het voeren van een specifiek op Vlaamse doelstellingen gericht beleid”.

Het toerisme en vrijetijdsgebruik, zo werd gesteld, „behoren bij uitstek tot ons cultuurpatrimonium en moeten maximaal worden ingeschakeld als universele middelen tot welzijnsontplooiing”.

Lectuur van het Informatieblad van het VCGT (meer bepaald het nummer mei-juni 1990) roept bij mij vra-

gen op, vooral in het licht van bovengemelde uitgangspunten.

Het valt op dat de klemtoon in het Informatieblad niet ligt op de promotie van het Vlaamse, maar wel op de promotie van het Belgische toerisme.

De onderwerpen illustreren dat : het „Ufficio Belga” in Milaan en de „Belgio è Bello-campagne ; toeristische „België” campagne in de USA ; „Belgische regionale gerechten”, „Nieuwe congresbrochure België”, „België Lekker Land”, „België-stand” op de ITB ;

In die artikels bukt het van „België” en „Belgisch”, en is het daarentegen speuren naar één enkele keer „Vlaanderen” of „Vlaams”.

De bijdragen over Vlaanderen (achteraan het Informatieblad) beperken zich tot vermelding van evenementen, maar bevatten geen of weinig informatie over het toeristisch beleid in Vlaanderen, of over toeristische promotie voor Vlaanderen.

Ik wil niet beweren dat deze „Belgische” promotie geen resultaten bijbrengt voor het toerisme in Vlaanderen. Anderzijds kan niet worden ontkend dat Vlaanderen met zijn rijk cultureel patrimonium (kunst van alle tijden in alle vormen, steden, levenswijze, volksfeesten, volksaard) een volwaardig eigen toeristisch product heeft.

Vandaar kunnen volgende vragen worden gesteld.

1. Levert het VCGT specifieke inspanningen die enkel en alleen bijdragen tot de internationale imagovorming van het Vlaams toeristisch product, los van het Belgische toeristisch product ? Welke zijn die inspanningen ? Ik denk hierbij aan uitgaven, folders, zoals „Flanders — The Magazine of the Flemish Community”.
2. Wat is het oordeel van de geachte Minister over de wijze waarop het VCGT in het buitenland aan (uitsluitend) Vlaamse imagovorming moet doen ?

Antwoord

Sinds de oprichting van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme heeft de Raad van Beheer gekozen voor een ruime samenwerking met de Waalse zusterorganisatie Office de Promotion du Tourisme, op het gebied van de gezamenlijke toeristische promotie in het buitenland. Deze samenwerking komt onder meer tot uitdrukking in een net van gemeenschappelijke toerismebureaus in een aantal buitenlandse steden.

Deze samenwerking doet geen enkele afbreuk aan de volledige autonomie van het VCGT, dat volledig vrij beslist over zijn activiteiten en over de middelen die daarvoor worden gebruikt. Het gaat om samenwerking tussen twee autonome organisaties in een welbegrepen geest van federalisme.

Ik meen te mogen vaststellen dat over de wenselijkheid van deze samenwerking in de toeristische sector een zo goed als algemene consensus bestaat. Zonder samenwerking zouden de kosten van de toeristische promotie voor onze Gemeenschap alléén niet te dragen zijn.

Hierdoor mag nochtans niet de valse indruk worden gewekt dat de activiteit van het VCGT hoofdzakelijk zou bestaan uit projecten die gemeenschappelijk zijn met de Franse Gemeenschap.

Ik zou willen wijzen op het volgende.

- De talrijke aparte promotieactiviteiten van het VCGT zoals de arrangementenbrochure Vlaanderen Vakantieland en de daaraan verbonden reclamecampagne. In de vier buurlanden voert het VCGT eigen Vlaamse reclamecampagnes onder slogans zoals Flandern Erleben of Vlaanderen, daar ga je voor je plezier naar toe. Van de reclamebestedingen van het VCGT gaat 90 ten honderd naar eigen Vlaamse reclameactiviteiten. De helft van de brochures zijn aparte Vlaamse publikaties.
- De activiteiten van het VCGT op het stuk van de uitvoering van de Vlaamse decreten inzake logiesverstrekkende bedrijven, op het gebied van de subsidiëring en de uitbouw van de toeristische uitrusting, van het sociaal toerisme, het toezicht op en de steun aan het hotel- en kampeerwezen, het toezicht op de reisbureaus enzovoort. Al deze activiteiten vallen buiten het samenwerkingsverband met de Franse Gemeenschap. De eigen, gescheiden activiteiten vertegenwoordigen ongeveer 90 ten honderd van de begroting van het VCGT.

Vraag nr. 101 van 3 september 1990 van de heer J. LOONES

VCGT — Publikaties

Volgens het stichtingsdecreet heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) onder meer als opdracht het bevorderen van de aanmaak, de verkoop en de distributie van toeristische produkten in samenwerking met binnen- en buitenlandse bedrijven.

Deze taak wordt onder meer waargenomen door het verspreiden van diverse publikaties.

Kan de geachte Minister een antwoord verstrekken op volgende vragen ?

1. Welke publikaties worden door het VCGT verzorgd ?
2. Aan wie worden de diverse publikaties toegezonden, al dan niet gratis ?
3. Bestaat er een algemeen omvattend VCGT-tijdschrift waarin de plaatselijke initiatieven worden opgesomd ? Kan er worden overwogen een en ander breder uit te werken, waarbij kan worden vergeleken met het Nationaal VVV-Magazine, uitgegeven in Nederland (een gids van een 250-tal bladzijden, uitgegeven onder auspiciën van de Algemeen Nederlandse Vereniging van VVV's of ANVV). Deze gids verschijnt 4 maal per jaar met een jaarlijkse oplage van 300.000 exemplaren, onder meer te koop aangeboden in plaatselijke VVV's aan 4,95 gulden.

Antwoord

1. Aan het geachte lid wordt een gedetailleerde lijst bezorgd van de folders en brochures die door het VCGT worden uitgegeven.

	Taalversies	Eenheidsprijs
1. „Vlaanderen daar word je verwend”. Brochure van 32 blz. formaat A4, full colour. Luxueuze presentatie van toeristisch Vlaanderen voor buitenlands publiek (vnl. buurlanden).	N F E D	30
2. „België Stad voor Stad”. Brochure van 48 blz. formaat A4, full colour. Gedetailleerde beschrijving van de toeristische bezienswaardigheden van 28 kunsthistorische steden en stadjes, incl. plattegronden, openingstijden en entreprijzen. Rijk geïllustreerde en praktische gids.	N F E D	35
3. „Belgium the Key to Europe”. Een ingekorte versie van brochure nr. 2, specifiek bestemd voor de Verenigde Staten en andere verder afgelegen landen. 32 blz. A4.	Engels Deens Zweeds Ital. Japans	30
4. „Toeristische Kaart België”. Schaal 1/400.000, gevouwen 205 x 105 mm. Een kaart met quasi compleet wegennet en veel toeristische informatie. Keerzijde : 80 toeristische foto's.	viertalig	25
5. „Plattegrond Brussel”. Kaart van het stadscentrum (schaal : 1/9500) met ligging van bezienswaardigheden en van de hotels. Schematische kaarten van de agglomeratie en van het openbaar vervoer.	viertalig	15
6. „Bestemming Brussel”. Brochure van 24 blz. formaat A4, full colour. Geïllustreerde beschrijving voor de toeristische bezienswaardigheden van Brussel incl. openingstijden en entreprijzen.	N F E D Spaans	25
7. „Toeristische Evenementenkalender 1990”. Brochure (formaat 210 x 100 mm). Voornaamste evenementen in België vanaf 1 maart 1990.	N F E D	10
8. „De Belgische Kust”. Brochure van 36 blz., A4 full colour. Geïllustreerde beschrijving en plattegrond van elke badplaats plus de vele excursiemogelijkheden.	N F E D	30
9. „Vlaanderen Vakantieland 1990”. Brochure 88 blz. A4 full colour. Geïllustreerde catalogus met 193 aanbiedingen voor korte vakanties en weekends in Vlaanderen en Brussel, voornamelijk buiten het hoogseizoen.	N F D	gratis
10. „Toeristische Attracties 1990”. Een gids met geïllustreerde informatie over 57 toeristische attracties in Vlaanderen. 32 blz. A4 full colour.	N F E D	gratis
11. „Hotels België 1990”. Officiële lijst van de erkende hotels. Gedetailleerde informatie over elk hotel en tarieven. Er bestaan deelgidzen voor Vlaanderen, Wallonië en voor de voornaamste kunsthistorische steden.	viertalig	25
12. „Vlaanderen — Te Huur 1990”. Brochure met informatie over bungalowparken (vakantiedorpen), verhuurbureaus (appartementen) en vakantie op de boerderij. Formaat A4, 24 blz.	viertalig	15
13. „Flanders Budget Holidays 1990”. Brochure met adressen van jeugdherbergen, jeugdvakantiehuisen, sociale-vakantiehuisen. Formaat 210 x 100 mm, 24 blz.	viertalig	10
14. „Camping België 1990”. Folder, gevouwen 210 x 100 mm. Officiële lijst van kampeerterrinen. Landkaart, informatie over elke camping plus tarieven.	viertalig	gratis

	Taalversies	Eenheidsprijs
15. „België Lekker Land 1990”. Een infokrant i.v.m. het jaarthema van de toeristische promotie in 1990. Allerlei info en wetenswaardigheden over eten en drinken in België. Formaat gevouwen A4, 6 blz.	N F E D	15
16. Vlaanderen-posters. Formaat A1 (841 x 594 mm). Kleurendruk met tekst naar keuze in N-F-E-D. 16 a. Antwerpen, Brabo 16 b. Brugge, Rozenhoedkaai 16 c. Gent, Gravensteen 16 d. Leuven, Stadhuis 16 e. Kust, trapfiets 16 f. Tongeren, Ambiorix 16 g. Bokrijk , venster 16 h. Bruegel, volkstelling Betlehem	N F D	100
Diversen Plastic draagtasje : om uw folders in te stoppen. Tweezijdig bedrukt met kleurige illustratie.		5
Mappen : geïllustreerd met kleppen op de twee delen.		30
„Toerisme 1989” Jaarverslag van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme” met gedetailleerde statistieken, vnl. van de overnachtingen in België. (Geen kwantumkorting).	E	500
„Sales Guide Vlaanderen 1990”. Brochure A4, 84 blz., full colour. Professionele informatie voor reisbureaus, touringcarbedrijven e.a. reisorganisatoren. Alleen voor professionele gebruikers.	N F E D	gratis

- De meeste van deze publikaties zijn bestemd voor de toeristische informatie en worden dus op verzoek gratis verstrekt aan personen die daarom vragen ofwel in de informatiebureaus van het VCGT en van de Belgische toerismebureaus in het buitenland, ofwel bij de diverse VVV's, diensten voor toerisme, touringclubs, diplomatieke posten en andere verdeelpunten in binnen- en buitenland die door het VCGT worden bevoorrad. Sommige publikaties zijn bestemd voor een specifieke doelgroep, zoals bijvoorbeeld reisbureaus of touringcarondernemingen. In diverse landen worden, als onderdeel van de promotieprogramma's, mailings ondernomen naar specifieke doelgroepen.
- Het VCGT geeft een tweemaandelijks tijdschrift uit „Informatieblad” dat bestemd is als informatiekanal naar de toeristische sector toe. Een VVV-magazine zoals bedoeld door het geachte lid bestaat niet in ons land en voor zover mij bekend bestaan er geen plannen voor. Ik wil er wel op wijzen dat elk van de provinciale toeristische federaties in de vijf Vlaamse provincies een gedetailleerde Gids voor Toerisme en Recreatie uitgeeft met gedetailleerde informatie over het toerisme in de provincie.

**Vraag nr. 105
van 21 september 1990
van de heer J. CUYVERS**

Leefmilieu — Invoering van een bypass-oliefilter

Uit de VBO-mededelingen nummer 10, 1990, pagina 759-761 verneem ik dat de introductie van een bypass-micro-oliefilter voor alle motoren en hydraulische systemen een reeks voordelen oplevert. De internationale praktijk leert dat de besparingen op de onderhoudskosten zo groot zijn dat de investeringen in het algemeen binnen het jaar wordt terug verdiend. Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalolie, die zoals de geachte Minister wel weet, heel wat milieuproblemen oplevert, in aanzienlijke mate beperkt. Deze ontlasting van het leefmilieu gaat gepaard met minder verbruik van schaarse aardolie en een vermindering van de invoerzijde op onze betalingsbalans.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen er zijn genomen en tegen welke datum om motoren- en wagenpark en eventueel de grote hydrau-

lische systemen met deze bypass-micro-oliefilter te doen uitrusten ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat deze aangelegenheid niet ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

II. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 45
van 9 augustus 1990
van de heer J. CAUDRON

Dopingcontrole — Herzien, aanpassing of aanvulling van dopingwet

Vorig jaar kwam de dopingcontrole volop in de actualiteit toen een burgemeester weigerde een dopingcontrole te laten doorgaan op zijn golfterrein.

Andere golfspelers hebben zich echter naar aanleiding van wedstrijden zonder enig probleem aan dopingcontroles onderworpen.

Graag vernam ik welke dopingcontroles er sedert genoemde feiten werden uitgevoerd ? Voor welke sport ? Op welke plaats ?

Daar betrokken burgemeester door de rechtbank niet werd gestraft, is het wellicht aangewezen de dopingwet te herzien, aan te passen of aan te vullen, teneinde in de toekomst nog dergelijke gevallen te voorkomen.

Mag ter zake weldra een initiatief worden verwacht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat sinds de incidenten waarvan melding wordt gemaakt, de dopingcontroles onverminderd werden voortgezet. Weeklijks worden er op ongeveer 8 verschillende plaatsen, in een brede waaier van sportdisciplines en sportfederaties nog dopingcontroles uitgevoerd. Statistische gegevens omtrent het aantal dopingcontroles, plaatsen en gecontroleerde sportdisciplines zijn beschikbaar.

De rechtbank verleende aan betrokken burgemeester opschorting van straf waardoor impliciet de inbreuken als bewezen werden beschouwd.

De wet van 2 april 1965 voorziet in artikel 7 § 3 straffen voor de persoon die dopingcontroles belemmert of onmogelijk maakt.

Vraag nr. 47
van 13 augustus 1990
van de heer G. ANNEMANS

Brussel — Campagne taalgebruik

Kan de geachte Minister mij meedelen of hij initiatieven heeft genomen om via een intensieve campagne de Vlamingen die naar Brussel verhuizen er toe aan te zetten daar steeds Nederlands te spreken en te gebruiken ? Op welke begrotingspost werden er gelden voor een dergelijke campagne uitgetrokken ?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Een mogelijke campagne om Vlamingen die naar Brussel verhuizen ertoe aan te zetten daar steeds Nederlands te spreken en te gebruiken moet mijns inziens worden gekaderd in een bredere campagne omtrent de imagovorming rond Brussel. Anderzijds moet zij ook met de nodige achtergrondkennis omtrent het huidige taalgebruik en de verhoudingen met de Franstaligen voorbereid worden teneinde geen negatieve neveneffecten te creëren.

Wat het eerste aspect betreft, heb ik aan een studie bureau reeds de opdracht gegeven een diepteonderzoek te verrichten omtrent de huidige beeldvorming van de Vlamingen over hun hoofdstad, te peilen naar de remmende factoren en naar de elementen die reeds als positief worden ervaren. Met deze kennis zal worden gezocht naar passende mediacampagnes die ertoe zullen bijdragen dat Brussel ook algemeen zal aanvaard worden en die Brussel zal geliefd maken als hoofdstad van Vlaanderen. Het besef dat Brussel niet langer een Franstalig bastion is, maar dat Vlamingen er ook reële kansen krijgen zal hoogst waarschijnlijk één van de thema's worden die zullen worden uitgediept. Het aanmoedigen zowel van inwijkelingen als van pendelaars en bezoekers om in Brussel consequent Nederlands te spreken zal een bijzonder deel uitmaken van de globale campagne rond de imagovorming die een repetitief karakter zal krijgen en zal inspelen op gedragsbeïnvloedende factoren.

Een taalcampagne dient ook met de nodige kennis op gebied van het huidige taalgebruik te worden voorbereid. Uit recente studies blijkt dat de Brusselse Vlamingen opnieuw opener staan voor het Frans door het feit dat ze een zelfbewustere houding aannemen, mede gesterkt door de economisch-financiële groei in Vlaanderen en institutionele waarborgen. De linguïstische soepelheid treedt op omdat zij door het gebruik van het Frans geen bedreiging meer voelen voor hun ethno-linguïstische identiteit in Brussel.

Zij gaan ook steeds meer een cultuurtaal ontwikkelen die het midden houdt tussen dialect en algemeen beschaafd Nederlands.

De Vlaamse pendelaars en bezoekers aan Brussel ge-

bruiken om heel andere redenen het Frans. Bij hen leeft nog het stereotiepe beeld van een dominant verfranste stad. Bij hen leeft door deze toevallige bezoeken niet de permanente bedreiging voor hun **ethnolinguïstische** identiteit : in Vlaanderen is het Nederlands de taal van de meerderheid. Een derde verklaring voor het gebruik van het Frans is het feit dat zij vooral dialect spreken en weinig belang hechten aan het gebruik van de Nederlandse standaardtaal.

Een taalcampagne zal daarom niet zozeer moeten worden gericht op het verhogen van het zelfbewustzijn van de Vlamingen in Brussel-Hoofdstad.

Ten aanzien van de Brusselaars zal een campagne moeten worden gevoerd die een bewust en consequent gebruik van een verzorgd algemeen Nederlands in Brussel en in Vlaanderen propageert. Naar de bewoners van het hinterland is een voorlichting over de recente ontwikkelingen in de Brusselse **taalverhoudingen** aangewezen alsook een sensibiliseringscampagne voor een intensiever gebruik van de verzorgde moedertaal in Brussel (en in Vlaanderen) om het overwegend Franstalig karakter van de stad te doorbreken.

In overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal door mij als Gemeenschapsminister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden vanuit de Vlaamse Executieve een initiatief worden genomen dat begin 1991 zal worden geconcretiseerd. De nodige middelen zijn hiervoor beschikbaar op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, titel 1, sectie 99 Brusselse Aangelegenheden, artikel 01.02.99. Allerhande uitgaven voor bijzondere initiatieven inzake Brussel-Hoofdstad.

Vraag nr. 48
van 16 augustus 1990
van mevrouw N. MAES

Beleid inzake thuiszorg — Initiatieven en middelen

In Vlaanderen zorgen naar schatting meer dan 100.000 gezinnen thuis voor een ziek, bejaard of 'gehandicapt' familielid, al dan niet met de hulp van professionele diensten. Omwille van de vergrijzing van onze bevolking zal dit aantal in de toekomst nog toenemen.

In de vijf laatste regeringsverklaringen komt herhaaldelijk terug dat thuiszorg prioritaire aandacht moet krijgen. De thuiszorg is immers maar mogelijk wanneer de families worden ondersteund door de overheid, de bestaande diensten en voorzieningen.

Van de geachte Gemeenschapsminister Lenssens vernam ik welke initiatieven er reeds werden genomen of worden gepland betreffende alle welzijnsdiensten.

Inzake de medische thuisverzorging en de ambulante gezondheidsvoorzieningen zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. welke concrete maatregelen er worden genomen of gepland om de thuiszorg daadwerkelijk als volwaardig te beschouwen, uit te bouwen en als dusdanig te erkennen ;
2. of er budgettaire middelen zijn vrijgemaakt ;
3. of de families bij het verdere beleidsvoorbereidende werk als zelfstandige en volwaardige gesprekspartners worden betrokken en hoe dit dan concreet wordt georganiseerd ;

4. welke maatregelen er worden genomen of gepland om de thuiszorg evenwaardig uit te bouwen naast de intramurale initiatieven ?

Antwoord

In antwoord op haar schriftelijke vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Vanuit mijn bevoegdheid inzake volksgezondheid kan ik op het domein van de thuiszorg specifieke initiatieven nemen inzake thuisverpleging.

Zoals voor de andere gezondheidsvoorzieningen is de nationale overheid krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 houdende de hervorming der instellingen bevoegd voor de algemene normering, planning en financiering via het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

De terugbetaling van verpleegkundige en medische akten, ook van deze die in een thuissituatie gebeuren, valt aldus ten laste van het RIZIV. Hiervoor werd een specifieke nomenclatuur uitgewerkt.

De Vlaamse Gemeenschap heeft, mede omdat de nationale overheid tot nu toe geen uitvoerende besluiten getroffen heeft met betrekking tot de organisatie van de thuisverpleging, op dit vlak eigen beleidsaccenten uitgewerkt. Deze werden in het Executieve-besluit van 6 juli 1988 structureel vastgelegd. Zij beogen enerzijds een kwaliteitscontrole en ondersteuning van de thuisverpleging. Anderzijds wordt de samenwerking op de eerste lijn aangemoedigd door een erkenning en forfaitaire vergoeding (500.000 frank) van regionale samenwerkingsinitiatieven. Momenteel zijn er 47 erkend in het Vlaamse land die mede worden begeleid door drie grote groeperingen.

Op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap is voor de uitvoering van dit besluit in 1990 42 miljoen frank voorzien. Dit bedrag is de laatste twee jaar weinig geëvolueerd.

Aangezien uit een recent evaluatierapport van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) blijkt dat de huidige organisatiestructuur om allerlei redenen niet optimaal functioneert, is het mijn intentie om een nieuwe reglementering uit te werken. Hierbij zal het hoofaccent liggen op de coördinatie van de multidisciplinaire zorg- en hulpverlening rond de zwaar zorgbehoevende patiënt. Deze zal samen met de thuisverzorgers inspraak krijgen in het opmaken van het zorgenplan. Daarnaast zullen op het subregionale niveau samenwerkingsverbanden worden erkend die als overlegplatform zullen fungeren voor al wie in die streek bij de thuiszorg betrokken is. De OCMW's zullen ook zoveel als mogelijk worden ingeschakeld of kunnen zelf als initiatiefnemer optreden. Ook zelfstandige beroepen zullen hierbij kunnen aansluiten. Dit platform zal onder meer als opdracht hebben de thuiszorg te promoten, de kwaliteit te ondersteunen, preventieve acties uit te werken, afspraken te maken tussen de organisaties om elkaar beter te leren kennen. Er zullen extra stimuli worden gegeven voor samenwerkingsinitiatieven die een afsprakenregeling maken met intramurale voorzieningen inzake opname en ontslagbeleid en die zelf initiatieven nemen of aanmoedigen die de ondersteuning van de thuisverzorgers tot doel hebben (opspasdiensten, boodschappen, klusjes, dagopvang . . .).

Het is ook mijn intentie om een Hoge Raad voor de Thuisverzorging op te richten waarin alle betrokkenen zullen vertegenwoordigd zijn, waaronder de thuisverpleging, gezins- en bejaardenhulp, allerlei paramedische beroepen, mutualiteiten, huisartsen, intramurale voorzieningen en thuisverzorgers.

Teneinde de thuisverzorgers de kans te geven zich als gelijkwaardige partners in het debat rond de thuiszorg te ontplooiën, heb ik recentelijk een overeenkomst afgesloten met de werkgroep Thuisverzorgers. Deze financiële tussenkomst moet hen toelaten een permanent secretariaat uit te bouwen. Daarnaast worden nu ook reeds via het Fonds voor Medische Projecten en het budget voor gezondheids promotie pilootprojecten gesubsidieerd die tot doel hebben ervaring op te bouwen met allerlei vormen van thuisondersteunende initiatieven (oppasdienst) en de zelfredzaamheid van patiënten te verhogen, methodieken te ontwikkelen omtrent samenwerking op lokaal en subregionaal niveau en de thuiszorg in het algemeen te promoten en kwalitatief te ondersteunen. Deze pilootprojecten zullen kunnen worden opgenomen in de nieuw vooropgestelde organisatie rond de thuisverzorging. Andere zullen omwille van hun specifieke benadering, doelgroep of vernieuwend karakter als project blijven worden ondersteund.

Naast de eigen beleidsaccenten van de Vlaamse Gemeenschap is het evenzeer wenselijk dat de nationale overheid middelen vrijmaakt om de thuisverzorging voor de patiënt en zijn familie financieel draagbaar te houden en als bewuste keuze mogelijk te maken ten opzichte van een intramurale opvang.

Overzicht van de initiatieven ter ondersteuning van de thuisverzorging in 1990

1. Uitvoering van het Executieve-besluit van 6 juli 1988 : 42 miljoen frank.

2. Overeenkomst met de Vlaamse Vereniging voor Wijkgezondheidscentra.

Er wordt een bedrag van 1.800.000 frank ter beschikking gesteld voor de ondersteuning van de volgende activiteiten : stimuleren van de coördinatie en samenwerking rond gezondheid en welzijn op wijk- en buurtniveau en kleinschalige preventie en GVO met bijzondere aandacht voor specifieke risicogroepen.

Duur : 1 jaar met ingang van 1 september 1990.

3. Werkgroep Thuisverzorgers — Holsbeek

Toelage van 870.000 frank voor 1 jaar met ingang van 1 september 1990. Het voormelde bedrag moet worden aangewend om het secretariaat van de vereniging voor thuisverzorgers uit te bouwen, de contacten met en tussen de thuisverzorgers te bevorderen, informatie in verband met de thuiszorg te verzamelen en toegankelijk te maken voor de thuisverzorgers en de belangen van de thuisverzorgers te behartigen ten aanzien van de overheid.

4. ACW — Arrondissement Turnhout

Toelage van 300.000 frank als bijdrage in de kosten van de informatiecampaagne omtrent de verzorging van demente bejaarden.

5. Centrum voor Advies en Vorming — Leuven

Toelage van 995.000 frank voor 1 jaar met ingang van 1 april 1990.

Het bedrag is bedoeld als tussenkomst in de kosten van het project rond het stimuleren van de zelfredzaamheid van de cliënten van de diensten voor thuiszorg en in het bijzonder voor de doelgroep van alleenstaande mannen. De middelen dienen te worden aangewend voor het opstellen van leermodules, uittesten hiervan op individuele situaties en rapporteren van ervaringen met het werken met deze leermodules.

6. Geneeskunde voor het Volk — Zelzate

Voor het werkjaar 1990 wordt een bedrag van 49.000 frank verleend aan de 7 eerstelijnsgezondheidscentra aangesloten bij de VZW Geneeskunde voor het Volk als ondersteuning in afwachting dat ze, na reorganisatie van de thuisgezondheidszorg en de lokale samenwerkingsinitiatieven, de gelegenheid krijgen zich in te schakelen in een gereguleerd en gesubsidieerd circuit.

7. Federatie Terminale Zorg Vlaanderen

Toelage van 49.900 frank voor werkingsjaar 1990 als bijdrage in de kosten voor bijscholing van vrijwilligers en professionelen die in de terminale zorgverlening werkzaam zijn.

8. Christelijke Mutualiteit — Dendermonde

Overeenkomst met de VZW Ziekzorg — CM Dendermonde waarbij een bedrag van 755.000 frank wordt ter beschikking gesteld voor het project Kortstondige thuisopvang van langdurige zieken.

Duur : 1 jaar met ingang van 1 december 1989.

9. Centraal beheer van Joodse Weldadigheid en Maatschappelijk Hulpbetoon — Antwerpen

Overeenkomst waarbij een bedrag van 500.000 frank wordt verleend voor het project Samenwerking binnen de eerstelijnsgezondheidszorg.

Duur : 1 jaar met ingang van 15 januari 1990.

10. Wit-Gele Kruis van België

Overeenkomst waarbij aan het Wit-Gele Kruis een bedrag van 830.000 frank wordt verleend voor de uitbouw van een secretariaat voor de Europese Vereniging Thuiszorgorganisaties.

Duur : 1 jaar met ingang van 1 mei 1990.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 233
van 29 augustus 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Computer weddedienst Ministerie van Onderwijs — Bedrijfszekerheid

Het studie bureau Anderson Consulting kwam na grondig onderzoek tot de conclusie dat het een wonder mag heten dat de computer van het Ministerie van Onderwijs — één computer die de uitbetaling van zowat

150.000 leraarsgezinnen verwerkt — nog niet is uitgevallen.

Het Bureau voorspelt dat in de eerstkomende jaren de crash zich zonder pardon voordoet. Anderson bestempelt de verouderde informatica-apparatuur als „een onaanvaardbaar risico dat men in geen enkele particuliere onderneming zou willen dragen”.

1. Welke maatregelen neemt de geachte Minister en de Vlaamse Executieve om problemen in de toekomst te vermijden ?
- 2 Over welk probleem beschikt de geachte Minister om de onderwijscomputer werkklaar te houden, zodanig dat het onderwijzend personeel tijdig wordt uitbetaald ?

Antwoord

Het Studiebureau Andersen Consulting en Co. heeft op mijn verzoek, samen met de verantwoordelijken van het Ministerie zelf, de toestand inzake informatisering, van het Ministerie van Onderwijs onderzocht. Samen zijn zij tot een diagnose gekomen en samen hebben zij een Informatiestuurplan uitgewerkt, waarvan de realisatie over vijf jaren is gespreid.

Het Informatiestuurplan bevat niet alleen een diagnose van de huidige situatie, die zoals geachte lid goed heeft begrepen, uiterst kritiek is. Het plan bevat ook voorstellen tot oplossing.

Samengevat komt het hierop neer : er moet een nieuwbouw gebeuren van de bestaande informatiesystemen en hiervoor zijn geld en informatici nodig. Ondertussen mag niet worden nagelaten dringend oplapwerk aan het oude systeem te doen.

Deze onderwijsplannen moeten nog worden bekrachtigd door Gemeenschapsminister Van den Bossche, verantwoordelijk voor informatica en door de Vlaamse Executieve.

Een copie van de beleidssamenvatting van het Informatiestuurplan wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.

Wat de personeelsproblematiek betreft kunnen we stellen dat we op het Ministerie van Onderwijs in alle scherpthe het resultaat kunnen observeren van een jarenlang volgehouden ontoereikende personeelspolitiek met betrekking tot het informaticapersoneel. Nog anderhalve informaticus en enkele programmeurs en analisten resten. Zij staan voor een onmogelijke taak.

Ik heb alles in het werk gesteld, om de realisatie van het stuurplan zeer spoedig te laten starten. In de begroting 1991 werden de nodige kredieten voorzien.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 50
van 28 februari 1990
van de heer M. OLIVIER

Gemeente West- Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1990, voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen, afzonderlijk volgende gegevens te verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing ;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting ;
3. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel ;
4. de aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht ;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting ;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting ;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting.

Aanvullend antwoord

Aansluitend op mijn voorlopig antwoord (Vlaamse Raad, Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 11 van 2 april 1990, pagina 534) op vraag zend ik de tabel met de gevraagde informatie. De gegevens zijn afkomstig uit de gewone begrotingen van 1990 zoals ze door de bestendige deputatie zijn goedgekeurd, met uitzondering van de gegevens voor Oudenburg. De bestendige deputatie heeft de begroting 1990 van deze gemeente immers nog niet vastgesteld, zodat voor Oudenburg de aanslagvoeten en bedragen uit de oorspronkelijke begroting zijn opgenomen.

In de tabel is het algemeen resultaat niet steeds gelijk aan de som van de uitslag van de koptabel en het saldo van het eigen dienstjaar. Het verschil tussen beide bedragen wordt gevormd door het saldo van de overboekingen tussen de begrotingsdiensten.

Gemeentefinanciën West-Vlaanderen

Gegevens begrotingen 1990

Gemeente	OVV	ABP	TWP	DRK	Koptabel	Saldo dienstjaar	Algemeen saldo
Alveringem	2500	8.0	0	0	21417585	-7178077	10102661
Anzegem	2500	8.0	0	0	5668779	9688183	3251178
Ardooie	1900	6.0	0	0	18224064	- 14171749	1002004
Avelgem	2500	6.0	0	0	5497652	-2150670	558965
Beernem	1950	6.0	0	0	32972824	-22128735	14386967
Blankenberge	2500	8.0	0	0	50235319	- 43604248	6631071
Bredene	2300	7.0	0	450	68047076	- 32865962	35181114
Brugge	2800	7.0	0	400	238043660	-93979830	39063830
Damme	2600	8.0	0	0	14963359	4042558	153950
De Haan	2200	6.0	0	0	7323585	-7321839	1746
De Panne	2500	3.0	0	0	60151995	-45423895	14728100
Deerlijk	2450	7.0	0	0	9858959	-6714062	236466
Dentergem	2150	7.0	0	0	29425562	- 14637564	14257996
Diksmuide	2550	6.0	0	0	12406431	- 11691436	407455
Gistel	2400	6.0	0	200	24506391	8751643	368462
Harelbeke	1800	7.0	500	500	46435091	- 11465326	19248639
Heuvelland	2500	8.0	0	0	9397109	-7726520	260527
Hooglede	1500	6.0	0	0	22584112	1631820	5695683
Houthulst	2950	7.5	0	0	5553557	1490408	818145
Ichtegem	2300	7.0	0	0	27151307	- 16905838	505469
Ieper	2600	8.0	0	0	52990836	-27794293	23685798
Ingelmunster	1900	6.0	0	0	41148347	44884	41193231
Izegem	2500	6.0	0	0	92832182	-21434740	70797442
Jabbeke	1200	6.0	0	0	27005842	-2628136	15081448
Knokke-Heist	1950	0.0	0	0	118855921	- 100091044	617410
Koekelare	2900	7.0	0	0	6333889	- 1133182	457662
Koksijde	1700	0.0	0	0	74424801	- 123210367	1214434
Kortemark	2000	7.0	0	0	21085115	- 17682726	3402389
Kortrijk	2800	6.0	0	0	222542503	- 146872619	1069884
Kuurne	2200	7.0	0	0	15300823	-11266131	199651
Langemark-Poe lka	2400	7.0	0	0	9643885	-81654	323957
Ledegem	2100	7.0	0	0	7791918	-4838321	228597
Lendelede	2000	7.0	0	0	36604404	- 16001955	6895787
Lichtervelde	2000	6.0	0	0	17049952	25348	2984720
Lo-Reninge	1400	6.0	0	0	11389568	- 10104556	35012
Menen	2800	7.0	0	0	46699392	-42157943	42173
Mesen	3750	10.0	0	0	1227341	228462	969713
Meulebeke	2700	6.5	0	0	11942040	-4698740	9929401
Middelkerke	2350	5.0	0	0	23490662	- 19578677	3721434
Moorslede	2500	6.5	0	0	17979674	- 12267717	29972
Nieuwpoort	2400	6.0	0	0	31281880	- 1804658	2977222
Oostende	2750	7.0	500	500	45893002	- 105889323	0
Oostkamp	1500	6.0	250	225	33686718	- 14189658	794145
Oostrozebeke	2200	7.0	0	0	18424716	9438772	737129
Oudenburg	2100	7.0	0	0	16478162	- 12347366	70940
Pittem	2400	6.0	0	0	48285277	-5246829	35434768
Poperinge	2400	8.0	0	0	38890018	-24241890	7501
Roeselare	2250	7.0	0	500	90982227	18538304	1020790
Ruiselede	1800	6.0	0	0	11387458	- 5574683	1066669
Spiere-Helkijn	2900	6.0	0	0	1136759	-3868257	3716
Staden	2300	7.0	0	0	19552051	-3075009	356963
Tielt	2500	8.0	350	350	18133708	- 15 120982	4275273
Torhout	2000	7.0	0	0	25779107	35 18088	7790995
Veurne	2800	6.0	0	0	14997402	- 10975 184	1062165
Vleteren	3300	7.0	0	0	4804509	- 1940948	1093642
Waregem	2500	6.0	0	0	82180432	-65701987	1391589
Wervik	2400	8.0	0	0	54569341	2035200	43693002
Wevelgem	2100	7.0	0	0	30670976	-31796880	1218146
Wielsbeke	2490	7.0	0	0	31601483	- 10614172	155584209
Wingene	2100	6.0	0	0	27063 193	7157380	554468
Zedelgem	2400	8.0	250	250	19725296	- 18946568	776002

Gemeente	OVV	ABP	TWP	DRK	Koptabel	Saldo dienstjaar	Algemeen saldo
Zonnebeke	2650	7.0	0	0	19412849	- 12938669	1250766
Zuienkerke	2200	6.0	0	0	9870118	-9681956	337096
Zwevegem	2200	7.0	0	750	37024656	- 19194307	476106
Totaal	149240	418.5	1850	4125	2298034850	-1206366828	471713845

Vraag nr. 101
van 2 augustus 1990
van de heer L. PEETERS

Maaltijd- en geschenkcheques — Invloed op verbrekingsvergoeding

De laatste jaren wordt er veel gebruik gemaakt van de uitbetaling met maaltijd- en geschenkcheques.

Over het loonaspect van deze cheques is er blijkbaar nog steeds geen eenduidigheid. Een welomschreven standpunt daarover is nochtans van het grootste belang voor de werknemers.

Dit kan het best worden geïllustreerd met een voorbeeld naar aanleiding van de uitbetaling van de verbrekingsvergoeding. Een werknemer die normaal een aantal maaltijdcheques ontvangt wordt ontslagen door zijn werkgever met uitbetaling van een verbrekingsvergoeding. Voor de berekening van de verbrekingsvergoeding houdt de werkgever in vele gevallen geen rekening met het voordeel van die maaltijd- en/of geschenkcheques.

Graag had ik het standpunt van de geachte Minister gekend in verband met de vraag of de vergoeding welke men heeft genoten in de vorm van maaltijd- of geschenkcheques al dan niet moet worden meegerekend voor het bepalen van de verbrekingsvergoeding ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Het voordeel van maaltijd- of geschenkcheques is voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap nog niet verworven.
2. Derhalve is de vraag of genoemd voordeel in de berekening van een verbrekingsvergoeding moet opgenomen worden, vooralsnog zonder voorwerp.
3. Aangezien de vraag eigenlijk verwijst naar de toepassing van de artikelen 39 en 40 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, en van artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, ressorteert het probleem onder de bevoegdheid van de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid.
4. Het is dan ook evident dat de Vlaamse administratie zich — eventueel later — bij het behandelen van een concreet dossier zal laten leiden door het standpunt ter zake van hoven en rechtbanken en van de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Vraag nr. 104
van 9 augustus 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeen teregemen t — Weghalen van fietsen door de politie

Mag in een gemeentereglement worden bepaald dat fietsen door de politie kunnen worden weggehaald, wanneer ze zich bevinden op de openbare weg en dit reglementair of volgens het verkeersreglement verboden is ?

Kan bovendien worden bepaald dat het terug in bezit nemen van deze fietsen door de eigenaars slechts kan gebeuren mits het betalen van een bewaarloon aan het gemeentebestuur voor de bewaring van het vehikel waarvan het bedrag door de gemeenteraad zal worden vastgesteld ?

Antwoord

In heb de eer het geachte lid op het eerste deel van zijn vraag een bevestigend antwoord te verstrekken. Inderdaad voorziet artikel 135 § 2, 1° van de nieuwe gemeentewet dat aan de waakzaamheid en het gezag van de gemeenten wordt toevertrouwd : „alles wat verband houdt met een veilig en vlot verkeer op openbare wegen, straten, kaden en pleinen, hetgeen omvat de reiniging, de verlichting, de opruiming van hindernissen . . .“.

Wat betreft het tweede deel kan ik vooropstellen dat een bepaling in het gemeenterecht in verband met de betaling van een bewaarloon binnen de perken van de redelijkheid blijft. De fiscale autonomie waarover de gemeente beschikt staat haar toe deze maatregel in het gemeentereglement in te lassen.

Vraag nr. 105
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Kredieten kansarmoede — Oneigenlijk gebruik

Voor het jaar 1989 werd in de begroting 1,7 miljard ter beschikking gesteld van de gemeenten voor de bestrijding van de kansarmoede. Uit verschillende persberichten is gebleken dat een aantal gemeenten op een oneigenlijke manier gebruik hebben gemaakt van deze kredieten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Werd er door de diensten van de geachte Minister een onderzoek verricht naar dit oneigenlijk gebruik ?
2. Zo ja, hoeveel gemeenten beantwoorden niet aan de criteria die in verband met de aanwending van deze gelden werden vastgelegd ? Graag vernam ik de naam van de gemeenten, het beschikbaar gestelde krediet en de bestemming.
3. Overweegt de geachte Gemeenschapsminister sancties tegen de vermelde gemeenten ? Zo ja, welke sancties ?

Antwoord

De regels inzake de verdeling, de besteding en het toezicht op het gebruik van het bijzonder krediet ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van zwakke bevolkingsgroepen werden voor het jaar 1989 vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989, gewijzigd bij besluit van 11 oktober 1989. Op 3 augustus 1989 en 19 oktober 1989 werden aan de gemeenten omstandige richtlijnen verstrekt voor de correcte toepassing van deze besluiten.

Ik vestig de aandacht van het geachte lid erop dat overeenkomstig deze besluiten elke voorgenomen besteding van het aandeel van de gemeente in het krediet dat haar voor 1989 werd toegekend moet blijken uit een lijst die als verantwoordingsstuk wordt gevoegd bij de begroting van het dienstjaar 1989 en/of 1990. Het college van burgemeester en schepenen bepaalt, bij de uitvoering van de begroting, uit deze lijst de werkelijke besteding van het aandeel.

Het werkelijk gebruik blijkt uit de rekening voor 1989 en/of 1990, overeenkomstig het dienstjaar waarin de uitgaven werden aangewend. Bij die rekening wordt eenzelfde lijst als verantwoordingsstuk gevoegd.

Uit de hierbovenvermelde regeling blijkt dat de gemeenten hun aandeel dat ze voor het jaar 1989 hebben ontvangen kunnen besteden overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Executieve tot het einde van het jaar 1990. Het is dus alleszins nog te vroeg om het al dan niet correcte gebruik van het krediet definitief te beoordelen. Zulks zal blijken uit de rekeningen 1989 en 1990, waarbij de verantwoordingslijsten worden gevoegd. Ik wijs erop dat deze lijsten door de gemeenten aan de Gouverneur worden gestuurd, die ze samen met zijn eventuele opmerkingen naar mijn administratie doorzendt.

Toch worden zowel de voorgenomen bestedingen, zoals die blijken uit de begrotingen, als de werkelijke bestedingen die reeds werden verantwoord via de rekeningen, aan een ernstig onderzoek onderworpen, hetgeen aanleiding geeft tot veelvuldige briefwisseling met de besturen.

Bestedingen die niet in overeenstemming zijn met het opzet van het bijzonder krediet worden door de toezieende overheden niet aanvaard. Dat wordt aan de betrokken gemeentebesturen medegedeeld met het verzoek de bestedingen aan te passen door er een aanvaardbare bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve of om deze kredieten daartoe naar 1990 over te dragen.

Ik durf te verhoppen dat de gemeenten, desgevallend in overleg met de centrale administratie, aan de bedragen die zij hebben ontvangen om hun beleid ten opzichte van zwakke bevolkingsgroepen te ondersteunen, een aangepaste bestemming zullen geven, die overeenstemt met de doelstellingen die de Executieve met betrekking tot deze kredieten heeft beoogd.

Vraag nr. 106 van 10 augustus 1990 van de heer J. GEYSELS

Loonsverhoging ambtenaren en/of leerkrachten — Maaltijdcheques

De Vlaamse Executieve besliste een loonsverhoging voor de ambtenaren, inbegrepen de leraren, uit te betalen in maaltijdcheques.

Het is de vraag of deze beslissing conform is met de reglementering voor de privé-sector.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of maaltijdcheques kunnen worden gegeven aan ambtenaren en/of leerkrachten die ter plaatse wel de **beschikbaar** hebben over een restaurant of kantine ;
2. of leraren die een onvolledige en/of gespreide lesrooster hebben hetzelfde aantal maaltijdcheques kunnen krijgen aangezien normaal één maaltijdcheque per volledige gewerkte dag wordt toegekend ;
3. Op welke manier de geachte Minister deze bijzondere vragen zal inpassen in algemene uitvoering van de door de Executieve genomen beslissing die voor alle ambtenaren geldt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Naar aanleiding van het opstellen van de begroting voor 1991, heeft de Vlaamse Executieve in haar vergadering van 30 juli 1990 beslist om :

— inzake openbaar ambt :

- in het kader van de sectoriële collectieve arbeids-overeenkomst (CAO) vanaf 1 november 1990 maaltijdcheques te geven aan de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve en van de instellingen van openbaar nut, met uitzondering van de BRT en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, waarop voornoemde CAO niet van toepassing is ;

— inzake onderwijs :

- in het kader van de Vlaamse CAO 1 ten honderd uit te keren onder de vorm van maaltijdcheques.

Het betreft een principiële beslissing, zodat de concrete toepassingsmodaliteiten van de maaltijdcheques door de Vlaamse Executieve nog moeten vastgesteld worden.

Vraag nr. 107
van 10 augustus 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Voeren — Nietigverklaring van een beslissing van de Limburgse Gouverneur

Uit publikaties in de pers blijkt dat de Brabantse Gouverneur de Raad van State heeft verzocht een beslissing van zijn Limburgse collega nietig te verklaren. Volgens de Brabantse Gouverneur heeft de Limburgse Gouverneur nagelaten het College van Gouverneurs te raadplegen voor hij een besluit van de gemeenteraad van Voeren vernietigde. Die gemeenteraad wilde José Happart vergoeden als waarnemend burgeester voor de periode na de vernietiging van zijn benoemingsbesluit tot burgemeester.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Op welke rechtsgrond heeft de Gouverneur van Brabant enige bevoegdheid om beslissingen van zijn collega van Limburg aan te vechten in de Raad van State ?
2. Heeft de geachte Minister hem daartoe opdracht gegeven ?
3. Gaat het hier om een louter individueel initiatief van de Gouverneur van Brabant ?
4. Heeft de Gouverneur van Brabant voordien overleg gepleegd met zijn collega's die deel uitmaken van het College van Gouverneurs vooraleer dit initiatief te nemen ?
5. Heeft de Gouverneur van Brabant niet onkies gehandeld ?

Door zijn handeling neemt hij inderdaad een standpunt in als individu maar ook als vertegenwoordiger van de hogere overheid in een probleem waar Frans- en Nederlandstaligen lijnrecht tegenover elkaar staan. Kan dit worden aanvaard van de hoogste vertegenwoordiger van de hogere overheid in de provincie Brabant die zoals u weet buiten Nijvel het tweetalig arrondissement Brussel-Hoofdstad en het Nederlandstalig arrondissement Halle-Vilvoorde en Leuven omvat ?

Antwoord

Aan de Gouverneur van Brabant werd geen opdracht gegeven om de beslissingen van zijn collega van Limburg werd geen opdracht gegeven om de beslissingen van zijn collega van Limburg aan te vechten voor de Raad van State. Het betreft een initiatief van de Gouverneur van Brabant zelf.

Voor het overige wil ik er op wijzen dat de bevoegdheidsomschrijving van het ambt van gouverneur werd neergelegd in nationale wettelijke bepalingen zoals de provinciewet, waarvan de interpretatie uitsluitend de nationale staat toekomt.

Wat meer bijzonder de ontvankelijkheid van het beroep van de Gouverneur van Brabant in deze zaak betreft, kan alleen door de Raad van State zelf een oordeel worden geveld.

Vraag nr. 108
van 14 augustus 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Gemeentebesturen — Informatie

Het verstrekken van informatie door gemeentebesturen is wettelijk geregeld door de artikelen 84 en 102 van de nieuwe gemeentewet. De voorrechten, waarover sprake in bovenvermelde artikelen, kunnen slechts worden uitgeoefend door de raadsleden en de inwoners van de eigen gemeente. Bovendien kan een gemeentebestuur een eigen reglement opstellen, waarbij algemene informatie (bijvoorbeeld lijst van gemeenteraadsleden, OCMW-raadsleden, leden van de Commissie Ruimtelijke Ordening enzovoort) alleen tegen betaling kan worden bezorgd.

Vanuit hun mandaatsuitoefening doen vrijwel alle leden van de Vlaamse Raad regelmatig een beroep op de gemeentebesturen van hun arrondissement om deze algemene informatieve gegevens en eventuele aanpassingen te bekomen. In nagenoeg alle omstandigheden is er een zeer correcte samenwerking tussen de gemeentebesturen en de leden van de decreetgevende macht.

Toch zijn er gemeentebesturen die hun eigen retributiereglement rigoureus toepassen door de gevraagde informatie enkel en alleen tegen voorafgaande betaling te leveren.

Indien alle gemeentebesturen deze verplichte betaling voor algemene informatie zouden invoeren, zou dit een ernstige beperking betekenen voor de mandaatsuitoefening van parlementsleden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen er dienen te worden getroffen om de informatiedoorstroming van gemeentebesturen naar parlementsleden te waarborgen. Welke wettelijke argumenten kunnen worden ingeroepen om de openbaarheid van bestuur in deze context af te dwingen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op zijn vraag welke maatregelen er dienen te worden getroffen om de informatiedoorstroming van gemeentebesturen naar parlementsleden te waarborgen en welke wettelijke argumenten kunnen worden ingeroepen om de openbaarheid van bestuur in deze context af te dwingen mee te delen dat deze materie wordt geregeld door de artikelen 84 en 102 van de gemeentewet tegenover gemeenteraadsleden en inwoners van de gemeente alsmede door de omzendbrief van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt van 28 juni 1989 en het modelreglement Openbaarheid van Bestuur, verschenen in het januari nummer 1989 van het tijdschrift Terzake.

Voor het overige dient gesteld dat, aangezien geen andere wetten of decreten bestaan omtrent openbaarheid van bestuur, de inwoners van de gemeente, de raadsleden en dus, a fortiori, de parlementsleden, in de meeste gevallen aangewezen zijn op de initiatieven ter zake van de gemeentebesturen.

Ik zie evenwel geen enkele reden — laat staan een wettelijk argument — om de informatiedoorstroming naar parlementsleden die geen inwoner of raadslid zijn van de gemeente te waarborgen.

Wat betreft de opmerking omtrent de door bepaalde gemeentebesturen gevraagde betaling voor het bekomen van algemene informatie — ik vermoed dat het geachte lid hiermede bedoelt het bekomen van allerlei afschriften — dien ik het geachte lid mee te delen dat deze materie behoort tot het domein van de gemeentelijke autonomie.

Hierbij kan worden opgemerkt dat met een betaling trouwens enkel wordt beoogt het werk te vergoeden dat dergelijke informatieaanvragen meebrengen.

Vraag nr. 109
van 16 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Vlaamse Gemeenschap — Intergemeentelijke computerdeskundigen

De industriële wereld kenmerkte zich de voorbije 15 jaar door computerisering en informatisering. Het Vlaamse bedrijfsleven heeft op dat vlak zeker de boot niet gemist. Wel integendeel, dank zij onder meer de succesvolle edities van Flanders Technology International van de Vlaamse Gemeenschap, speelt Vlaanderen een beduidende rol op de internationale computerscène.

Zoals gewoonlijk echter hinken de openbare besturen nogal achterop. Denken we maar aan de gerechtelijke diensten.

De gemeentebesturen doen evenwel flink hun best om de informatica-achterstand in te lopen. Vooral kleinere gemeenten die over minder financiële en menselijke middelen beschikken, worden hierbij met een reeks problemen geconfronteerd.

Zij willen wel computeriseren, maar maken soms de verkeerde keuze wegens een begrijpelijk gebrek aan kennis. Ook biedt het personeelskader geen plaats om iemand aan te werven die van informatica op de hoogte is.

Vandaar volgende vragen aan de geachte Gemeenschapsminister.

1. Welke informatie biedt de Vlaamse Gemeenschap de gemeentebesturen die hun diensten willen informatiseren ?
2. Kan er worden overwogen om intergemeentelijke computerdeskundigen aan te stellen of te detacheren teneinde de gemeenten beter te begeleiden ?

Antwoord

De informatica-uitrusting en de aanwending daarvan door gemeenten behoort tot de bevoegdheden van de nationale Minister van Binnenlandse Zaken, aan wie de vraag bijgevolg moet worden gesteld.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 35
van 8 december 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Waterwegen — Personeel

Ik ben overtuigd dat Verkeer — Vervoer — Infrastructuur en Milieu over vele en goede ambtenaren beschikt.

Uit een mij bekend recent onderzoek blijkt echter dat voor de Waterwegen, behalve wat een paar uitzonderingen betreft (Zeebrugge en Zeeschelde), het gemiddelde werkvolume gevoelig is gedaald.

Mag ik, voor objectieve beoordeling en waardering of correctie, van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen :

1. het patrimonium te beheren in 1970, 1980 en 1989 ;
2. het volume werken 1970, 1980 en 1989 ;
3. het aantal en de kwalificaties van de personeelsleden 1970, 1980 en 1989 ;
4. het kader van het Bestuur der Waterwegen vóór en na de jongste kaderaanpassing (vooruitzicht) ;
5. het wagenpark van de diensten van de Waterwegen 1970, 1980 en 1989 ;
6. de beschikbare gebouwruijnte 1970, 1980 en 1989 ;
7. het aantal rivierwachters der Waterwegen en hun werkingsterrein (geografisch, taken en bevoegdheden) ;
8. het aantal sluiswachters in Vlaanderen (geografisch, standplaats, taken en bevoegdheden) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Aanvullend antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

Het Bestuur der Waterwegen blijkt niet in staat een gedetailleerde opgave te doen van de gevraagde gegevens.

1. Algemeen kan evenwel worden gesteld dat het te beheren patrimonium van de waterwegen ongeveer constant is gebleven en zelfs enigszins verminderd omdat een aantal beweegbare bruggen werden vervangen door vaste, die minder onderhoud vergen en omdat een aantal sluisen op de waterwegen werden afgeschaft (een achttal). Anderzijds werd het patrimonium van de havens van Zeebrugge en Antwerpen-LO gevoelig uitgebreid.
2. Het volume der werken is zowel absoluut als relatief gedaald na 1980.

3. Het personeelsbestand daalde als gevolg van de wervingsstop.
4. De jongste kaderaanpassing bracht geen fundamentele wijzigingen aan.
5. Het wagenpark bleef sedert 1975 ongeveer constant, met een lichte neiging tot stijging. Het is evenwel aan het verouderen.
6. Ook de gebouwenruimte bleef nog licht stijgen na 1975.

Ik heb opdracht gegeven aan de Dienst Personeel een exact antwoord te formuleren op de onderdelen 7 en 8 van de vraag van het geachte lid.

Algemeen kan worden gesteld dat de structuur van de organisatie sedert meerdere decennia zijn statisch karakter heeft behouden.

Ik heb dan ook aan mijn administratie opdracht gegeven onder meer door het verhogen van de mobiliteit van het personeel concrete voorstellen uit te werken om de dienstverlening te verbeteren met het beschikbare personeelsbestand.

Vraag nr. 203
van 14 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS

Kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen — Verkeersmoeilijkheden

Naar aanleiding van de moeilijkheden op het kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen werd er door de directie Verkeerstechnieken van het Bestuur der Wegen in november 1989 een aangepast TV-plan opgemaakt dat een ontruimingspijl Co voorziet en dit aan de hand van de uitgevoerde verkeersstellingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wanneer het Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica deze aanpassing daadwerkelijk zal uitvoeren ?

Aanvullend antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mede dat het aangepaste TV-plan van het kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen naast bedoelde ontruimingspijl Co een volledige aanpassing van de cyclus en de coördinatie met het kruispunt R 27/N 64 omvat.

Om alle voornoemde aanpassingen te kunnen uitvoeren moet een nieuwe bevelpost worden geplaatst. De bestaande bevelpost daterend van 1973 laat zelfs een kleine wijziging zoals het toevoegen van de ontruimingspijl niet toe.

In maart 1990 werd een eerste schijf vastgelegd voor de plaatsing van nieuwe bevelposten. De toegestane vastlegging werd aangewend voor de meest dringende installaties en het krediet is reeds volledig opgebruikt, zodat voor de bestelling van de werken op het kruispunt R 27/N 29 te Tienen op de vastlegging van een volgende schijf dient gewacht.

Behoudens onvoorziene omstandigheden, zoals nieuwe budgettaire beperkingen, mag worden verwacht dat de

installatie kan worden uitgevoerd na de kredietvastleggingen voor het 3de of 4de trimester 1990.

Het Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica is klaar voor onmiddellijke bestelling van bedoelde werken, na het bekomen van de vastlegging.

Vraag nr. 236
van 29 augustus 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tramverbinding tussen Linker- en Rechteroever van Antwerpen — Kritische vragen

Op 21 september wordt de tramverbinding tussen de Linker- en Rechteroever van Antwerpen in dienst genomen. Er werden daarover verschillende kritische vragen gesteld (zie Gazet van Antwerpen van 14 augustus 1990).

1. Wie met de streekbus uit het Waasland komt en op Linkeroever overstapt op de tram moet opnieuw betalen. Is dat het openbaar vervoer aantrekkelijk maken ?
2. Waarom wordt het Noorden van Linkeroever niet bediend door de tram ?
3. Indien de tramlijn dan toch niet wordt doorgetrokken naar het Noorden, waarom is de coördinatie met de streekbussen niet beter geregeld ?
4. Klopt het dat er geen nooddienstregeling is, wanneer het Waasland- en/of Kennedytunnel geblokkeerd geraken ?
5. Bij de (hopelijk voorlopige) eindhalte van de tram op Linkeroever zijn 120 parkeerplaatsen aangelegd. Is dat voldoende ?
6. Waarom wordt de frequentie op de lijnen 2 en 15 overdag fors verminderd ?
7. Waarom is geen grootschalige publiciteitscampagne gevoerd rond deze nieuwe tramverbinding, bijvoorbeeld speciaal gericht naar de mensen van Linkeroever die op de Rechteroever werken of er hun kinderen naar school brengen ?

Antwoord

1. De overstap van een streekbus uit het Waasland op een tramlijn op Linkeroever, is gratis tot aan het Centraal Station. In omgekeerde richting is een MI-VA (Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen)-vervoerbewijs vereist bij opstap, dat echter wordt verrekend wanneer men op Linkeroever op een streekbus naar het Waasland overstapt.
2. Het Noorden van Linkeroever wordt niet door de tram bediend omdat, uit een enquête van enkele jaren geleden, is gebleken dat de bewoners aldaar niet wensten dat de tram in die richting zou worden doorgetrokken, maar integendeel het behoud eisten van de busverbinding. De plannen voor die uitbreiding bestaan evenwel nog steeds.
3. Er zijn twee directe overstapplaatsen voorzien tus-

sen de streekbussen en de tramlijnen, namelijk aan de Halewijnlaan en op het Frederik van Eedenplein.

4. Er is een overeenkomst getroffen dat, bij storing in de Waaslandtunnel, de reizigers zullen worden gebracht naar de tramverbinding en omgekeerd, en dit zowel op Linkeroever als op Rechteroever. Probleem is evenwel dat men moet kunnen bepalen wanneer de Waaslandtunnel is geblokkeerd en het niet over een storing van beperkte duur gaat. Daarbij komt nog dat tot op heden de rijtuigen van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) niet uitgerust zijn met een radio-installatie, waardoor de praktische organisatie bijkomende moeilijkheden stelt.
5. De 120 parkeerplaatsen op het eindpunt van de tram op Linkeroever vormen geen volwaardig park-and-ride-systeem, maar betekenen een eerste aanzet in die richting, voornamelijk voor reizigers die vanuit Zwijndrecht-centrum komen, aangezien de verbinding tussen de autoweg E 17 en de expresweg met de Blancefloerlaan niet optimaal zijn. In de plannen van de doortrekking van de lijn naar Zwijndrecht of Beveren is een uitgebreide parking voor circa 1.200 wagens opgenomen.
6. De frequentie op de lijnen 2 en 15 wordt, ondanks de verlenging, niet verminderd. Op beide lijnen worden er ten opzichte van voorheen telkens twee rijtuigen bij ingelegd.
7. Aansluitend op de persconferentie werd een groot-schalige publiciteitscampagne gevoerd. Alle bewoners van Linkeroever, Zwijndrecht, Burcht, Beveren-centrum, Melsele, Kruibeke, Bazel en Rupelmonde krijgen een uitgebreide brochure, met daarin opgenomen de dienstregelingen voor de betrokken regelingen en de te verrichten administratie worden de abonnees, zowel van MIVA als van NMVB persoonlijk aangeschreven met specifieke uitleg. De uitgebreide brochure met de dienstregelingen zijn eveneens gratis verkrijgbaar bij de chauffeurs van de betrokken tram- en buslijnen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 72
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON**

Onthaal van kinderen geplaatst door de rechter — Subsidie

De onthaalinrichtingen voor kinderen door de rechter geplaatst worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoeveel de subsidie bedraagt per geplaatst kind ;
2. welke de andere criteria zijn die gelden bij de subsidiëring ;
3. aan welke boekhoudkundige verplichtingen deze inrichtingen onderworpen zijn ;
4. of deze inrichtingen over andere inkomsten mogen beschikken dan de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap en zo ja, of met deze ontvangsten rekening wordt gehouden bij de toekenning van de subsidie ?

Antwoord

De erkende voorzieningen die jongeren opnemen ingevolge een maatregel van een jeugdrechtsbank of van een comité voor bijzondere jeugdzorg, kunnen aanspraak maken op toelagen voor onderhoud en opvoeding, zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidienormen zoals bedoeld in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 (respectievelijk bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 maart 1990 en 20 juni 1990).

1. De dagprijs waarop de voorzieningen aanspraak kunnen maken wordt, voor elke voorziening, jaarlijks berekend en bepaald. De gemiddelde dagprijs voor opvangtehuizen bedraagt thans 4.092 frank per begunstigde.
2. De dagprijs wordt berekend rekening houdend met vier kostencategorieën :
 - de verblijfkosten ;
 - de kosten voor het betrekken van de gebouwen ;
 - de bedragen van de afschrijving op meubilair en materieel ;
 - de personeelskosten.

De eerste drie zijn vastgesteld op forfaitaire basis per onderhoudsdag. De personeelskosten, op basis van weddeschalen, zijn variabel gezien de kwalificatie van de tewerkgestelde personeelsleden en hun anciënniteit in aanmerking genomen wordt.

Daarenboven kunnen in bepaalde omstandigheden de residentiële voorzieningen recht hebben op vergoedingen voor bijzondere kosten die werden gemaakt ten voordele van de begunstigten, onder meer geneeskundige verzorging, farmaceutische verstrekkingen, zakgeld, schoolkosten, reiskosten, enzovoort.

3. Het artikel 121 van het hogervernoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 bepaalt de boekhoudkundige regels die van toepassing zijn.
4. Hetzelfde besluit bepaalt in artikel 99 dat de voorzieningen, boven de dagprijs die zij ontvangen, geen supplementen mogen vragen aan openbare instellingen of private personen. Dit sluit evenwel niet uit dat zij toelagen kunnen ontvangen, bijvoorbeeld

voor het realiseren van verbouwingswerken onder andere vanwege de Nationale Loterij.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN
LANDINRICHTING

Vraag nr. 282
van 25 april 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Uitbreiding bosareaal — Structuurplan

Volgens deskundigen zullen binnen tien jaar de meeste exportgebieden van tropisch hout netto importgebieden worden. Hierdoor zal zich in de nabije toekomst een gat in de internationale houtmarkt gaan afrekenen.

Een fundamentele uitbreiding van onze bossen en de aanplanting van nieuwe bossen of houtachtige gewassen zou derhalve nu moeten gebeuren. Intenties daartoe zijn opgenomen in de beleidsbrief van de geachte Minister.

Heeft de geachte Minister thans zicht op de ruimtelijke consequenties hiervan, of anders gevraagd waar zal de overheid de noodzakelijke ruimte ter beschikking stellen voor de bosbouw ?

Aangezien ik meen te mogen verwachten dat de overheid doordacht, wetenschappelijk en met overleg te werk zal gaan om de gebieden waar aan bosbouw zal worden gedaan aan te duiden, dringt zich nu het opmaken van een structuurplan voor bossen op.

Bij mijn weten werd nog geen opdracht gegeven om een zodanig plan met daarin tevens de ruimtelijke voorstellen, op te stellen. Waarom gebeurde dit nog niet ?

Zal de geachte Minister daartoe binnen zeer afzienbare tijd opdracht geven ? Met wie zal hierover overleg worden gepleegd, waarbij onder meer de inhoud en de omvang van de opdracht wordt bepaald ?

Antwoord

In antwoord op haar voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat de vrees voor tekorten op de houtmarkt binnen afzienbare tijd inderdaad gegrond is.

Rekening houdende met de lange bedrijfstijden die voor de produktie van waardevolle houtsoortsortimenten noodzakelijk zijn, is een degelijke planning op lange termijn in de bosbouw inderdaad belangrijk. Daarom ook dat in het ontwerp van bosdecreet grote aandacht wordt besteed aan de lange termijnplanning zoals onder meer in artikel 6.

Door de Dienst Groen, Waters en Bossen werd in samenwerking met het studiebureau Mens en Ruimte VZW, het Bosbouwonderzoekscentrum van de RUG en de Vereniging voor Openbaar Groen een opdracht getiteld Langetermijnplanning voor bos- en groenvoor-

ziening in Vlaanderen uitgewerkt. In dit voorstel zullen de behoeften van de sector zowel op economisch, ecologisch als sociaal-recreatief vlak zijn verwoord.

Deze studie, die loopt over twee jaar, zal eerstdaags definitief worden toegewezen zodat — behoudens tussentijdse verslagen — midden 1992 concrete gegevens ter beschikking zullen zijn.

Vraag nr. 324
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Puin met asse van gebleekte cellulose te Buggenhout — Afvoer

In de Geldhof te Buggenhout produceert men baby-luiers uit gebleekte cellulose. Onlangs legde een brand het bedrijf Ontex in puin. Op het vroegere bedrijfsterrein bevindt er zich nog een grote massa puin. Om het volume van de af te voeren asse te beperken wordt die nog geregeld in brand gestoken. Nadelige gevolgen voor de gezondheid lijken me niet vergezocht (dioxine ?).

Graag verneem ik van de geachte Minister :

1. welke maatregelen hij heeft genomen om die asse van gebleekte cellulose snel te doen afvoeren naar een daarvoor geschikt stort ;
2. waar die asse momenteel wordt naar toe gevoerd.

Antwoord

De verbrandingsresten werden voorlopig in een kuil gedumpt en afgedekt met grond wegens het gevaar voor zelfontbranding. De afval zal binnen een paar maanden worden afgevoerd naar een vergunde inrichting wanneer het gevaar geweken is.

De dienst Toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) zal er nauwlettend op toezien dat de afval daadwerkelijk wordt afgevoerd naar een vergunde inrichting.

Het steenpuin wordt gebruikt als fundering voor de nieuwbouw.

Vraag nr. 331
van 29 juni 1990
van de heer R. DAEMS

NV INDAVER — Toepassing wet overheidsopdrachten

De Europese richtlijn van 18 juli 1989, tot wijziging van de richtlijn 71/305/EG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (89/440/EG) bepaalt dat onder meer vennootschappen waarvan meer dan de helft der aandelen door de publieke sector werden onderschreven, onderworpen zijn aan de wetgeving inzake aanbestedingen voor werken, leveringen en diensten.

Dit is dus bij de NV INDAVER het geval, aangezien het kapitaal van deze vennootschap voor meer dan 50 ten honderd door de publieke sector werd ingebracht

(OVAM, GIMV, SCK). Hierover kan geen twijfel bestaan.

Toch werd deze wetgeving door de NV INDAVER na 18 juli 1989 niet toegepast, hoewel dit wettelijk is verplicht. Sterker, deze vennootschap zou binnenkort nog een bijkomende procedure starten voor de bouw van een tweede verbrandingslijn zonder deze wetgeving toe te passen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. waarom de NV INDAVER deze wetgeving inzake openbare aanbestedingen niet toepast ;
2. of het juist is dat de bouw van een tweede ovenlijn wordt voorbereid ;
3. wie in geval van een strafprocedure voor deze wets-overtreding aansprakelijk kan worden gesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Met toepassing van de EG-richtlijn van 18 juli 1989 tot wijziging van de richtlijn 71/305/EG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (89/440/EG) was de NV INDAVER tot dusver niet onderworpen aan deze richtlijn. Dit zal pas het geval zijn van zodra in de loop van de komende weken een koninklijk besluit wordt gepubliceerd ter uitvoering van deze richtlijn en ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten. Deze richtlijn betreft werken die 5 miljoen ECU te boven gaan.
2. Door de NV INDAVER wordt inderdaad de bouw van een tweede ovenlijn voorbereid.
3. Gelet op het gestelde onder punt 1 is deze vraag zonder voorwerp.

Vraag nr. 338
van 6 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Recuperatieprojecten — Stand van zaken

Graag vernam ik hoeveel recuperatieprojecten thans worden gerealiseerd in Vlaanderen, waar deze zijn gesitueerd en welk soort afval wordt gerecupereerd. Welk percentage van het huidige afval wordt momenteel gerecupereerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De evaluatie van de recuperatie van industriële afvalstoffen in Vlaanderen aan de hand van de recente meldingsgegevens (melding 1990, productie 1989) zal door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) in de maand september eerstkomend worden gemaakt. De rapportering hieromtrent zal begin oktober 1990 worden overgemaakt.

Inzake de huishoudelijke afvalstoffen werd door de OVAM voor het jaar 1989 geen nieuwe enquête gericht aan de gemeenten en de intercommunales. Voor de meest recente inventaris van de initiatieven voor selectieve inzameling van huishoudelijke afvalstoffen wordt het geachte lid, dan ook verwezen naar het antwoord op zijn vraag nummer 290 van 24 juli 1989.

Op 30 juni 1990 waren in het Vlaamse Gewest 102 containerparken vergund en operationeel.

De bestaande recuperatieprojecten zijn beschreven in het OVAM-rapport Preventie- en recuperatieplan. Een exemplaar van dit rapport, opgesteld ter voorbereiding van het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995, wordt het geachte lid rechtstreeks overgemaakt.

Vraag nr. 339
van 6 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Recyclage vliegas — Stand van zaken

De totale vliegasproductie in België bedraagt ongeveer één miljoen ton.

Een gedeelte daarvan wordt gerecycleerd. Vooral de bouwindustrie is een belangrijke afnemer. Deze draait echter vooral in de zomer op volle toeren, terwijl de vliegasproductie in de winter maximaal is door het verhoogd elektriciteitsverbruik, zodat opslagruimten dienen te worden voorzien, zoals dit reeds het geval is te Ruien.

In antwoord op mijn vraag nummer 295 van 24 juli 1989 deelde de geachte Minister mij mee dat het Afvalstoffenplan voorzag dat voor 31 december 1989 een stortverbod van minimum 50 ten honderd voor vliegas zou worden opgelegd. Werd dit stortverbod opgelegd ?

Verder deelde de geachte Minister mij mee dat de recuperatie in 1988 reeds het vooropgestelde doel overschreed en dat verwacht werd dat de recuperatie van vliegas zou blijven stijgen. Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welk percentage vliegas in het jaar 1989 werd gerecycleerd, respectievelijk gestort.

Naast de centrale van Intercom Ruien waren stockageruimten bij de centrales van EBES in constructie om de vliegas droog te kunnen bunkeren, waardoor de afzet van vliegas als recuperatiemateriaal nog gevoelig zou verhogen. Zijn deze stockageruimten reeds operationeel ? Welk percentage kan in de diverse stockageruimten terecht ?

Tevens waren ook proeven aan de gang aan de Leuvense Universiteit, afdeling Burgerlijke Bouwkunde onder leiding van professor Mortelmans om reeds gestort en derhalve nat vliegas te valoriseren in de betonindustrie. Graag vernam ik hoever dit onderzoek reeds gevorderd is en welke de eventuele toepassingen zijn.

Antwoord

1. Ook in het Afvalstoffenplan 1986-1990 werd reeds veel belang gehecht aan het hergebruik. Ofschoon er sprake is van een stortverbod, gaat het in feite over recuperatiedoelstellingen. Ter zake was er in

1988 een recuperatiegraad van 57 ten honderd. In 1989 bedroeg de vlieggasproductie in de Vlaamse elektriciteitscentrales 627.100 ton waarvan 493.000 ton werden gerecycleerd, voornamelijk in de cement- en betonindustrie.

2. De momenteel voorziene opslagcapaciteit dient vooral gesitueerd in functie van de dagelijkse leveringen en bedraagt ongeveer 20.000 kubieke meter. Bij de NV INTERCOM is er ook een stockage gerealiseerd van 62.000 kubieke meter om de seizoengebonden schommelingen en vraag en aanbod op te vangen.
3. Het onderzoek voor het hergebruik van nat vlieggas werd in de KUL reeds in 1982 gestart en dit op eigen initiatief. In opdracht van de NV EBES werd dit verder gezet. Hoewel er hoopgevende vooruitzichten zijn dient toch gewezen op het probleem van de doseringsmoeilijkheden bij de aanmaak van beton met nat vlieggas. Bij de bouw van de Liefkenshoek-tunnel was de betonsamenstelling gebaseerd op het voormelde KUL-onderzoek.

Vraag nr. 341
van 9 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

DRANCO-technologie — Toepassing

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 294 van 24 juli 1989 deelde de geachte Minister mede dat in samenwerking met de intercommunale IGEAN werd onderzocht welke de meest geschikte toepassingsvorm is van het zogenaamde DRANCO-systeem (droge anaërobe compostering), een biologisch proces waarbij huisvuil wordt verwerkt tot biogas en kwaliteitsturf.

Graag vernam ik hoever dit onderzoek is gevorderd en in welke mate en in welke regio het procédé reeds wordt toegepast.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

Door de intercommunale IGEAN cv werd een evaluatie en een planning opgemaakt met betrekking tot de verwijdering van het huisvuil voor het gebied waarin IGEAN cv werkzaam is. Dit resulteerde in het IGEAN-Plan 2000. Hieruit is gebleken dat er de mogelijkheid bestaat om een DRANCO-installatie van circa 15.000 ton huisvuil per jaar in te passen in de nieuwe opties inzake huisvuilverwijdering. Hiervoor werden de nodige akkoorden gemaakt teneinde dergelijke installatie te bouwen. In de huidige toestand van het dossier zal deze installatie worden gebouwd te Brecht-Sint-Lenaerts. Het zal in dat verband de eerste maal zijn dat dergelijke installatie deel zal uitmaken van een algemeen concept van huisvuilverwijdering.

Alhoewel verwacht wordt dat de resultaten positief zullen zijn, dienen deze toch te worden afgewerkt teneinde een algemene toepassing in een geïntegreerd ketenbeheer van huisvuil te promoten. Immers de graad van positiviteit zal nauw verbonden zijn met het succes

van de selectieve inzameling. De kwaliteit van de geproduceerde compost zal immers hierdoor worden bepaald.

Blijken de resultaten succesvol te zijn dan zal de bouw van nieuwe DRANCO-eenheden, conform het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995, worden gestimuleerd.

Ondertussen worden verder proefnemingen gedaan op andere biodegradeerbare afvalstromen teneinde ook op basis hiervan de recyclage onder de vorm van compost en biogas uit te testen. Immers, alhoewel initieel gefocust op huisvuil, kan deze technologie ook op andere biologisch afbreekbare substraten worden ingezet. Inzonderheid op een aantal afvalstromen afkomstig van de voedsel- en genotsmiddelen industrie is het mogelijk deze technologie succesvol toe te passen.

Vraag nr. 344
van 12 juli 1990
van mevrouw M. VOGELS

Stortsite Terra-Cotta te Brecht — Saneringsmaatregelen

Op 1 januari 1990 liep de stortvergunning ten einde voor het stort voor huishoudelijk afval te Brecht.

De vergunning voor deze stortplaats voor huishoudelijk afval van de gemeenten aangesloten bij de intercommunale Igean werd niet verlengd. De gemeente Brecht weigerde deze verlenging, omdat niet meer waarborgen kwamen voor een andere meer ecologisch verantwoorde huisvuilverwerking.

Uiteindelijk werd voor de onmiddellijke toekomst een alternatief gezocht en werd met de gemeente Brecht overeengekomen de oude industriële stortsite Terra-cotta na sanering in te richten als nieuw klasse-II-stort vanaf 1991. Ter uitvoering van deze overeenkomst nam de Vlaamse Executieve op 12 april het besluit houdende machtiging tot verwerving en onteigening van onroerende goederen bestemd voor de uitvoering van werkzaamheden door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Uit een onderzoeksrapport op basis van stalen genomen op 11 juli 1979 door het PIHA blijkt dat er op verschillende plaatsen probleemafval werd gestort. Dit betekent dat voor een eventuele sanering in het belang van de volksgezondheid op heel wat plaatsen afgraving en verbranding van de specie noodzakelijk is.

Uit dit onteigeningsbesluit blijkt echter dat een aantal percelen waarop dit probleemafval voorkomt niet werden onteigend en de vraag blijft open of ook deze percelen mee zullen worden gesaneerd door OVAM.

De gemeente Brecht die hierover duidelijkheid wil werd geenszins bij de uitvoering betrokken en kreeg evenmin antwoord op schriftelijk gestelde vragen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Zal OVAM de gehele oude stortsite Terra-Cotta saneren of zal men zich beperken tot de onteigende percelen ?
2. Op welke termijn ziet men de sanering van welke percelen ?

3. Waarom werd de gemeente Brecht niet betrokken bij de concrete uitwerking van het saneringsplan ?
 4. Werden na het bestaande rapport van 1979 van de **PIHA** over de aard van de vervuiling reeds nieuwe onderzoeken gedaan ?
- Zo ja, welke waren hiervan de resultaten.

Antwoord

Op de gestelde vragen kan ik het geachte lid de volgende antwoorden meedelen.

1. In samenwerking met CV IGEAN zal OVAM vooreerst een karakterisatieonderzoek van de site laten uitvoeren teneinde een globaal inzicht in de verontreinigingsgraad van onder andere bodem en grondwater en aard en plaats van afvalstoffen te verkrijgen. Op grond hiervan kunnen verschillende saneringsvarianten worden uitgewerkt en afgewogen op milieuhygiënische, planologische, technische en financiële aspecten. Als uit de studie zou blijken dat ook sanering van aanpalende, niet-onteigende percelen noodzakelijk is, zullen hiervoor de nodige stappen worden ondernomen.
2. Welke percelen zullen worden gesaneerd en op welke termijn zal uit de studie moeten blijken.
3. Een saneringsplan zal pas na afloop van de studie beschikbaar zijn. Bij de verdere uitwerking en uitvoering ervan zal de gemeente Brecht uiteraard tegelegenertijd worden betrokken. Dit is trouwens de normale werkwijze bij studies van verontreinigde sites.
4. Door de OVAM werden sinds 1979 geen bijkomende onderzoeken naar de aard van de verontreiniging verricht.

Vraag nr. 353 van 27 juli 1990 van de heer W. VAN DURME

Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven

In Vlaanderen werden na de vastlegging van de gewestplannen duizenden illegale weekeindverblijven gebouwd. Vele daarvan liggen in natuurgebieden, waardevolle landschappen en zelfs gerangschikte gebieden. In 1972 deed staatssecretaris Dhoore een poging de zaak te legaliseren wat tot geen resultaat heeft geleid. Een tweede poging werd ondernomen vanuit de Koning Boudewijnstichting (1980). Dit leidde tot onderhandelingen waaraan onder meer het Nationaal Komitee Weekeindverblijven (NKW) en het Ministerie van Ruimtelijke Ordening deelnamen. Na twee jaar onderhandelen werden akkoorden bereikt met alle partijen over een aantal punten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. welke maatregelen door het Ministerie van Leefmilieu en Natuurbehoud worden genomen om natuurgebieden te vrijwaren van illegale weekeindverblijven ;
2. of er op dit vlak contact is met het Ministerie van Ruimtelijke Ordening ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat mijn diensten zich steeds verzet hebben tegen alle voorstellen om illegale weekeindverblijven in en rond biologisch waardevolle gebieden gewoon te legaliseren. Ook individuele aanvragen voor die gebieden worden negatief geadviseerd.

Ten gronde wil ik echter zijn aandacht vestigen op het feit dat het overleg met de vertegenwoordiger van de eigenaars van weekeindverblijven, dat sinds verscheidene jaren stilligt, tot de bevoegdheid van mijn collega van Ruimtelijke Ordening behoort.

Vraag nr. 355 van 27 juli 1990 van de heer P. BERBEN

OVAM en VMZ — Samenstelling en bevoegdheid

Om een goede kwaliteit van het leefmilieu te verkrijgen en te garanderen werden in het verleden meerdere initiatieven genomen. Zo werden onder meer de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) opgericht. Beide hebben onder meer als taak om naast een preventief beleid ook een controle uit te oefenen op de gestelde normen.

Graag vernam ik van de geachte Minister over hoeveel inspecteurs respectievelijk de OVAM en de VMZ beschikken om deze controletaken uit te voeren, dit zowel in totaal als uitgesplitst per ambtsgebied.

Bovendien had ik graag vernomen hoeveel inspecteurs van de OVAM, respectievelijk de VMZ, bevoegd zijn voor het opmaken van processen-verbaal (PV's) (zowel van overtreding als van monsternamen).

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor de Vlaamse Gemeenschap momenteel nog over 8 inspecteurs (niveau 1) beschikt en bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering 21 inspecteurs (niveau 1) belast zijn met de uitvoering van de controletaken.

Uitgesplitst per provincie geeft dit het volgende resultaat.

OVAM :	West-Vlaanderen	: 2
	Oost-Vlaanderen	: 1
	Antwerpen	: 2
	Limburg	: 2
	Brabant	: 1

VMZ :	West-Vlaanderen	: 2
	Oost-Vlaanderen	: 11
	Antwerpen	: 5
	Limburg	: 2
	Brabant	: 1

Al deze inspecteurs, zowel, van OVAM als van de VMZ zijn bevoegd voor het opmaken van PV's.

Vraag nr. 356
van 1 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Ontwerp van Bestuurlijke Organisatie — Dienst Polders en Wateringen

De Vlaamse Executieve heeft in een ontwerp van Bestuurlijke Organisatie voor de Vlaamse Administratie voorzien dat binnen het Bestuur voor de Landinrichting een Dienst voor Polders en Wateringen zou worden opgericht. Dit ontwerp werd gunstig onthaald bij alle besturen van Polders en Wateringen. Deze beslissing zou namelijk een einde stellen aan het feit dat alle dossiers die thans door Polders en Wateringen voor goedkeuring aan de Vlaamse Administratie werden overgemaakt, besluiteloos worden geseponereerd.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister mogen vernemen :

1. of de berichten juist zijn dat men binnen de Vlaamse Administratie van plan is deze Dienst voor Polders en Wateringen niet op te richten en de materie toe te vertrouwen aan de Landelijke Waterdienst ?
2. of dit niet voor de Polders en Wateringen een onaanvaardbare ontwikkeling betekent en het huidige status-quo alleen maar in de hand werkt ?
3. of hierdoor niet een belangrijke schakel in de waterbeheersing van onze laag gelegen waterrijke gebieden wordt uitgeschakeld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de beslissing van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 om binnen het Bestuur Landinrichting en Beheer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur een dienst Polders en Wateringen op te richten onverkort van kracht blijft. De vragen twee en drie zijn bijgevolg zonder voorwerp.

Vraag nr. 359
van 2 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Toestand en controle van het visbestand in Vlaanderen — Maaswijdte peurnetten

Op 23 april stelde ik de geachte Minister een schriftelijke vraag over de toestand en de controle van het visbestand in Vlaanderen. Deze vraag ging onder meer over de maatregel waarbij de minimum maaswijdte van het peurnet met ingang vanaf 1 januari 1990 op 10 millimeter gesteld. De Vlaamse peurders waren hierover misnoegd.

Ik dank de geachte Minister voor zijn verhelderende antwoorden op mijn vragen.

Naar verluidt hebben de viswachters thans opdracht gekregen geen processen-verbaal te maken wanneer zij vaststellen dat de maaswijdte minder dan 10 millimeter bedraagt.

Ook zou volgend jaar weer de oude regeling worden toegepast.

Kan de geachte Minister deze informatie bevestigen ?

Heeft de Hoge Raad van de Riviervisserij zijn zienswijze veranderd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen over de problematiek rond de maaswijdte van peurnetten.

1. Het voorstel voor het gebruik van een peurnetje met een minimum maaswijdte van 10 millimeter werd genomen na overleg en unaniem akkoord van de leden van de Hoge Raad voor de Riviervisserij op 21 september 1989.

In deze raad zijn vertegenwoordigers van alle hengelvverenigingen opgenomen.

Men heeft gemeend dat dit voorstel het plezier van het peuren behoudt, maar een nadelig gevolg ervan beperkt.

2. Gezien na de publikatie in het Staatsblad op 18 mei 1990 verschillende protesten loskwamen van hengelaars die blijkbaar niet de visie delen van de vertegenwoordigers van de Hoge Raad voor de Riviervisserij heeft het Bestuur op mijn verzoek de zaak terug voorgelegd. Er werden evenwel ook positieve reacties van hengelaars gehoord.
3. Aan de controlerende instantie werd gevraagd over de moeilijkheden rond de toepassing van dit besluit informatie op terrein te verzamelen en dit op het einde van het jaar te evalueren. Ondertussen wordt niet repressief maar informierend opgetreden.
4. Binnen de Hoge Raad van de Riviervisserij werkt een bijzondere commissie aan een aanpassing van het koninklijk besluit van 13 december tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954. De bijzondere commissie zal bovenvermelde problematiek verder onderzoeken.

Vraag nr. 360
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Aanslagbiljet — Milieuheffing

In het voorjaar hebben de gezinnen in Vlaanderen hun aanslagbiljet in verband met de milieuheffing gekregen. Hierbij is het de vraag of deze milieuheffing ook moet worden betaald door :

1. de in de Duitse Bondsrepubliek verblijvende beroepsmilitairen en hun gezinnen die in Vlaanderen hun domicilie hebben ;
2. de EEG-ambtenaren die in Vlaanderen hun woonplaats hebben ;
3. de administratieve zetels van de onder de Vlaamse Gemeenschap ressorterende diensten, de kabinetten enzovoort ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen mee te delen.

1. Aan de in de Duitse Bondsrepubliek verblijvende beroepsmilitairen die in Vlaanderen hun domicilie hebben werd wel een aanslagbiljet verstuurd vermits zij bij het rijksregister enkel gekend zijn met hun inschrijvingsadres in Vlaanderen. Na bewijs van hun verblijf als beroepsmilitair in de Duitse Bondsrepubliek werd hun kohierartikel als oninbaar gezet en dienen zij dus de milieuheffing niet te betalen.
2. De EEG-ambtenaren die in Vlaanderen ingeschreven zijn en er hun hoofdverblijfplaats hebben dienen wel de milieuheffing te betalen. Er is ter zake geen vrijstelling voorzien.
3. De administratieve zetels van de onder de Vlaamse Gemeenschap ressorterende diensten, de kabinetten enzovoort betalen geen milieuheffing.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 71
van 9 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN**

BRT-programmatie — Uitzendingen voor migranten en over andere culturen

Het is duidelijk dat de BRT als openbare omroep een belangrijke taak heeft tegenover de migrantenbevolking en dat het tot zijn vormende opdracht behoort kennis van en respect voor andere culturen bij te brengen bij luisteraar en kijker.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke programma's hebben BRT-radio en televisie de voorbije jaren specifiek voor migranten gebracht ?
2. Hoeveel uren (per week) bedroegen deze ?
3. Hoe waren en zijn de reacties van de migranten(organisaties) ?
4. Hoe worden de migranten(organisaties) erbij betrokken ?
5. Welke waren en zijn de cijfers inzake kijkdichtheid ?
6. Zijn er speciale plannen ter zake voor dit en volgend jaar ?
7. Kan de Minister een antwoord geven op dezelfde vragen betreffende programma's over andere culturen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, bezorgd door de BRT, verstrekken.

1. De dienst Volwassenenvorming van de Instructieve Omroep realiseert sinds 1 januari 1988 radio- en

televisieprogramma's ten behoeve van Turken en Marokkanen. De wekelijkse migrantenprogramma's Voel je thuis (Radio) en Babel (Televisie) hebben de bedoeling een brug te slaan tussen de migranten en de Vlaamse bevolking en bevatten zowel informatie en ontspanning als cultuur en educatie.

Vóór 1 januari 1988 werd op BRT 1 een dagelijks radiomagazine Voel je thuis uitgezonden van 19.30 uur tot 20.00 uur waarin systematisch zeven nationaliteiten aan bod kwamen (Marokko, Turkije, Griekenland, Italië, Spanje, Joegoslavië en Portugal). Op televisie werd een maandelijks magazine (Babel) uitgezonden over de migratie in Vlaanderen. Op zondag om 12.00 uur (TV 1) met een herhaling op zaterdag om 15.00 uur (TV 1).

2. Radio : 90 minuten per week (45 minuten Turks magazine en 45 minuten Marokkaans magazine), dinsdagavond (Radio 1) van 19.15 uur tot 20.00 uur en van 20.15 uur tot 21.00 uur.

Televisie : 30 minuten per week (15 minuten Turks en 15 minuten Marokkaans) op donderdag (TV 2) van 18.45 uur tot 19.00 uur en op vrijdag (TV 2) van 18.45 uur tot 19.00 uur. Geen uitzendingen tijdens de vakantiemaanden juli en augustus.

3. We beschikken niet over wetenschappelijk verzamelde informatie met betrekking tot de reacties van het Turkse en Marokkaanse doelpubliek inzake de migrantenprogramma's.
4. De migrantenorganisaties worden niet systematisch betrokken bij het maken van de programma's. In functie van de eventuele nieuws waarde wordt echter geregeld gebruik gemaakt van de spontaan door hen aangeboden informatie. In het produktieteam van de migrantenprogramma's zijn daarenboven een aantal Nederlandssprekende Turken en Marokkanen als contractuele culturele medewerkers tewerkgesteld die onder leiding van de BRT-producer de presentatie en de samenstelling van de programma's verzorgen.

5. Kijkdichtheden

Aangezien nooit gerichte peilingen werden gedaan bij het doelpubliek van de migrantenprogramma's is er ook geen informatie beschikbaar met betrekking tot de kijkdichtheid van Turken en Marokkanen. Het onderstaande overzicht betreft bijgevolg enkel de gemiddelde kijkdichtheid en waarderingscijfers van de Vlaamse bevolking die met betrekking tot de migrantenprogramma's als een randpubliek moet worden gezien.

5.1 Babel/Marokko (1989-1990)

Wekelijkse uitzending : vrijdag TV 2 tussen 18.45 uur - 19.00 uur. (periode van 8 september 1989 tot en met 1 juni 1990)

Gemiddelde kijkdichtheid :

minimum : 41 .000 ;
maximum : 138.000 ;
reeksgemiddelde : 92.000.

Gemiddelde waardering :

minimum : 32 ;

maximum : 100 ;
reeksgemiddelde : 63.

5.2. Babel/Turkije (1989-1990)

5.2.1. Wekelijkse uitzending :

- a) zaterdag TV2 tussen 18.45 uur - 19.00 uur.
(periode van 9 september 1989 tot en met 30 december 1989)
- b) donderdag TV2 tussen 18.45 uur - 19.00 uur.
(periode van 4 januari 1990 tot en met 31 mei 1990)

5.2.2. Zaterdag : (najaar 1989)

Gemiddelde kijkdichtheid :

minimum : 25.000 ;
maximum : 122.000 ;
reeksgemiddelde : 78.000.

Gemiddelde waardering :

minimum : 30 ;
maximum : 100 ;
reeksgemiddelde : 63.

5.2.3. Donderdag : (voorjaar 1990)

Gemiddelde kijkdichtheid :

minimum : 48.000 ;
maximum : 188.000 ;
reeksgemiddelde : 116.000.

Gemiddelde waardering :

minimum : 20 ;
maximum : 96 ;
reeksgemiddelde : 68.

6. De televisiezendtijd wordt wellicht verdubbeld vanaf 1 januari 1991. Voor de radioprogramma's zijn plannen en suggesties neergelegd in een studie die nog door de directie moet worden besproken.

7. De BRT zendt geen specifieke programma's uit over andere culturen. Aan die culturen wordt uiteraard aandacht besteed in de algemene programmering. Dat is bijvoorbeeld het geval voor het televisieprogramma Van Pool tot Evenaar.

Vraag nr. 73 van 16 mei 1990 van de heer A. DE BEUL

Raad voor Taaladvies — Collusie van nationale en Gemeenschapsvertegenwoordigers

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 51 van 1 maart 1990 over de uitvoering van het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies heeft de geachte Gemeenschapsminister het over „collusie van nationale en Gemeenschapsvertegenwoordigers”.

Mag ik vernemen wat hij met deze vreemde uitdrukking (volgens Van Dale „heimelijke verstandhouding, m.n. om her opsporen van strafbare feiten te belemme-

ren ; samenspanning van ambtenaren tot het plegen van ambtsdelicten”) bedoelt ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

In mijn antwoord op de vraag nummer 51 van het geachte lid van 1 maart 1990 werd inderdaad het woord „collusie” gebruikt.

Het betreft hier echter een dactylografische onnauwkeurigheid die klaarblijkelijk aanleiding heeft gegeven tot een spijtig misverstand.

Mijn bedoeling is geweest te wijzen op de onverenigbaarheid die in de betrokken materie bestaat tussen de plichten van nationale en Gemeenschapsvertegenwoordigers, in de zin zoals uitgedrukt door het woord „collisie” (VAN DALE, 1976, p. 457-457 : (<Fr.-Lat .), v. (-s), botsing in fig. bet. : in collisie komen ; collisie van plichten, strijd van twee of meer plichten, die elkaar schijnbaar of werkelijk uitsluiten ; — wetsconflict ; directe strijd tussen rechtsregels).

Voor deze onoplettendheid bied ik het geachte lid dan ook mijn verontschuldiging aan.

Vraag nr. 74 van 18 mei 1990 van de heer G. ANNEMANS

BRT — Taalgebruik

Er werd mij een loonfiche nummer 281.10 voorgelegd vanwege de BRT, August Reyerslaan 52 te Brussel, welke ééntalig Frans is.

Kan dit ? Of is dit de klassieke vergissing ?

Het betreft een loonfiche voor het jaar 1989 en de bedragen voor de aanvullende verzekering werden aan OMOB in Luik overgemaakt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, bezorgd door de BRT, verstrekken.

„De BRT krijgt haar loonfiches model 281.10 van de Administratie van Financiën. In de kettingsformulieren zaten dit jaar een aantal Franstalige drukwerken tussen de Nederlandstalige. De vergissing is door de diensten van de BRT opgemerkt nadat al Franstalige fiches waren verstuurd naar enkele losse medewerkers.

De directie Personeelszaken heeft onmiddellijk de Minister van Financiën in kennis gesteld van de betreuwenswaardige vergissing en volgend antwoord ontvangen :

„Mijnheer de Administrateur-generaal,

Ik heb de eer U de ontvangst te berichten van uw brief van 24 april 1990 betreffende het betreuwenswaardige technische mankement dat zich in de levering van fiches 281.10 heeft voorgedaan.

Ik heb niet nagelaten de bevoegde dienst van het Hoofdbestuur der Directe Belastingen in kennis te stellen van dit feit met het verzoek na te gaan wat kan worden gedaan opdat een dergelijke misslag zich in de toekomst niet zou herhalen.

Hoewel technische onvolkomenheden natuurlijk nooit uit te sluiten zijn heb ik er niettemin het volste begrip voor dat de versturing van een bepaald aantal Franse fiches 281.10 de BRT, als Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, in verlegenheid heeft gebracht.

Namens het Ministerie van Financiën wil ik mij dan ook verontschuldigen voor de begane assemblagefout en de overlast die dit voor uw diensten heeft teweeggebracht.

Met de meeste hoogachting,

(get.) Philippe MAYSTADT.”

**Vraag nr. 95
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON**

Steden en gemeenten — Gesubsidieerde culturele activiteiten

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister mogen vernemen welke bedragen aan subsidies er werden toegekend in 1989 aan de steden en gemeenten in het kader van hun culturele activiteiten voor :

- openbare bibliotheken ;
- culturele centra ;
- lokale radio en televisie ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid volgende elementen van antwoord verstrekken aangaande de bedragen aan subsidies die in 1989 werden toegekend aan steden en gemeenten in het kader van hun culturele activiteiten.

1. Vanuit de dienst Openbaar Bibliotheekwerk worden hiervoor geen subsidies toegekend aan steden en gemeenten. Wel worden er toelagen uitgekeerd aan de gemeenten voor de wedden van het leidend en technisch personeel, voor de uitrusting van gemeentelijke openbare bibliotheken en voor de aankoop, nieuwbouw of verbouwing van openbare bibliotheken.

Voor 1989 werden hiervoor volgende bedragen uitgekeerd (in franken) :

- wedden van het leidend en technisch personeel : 862.100.000
- uitrustingstoelagen : 25.600.000
- bouwtoelagen : 125.000.000

2. Ook vanuit de dienst Volksontwikkelingswerk worden hiervoor geen subsidies toegekend aan steden en gemeenten.

Binnen de sectie 40 werden er in het werkingsjaar 1989 evenwel volgende kredieten toegekend voor personeelskosten en infrastructuurwerken.

a) artikelen 33.06 en 43.01

Weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra (in franken)

Turnhout	3.612.489
Kortrijk	3.522.403
Leuven	2.389.939
Aalst	2.225.677
Sint-Truiden	2.568.215
Bornem	2.450.287
Tielt	1.532.782
Berchem	2.254.625
Knokke-Heist	2.047.037
Genk	1.208.020
Bilzen	1.086.341
Sint-Niklaas	695.788
Eisden-Maasmechelen	1.268.517
Harelbeke	1.081.440
Lokeren	1.095.375
Maaseik (achter Olmen)	1.247.620
Zwevegem	1.254.429
Ieper	1.193.374
Tielt-Winge	1.116.176
Deurne	1.118.112
Wilrijk	1.268.065
Brasschaat	1.171.257
Antwerpen Luchtbal	529.835
Marke	611.941
Aalbeke	611.941
Neeroeteren	540.481
Temse	163.947
Alken	165.890
Halle	106.623
Dilbeek	4.499.866
Hasselt	4.099.910
Strombeek-Bever	3.865.713
Heusden-Zolder	2.745.950
Waregem	2.373.260
Menen	2.551.187
Overijse	1.188.942
Dilsen	1.354.860
Bierbeek	1.289.918
Hoeselt	1.143.136
Itterbeek	1.576.371
Sint-Gillis	831.485
Vorst	1.809.459
Zonhoven	1.127.869
Schaarbeek	1.368.578
Etterbeek	1.191.072
Meeuwen-Gruitrode	1.147.861
Jette	1.177.355
Bonheiden	1.349.695
Overpelt	1.350.382
Beringen	1.304.780
Bocholt	1.308.885
Ganshoren	1.237.267
Sint-Jans-Molenbeek	1.114.568
Lanaken	1.086.085
Houthalen-Helchteren	1.289.916
Borgloon	1.011.017
Leopoldsburg	1.258.561
Lommel — De Kom	568.536
— 't Zand	592.035
— De Hanekap	592.035
Laken	629.217
Watermaal-Bosvoorde	412.971
Ukkel	614.986

Sint-Agatha-Berchem	613.956
Elsene	581.817

b. artikel 63.01

Toelagen voor de aankoop, de nieuwbouw, de verbouwing en technische uitrusting van de onroerende goederen met culturele bestemming.

Er werd 110 miljoen ingeschreven in de begroting 1989.

Tachtig ten honderd (88 miljoen) van deze kredieten werd als volgt aangewend :

Maasmechelen	verbetering functionaliteit	3.767.905
Bree (Itterdal)	aanpassing aanbesteding	18.981
Koekelare	bijkomende vastlegging	2.044.403
Bilzen	bijkomende vastlegging (lot 6)	532.441
	bijkomende vastlegging (lot 6)	144.360
	bijkomende vastlegging (lot 4)	98.802
Menen	aanpassing aanbesteding	3.274.027
Koekelare	bijkomende vastlegging	115.917
Bilzen	bijkomende vastlegging	20.198
	bijkomende vastlegging	340.947
Tongeren	lot bouwen	59.259.527
Bornem	lot electriciteit	5.830.844
Geel	lot fundering (fase 1)	6.500.000
		78.674.325

3. Ten slotte worden vanuit de dienst Media tot op heden nog geen subsidies toegekend voor lokale radio en televisie.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 46 van 10 augustus 1990 van de heer J. GEYSELS

Onderzoek door het Lisec en Tessenderlo Chemie — Een te hoog cadmiumgehalte in de bodem

Enkele tijd geleden werden twee onderzoeken uitgevoerd in Tessenderlo naar cadmium in de bodem. Een onderzoek werd uitgevoerd door het Lisec, het andere onderzoek werd uitgevoerd door Tessenderlo Chemie. Een honderdtal bodemstalen werden onderzocht. De meeste vertoonden duidelijk een te hoog cadmiumgehalte.

Een aantal bewoners in de omgeving werden, via een rondschrijven van het gemeentebestuur, gewaarschuwd en kregen teeltadviezen om de opname van cadmium via de groenten zoveel mogelijk te beperken.

Er werden waarden genoteerd tot 12 mg cadmium per kg droge stof. Rekening houdend met het feit dat een waarde van 0,1 tot 0,5 mg cadmium per kg droge stof als normaal kan beschouwd worden voor zandgrond, en dat vanaf 3 mg cadmium de bodem kan worden beschouwd als duidelijk verontreinigd, zouden we

graag van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of uw diensten op de hoogte werden gesteld van deze gegevens en of de overheid meewerkte aan de onderzoeken ;
2. welke directe maatregelen (zoals sanering van de gronden) de geachte Gemeenschapsminister voorziet ;
3. welke maatregelen op lange termijn in het vooruitzicht worden gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken. De dienst Gezondheidsinspectie ontving een schrijven vanwege het gemeentebestuur van Tessenderlo op 8 maart 1989. Deze brief had betrekking op de bodemverontreiniging door cadmium van groentetuinen gelegen in de nabijheid van het bedrijf Tessenderlo Chemie.

Als eerste maatregel werd een bekalkingsadvies en een advies in verband met de teelt van groenten overgemaakt aan die personen die een groentetuin bezitten waarvan de bodem verontreinigd is door cadmium.

Het betreft een historische verontreiniging die aanleiding heeft gegeven tot een duidelijke verhoging van het cadmiumgehalte in de bodem van sommige groentetuinen.

Deze kleinschalige verontreiniging kan worden vergeleken met de problematiek die zich stelt in de Noorderkempen. Het betreft hier eveneens een cadmiumverontreiniging veroorzaakt door non-ferrobedrijven. De verontreiniging is eveneens historisch maar omvangrijker.

Door de werkgroep Zware Metalen Noorderkempen werd een analoge werkwijze gevolgd :

- eerst werd de afbakening van de gepollueerde zone omschreven en daarna de graad van verontreiniging ;
- in een tweede stap werden bekalkingsadviezen in verband met de teelt van groenten overgemaakt aan de gebruikers van de verontreinigde groentetuinen.

Wat de schadelijke effecten betreft op de gezondheid van de mens werd door de subgroep gezondheidszorg beslist om samen met Cadmibel (Cadmium in België) een bevolkingsonderzoek te verrichten. Het Cadmibel-onderzoek is een interuniversitair onderzoek met de bedoeling de belasting van het menselijk organisme door cadmiuminname te omschrijven evenals de mogelijke effecten van deze belasting.

Het onderzoek liep van 1985 tot einde 1987 en er werden 2327 personen onderzocht die een toevallige steekproef vormden van de bevolking van twee door cadmium vervuilde gebieden enerzijds (Noorderkempen en Luik) en twee niet gecontamineerde controlegebieden (Hechel-Eksel en Charleroi) anderzijds.

De besluiten van de Cadmibelstudie volgen hierna.

1. Milieucontaminatie met cadmium uit zich in een

- verhoogde lichaamsbelasting met cadmium (verhoogde body burden).
- Deze verhoogde lichaamsbelasting geeft geen aanleiding tot meetbare cardio-vasculaire effecten.
 - De verhoogde lichaamsbelasting kan wel niereffecten veroorzaken. Men kon geen effecten vaststellen op de glomerulaire functie. Wel kon men tubulaire dysfunctie vaststellen. De evolutie op lange termijn van deze tubulaire dysfunctie naar renale morbiditeit is niet gekend.
 - Cadmiumimpregnatie van de bevolking leidt niet alleen tot een verhoogd risico voor een dysfunctie van de niertubuli maar speelt vermoedelijk ook een rol in het calciummetabolisme. Het effect hiervan op het skelet en op de incidentie van fracturen, bijvoorbeeld bij bejaarden en bij postmenopausale vrouwen, blijft vooralsnog onbekend.
 - De Cadmibelstudie is een cross-sectionele studie. In Hechtel-Eksel werd een steekproef van de bevolking onderzocht met een interval van ongeveer 5 jaar. Alhoewel het hier telkens andere individuen betrof, laten de resultaten toch een daling van het cadmiumgehalte in het bloed vermoeden wanneer men de resultaten van 1989 vergelijkt met die van 1984.
 - Momenteel kan de werkgroep alleen voorstellen dat preventieve maatregelen zouden worden getroffen om de accumulatie van cadmium te vermijden zodat de cadmiuredrempel van 2 ug per 24 uur niet wordt overschreden. Dit behelst onder meer :
 - niet roken of alleszins sterk beperken ;
 - het gebruik van putwater in de gepolueerde gebieden vermijden, zeker indien de mogelijkheid bestaat distributiewater te gebruiken ;
 - het eten van groenten, gekweekt op een gecontamineerde bodem, vermijden.
 - Verder prospectief onderzoek is noodzakelijk om de werkelijke incidentie van de morbiditeit in functie van de cadmiumblootstelling nauwkeuriger te bepalen, zodat kan worden bepaald welke maatregelen op lange termijn kunnen worden genomen.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 74
van 30 januari 1990
van de heer GEYSELS

Vervanging leerkrachten — Moeilijkheden

Uit persberichten blijkt dat meer en meer scholen en scholengemeenschappen worden geconfronteerd met de moeilijkheid en soms onmogelijkheid om leerkrachten, afwezig voor tien of meer werkdagen, te vervangen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

- Wat is de omvang (cijfers) van dit probleem per scholengemeenschap in Vlaanderen ?
- Welke maatregelen zijn er genomen om deze problemen te verhelpen ?

Antwoord

Ter relativering van de door het geachte lid geschetste moeilijkheden van de scholen om leerkrachten afwezig voor 10 of meer werkdagen te vervangen geef ik hierna een evolutie van het aantal werkloze leerkrachten, gebaseerd op recente cijfers die ons maandelijks door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) worden meegedeeld.

Evolutie aantal werkloze leerkrachten

	kleuter- ond.	onderw. reg.	lic.	totaal
september 1989	473	565	1.370	587 2.995
oktober 1989	1.136	957	1.919	720 4.732
november 1989	948	654	1.563	617 3.782
december 1989	996	784	1.747	667 4.194
januari 1990	964	571	1.292	526 3.353

In antwoord op punt 1 van zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het vrijwel onmogelijk en ook enorm tijdrovend is correcte cijfergegevens per scholengemeenschap op te geven met betrekking tot deze moeilijkheden. Bovendien is het zo dat deze gegevens slechts een momentopname zouden weergeven en een paar uren nadien meestal reeds zijn gewijzigd. Daar waar een betrekking tijdelijk te begeven is en niet onmiddellijk een titularis kan worden aangeduid, wordt immers onverdroten verder gezocht tot een personeelslid hierin kan worden aangesteld. Dit laatste neemt soms enkele dagen in beslag, doch het valt momenteel uiterst zelden voor dat een tijdelijk te begeven betrekking niet kan worden opgevuld.

Voor die ambten en vakken waarbij moeilijkheden worden vastgesteld om bij een tijdelijke vacature een geschikte vervanger te vinden wordt strikte prioriteit verleend aan het opvullen van de interimis van langere duur.

Samengevat kan worden gesteld dat het probleem van het vinden van voldoende leerkrachten voor de tijdelijke vervanging zich vrijwel uitsluitend stelt voor de interimis van korte duur (2 à 3 weken) en dan nog uitsluitend voor bepaalde ambten of vakken.

Wat betreft punt 2 van zijn vraag ben ik mij terdege van de structurele oorsprong van het probleem bewust. Het ambt van leraar behoeft dringend een herwaardering, waarbij een financiële component onvermijdelijk is.

Het is immers zo dat het tekort aan leerkrachten zich vooral daar situeert waar de uitwijkmogelijkheden naar andere sectoren het grootst zijn, zowel regionaal (het Brusselse) als wat de te onderwijzen vakken betreft (praktijkleraar, leraar technische vakken, wiskunde, informatica).

In het kader van het onderwijsoverleg worden maatregelen besproken en uitgewerkt om deze problemen te verhelpen.

Vraag nr. 193
van 1 juni 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Regent lichamelijke opvoeding in het BLO — Onderwijsbevoegdheid

In het buitengewoon lager onderwijs (BLO) werden regenten lichamelijke opvoeding aangesteld en vast benoemd.

Lichamelijke opvoeding, creativiteit en andere specialiteiten worden door deze personeelsleden als algemene en sociale vorming onderwezen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. of een regent lichamelijke opvoeding over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikt om alle activiteiten inzake algemene en sociale vorming te onderwijzen ;
2. of een vast benoemd regent lichamelijke opvoeding, die fungeert als leerkracht ASV, voorrang heeft bij de toekenning van een opdracht ASV op een tijdelijke onderwijzer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1990 tot vaststelling en indeling van de ambten in het buitengewoon onderwijs maakt voor het buitengewoon lager onderwijs onder meer een onderscheid tussen onderwijzer-ASV en leermeester-ASV met specialiteit lichamelijke opvoeding.

Bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het buitengewoon onderwijs bepaalt dat de regenten-lichamelijke opvoeding voor het ambt van leermeester-ASV met specialiteit lichamelijke opvoeding een vereist bekwaamheidsbewijs hebben. Voor het ambt van onderwijzer-ASV heeft de regent-lichamelijke opvoeding een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

Een regent-lichamelijke opvoeding welke vast benoemd is in het buitengewoon lager onderwijs in het ambt van onderwijzer-ASV heeft krachtens de reglementering op de terbeschikkingstelling en reffectatie voorrang op een tijdelijke in hetzelfde ambt.

Vraag nr. 195
van 6 juni 1990
van de heer R. DESWAENE

Directie- en inspectieleden — Bevoegdheid om lessen godsdienst of niet-confessionele zedenleer bij te wonen

1. Mag in een officiële gesubsidieerde secundaire school, al dan niet voor buitengewoon onderwijs :
 1. een directielid (of dienstdoende) een les godsdienst of niet-confessionele zedenleer bijwonen en/of beoordelen ;

2. een directielid (of dienstdoende) de agenda van de leerkracht godsdienst of niet-confessionele zedenleer nakijken en/of beoordelen ;
3. een directielid (of dienstdoende) de lesvoorbereiding van de leerkracht godsdienst of niet-confessionele zedenleer opvragen en/of beoordelen ;
4. een — om het even welk — inspectielid van de inrichtende macht een les godsdienst of niet-confessionele zedenleer bijwonen en/of beoordelen ;
5. een inspecteur(-trice) niet-confessionele zedenleer van het gemeenschapsonderwijs een les(sen) niet-confessionele zedenleer bijwonen, agenda en/of lesvoorbereidingen opvragen en/of beoordelen ?

II. Heeft de leerkracht godsdienst of zedenleer een vetorecht op einddeliberaties (met andere woorden eindklasseraden) in het secundair onderwijs, al dan niet voor buitengewoon onderwijs ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat in het gesubsidieerd officieel onderwijs enerzijds de vertegenwoordigers van de inrichtende machten (bijvoorbeeld een geëigende inspectie) en anderzijds de directies van de onderwijsinstellingen binnen het raam van de door de inrichtende machten toegekende bevoegdheden, zich mogen inlaten met :

- het opvragen, beoordelen of controleren van documenten die betrekking hebben op de voorbereiding en afwerking van de leerprogramma's niet-confessionele zedenleer ;
- het bijwonen en evalueren van de verstrekte lessen in bedoelde cursus.

Het voorgaande is niet het geval voor de cursus godsdienst, aangezien op basis van artikel 9 van de schoolpactwet van 29 mei 1959 in het gesubsidieerd officieel onderwijs de inspectie (met alle activiteiten die hieraan verbonden zijn en reglementair werden vastgelegd) wordt verricht door de afgevaardigden van de hoofden der erediensten.

De rijksinspectie, in afwachting van de creatie van het wettelijk kader waarbij het inspectiekorps voor het onderwijs zal worden herschikt, kan alle middelen aanwenden om de haar door de onderwijswetgeving en -reglementering toevertrouwde opdracht naar behoren te vervullen. Deze opdracht behelst het nagaan van het onontbeerlijk minimum studiepeil.

Overeenkomstig artikel 11 van de hoger geciteerde wet wordt in het officieel (dus zowel gemeenschaps- als provinciaal, stedelijk en gemeentelijk) secundair onderwijs, het cijfer dat de leerling heeft behaald voor het vak godsdienst of voor het vak niet-confessionele zedenleer niet opgenomen in het algemeen resultaat. De leerling die evenwel niet ten minste de helft van de punten voor de betrokken cursus heeft behaald mag slechts, mits een met vrucht afgelegd herexamen, naar het hoger leerjaar overgaan.

In het gesubsidieerd vrij onderwijs is de inrichting van voornoemde vakken in de leerjaren die nog behoren

tot het type I of het type II facultatief (dus niet door de overheid opgelegd).

Dit impliceert dat de beoordelingsmodaliteiten dien-aangaande uitsluitend een zaak zijn van de respectieve klasseraden of leraarskorpsen, welke beslissen bij eenvoudige meerderheid.

Voor de leerjaren die vallen onder de structuur zoals bepaald in het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990, is de inrichting van voornoemde vakken evenwel verplicht.

De sanctionering der studiën wordt hierbij verwezen naar de klasseraad, die beslist bij eenvoudige meerderheid.

In het gesubsidieerd vrij basisonderwijs omvat het leerplan hetzij het onderricht in de godsdienst en in de op die godsdienst berustende zedenleer, hetzij het onderricht in de niet-confessionele zedenleer, hetzij deze twee leervakken (artikel 50 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs). De inrichting van deze vakken is in het gesubsidieerd vrij basisonderwijs verplicht.

Deze informatie geeft een antwoord op de onder rubriek II gestelde vraag van het geachte lid.

**Vraag nr. 204
van 27 juni 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE**

Tweede Wereldoorlog — Aanvulling leerprogramma 's

Dit jaar is het 50 jaar geleden dat de Tweede Wereldoorlog werd ontketend en dat de Duitse bezetting van ons land een aanvang nam.

Het is eveneens 50 jaar geleden dat de eerste binnenlandse verzetshaarden tegen deze onderdrukking zich vormden.

Het is niet enkel eigenaardig te noemen dat er weinig verzetsliteratuur die naam waardig bestaat, doch het is eveneens eigenaardig dat in de in het onderwijs gebruikte geschiedenisboeken weinig of geen aandacht wordt besteed aan de geschiedenis en de actie van de weerstand tijdens de Duitse bezetting.

Gezien de toename van het racisme en de groei van bepaalde neo-fascistische organisaties menen wij dat vooral de jongere generaties hierover moeten worden voorgelicht en beschermd.

Met het oog hierop vragen wij aan de geachte Gemeenschapsminister :

1. of hij het niet noodzakelijk acht om de in het onderwijs gebruikte geschiedenisboeken aan te vullen met een objectieve kijk op deze periode uit onze geschiedenis ;
2. of in de schoolprogramma's voor het secundair en ermede gelijkgestelde onderwijs geen vak civisme moet worden ingevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het onderwerp de Tweede Wereldoorlog in het geschiedenisonderwijs

In het door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd voltijds secundair onderwijs is de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog verplichte leerstof voor alle leerlingen. In de leerprogramma's van het gesubsidieerd officieel respectievelijk vrij onderwijs werd voornoemd thema eveneens ingeschreven. Dit veronderstelt dat ook aandacht wordt besteed aan het verzet tegen de bezetter.

Op mijn initiatief en onder leiding van de bevoegde inspectie werd in 1985 een pedagogisch dossier over de Tweede Wereldoorlog samengesteld en bezorgd aan alle instellingen voor voltijds secundair en hoger onderwijs. Deze bundel telt niet minder dan 555 bladzijden, verdeeld over 13 hoofdstukken met telkens een uiteenzetting, een stel iconografische documenten en een stel historische teksten. Een van deze hoofdstukken, bevattende 44 bladzijden, is integraal gewijd aan het verzet.

2. Eventuele invoering van een vak civisme

De vigerende reglementering op de vaststelling van de vakbenamingen in het voltijds secundair onderwijs voorziet wel de benamingen geschiedenis en maatschappelijke vorming doch niet de benaming civisme, zodat kwetsieve leeractiviteit alleszins niet onder voornoemde benaming kan worden georganiseerd.

Het is daarentegen perfect mogelijk de component civisme in de verschillende leeractiviteiten tot zijn recht te laten komen. In de praktijk wordt dit trouwens gerealiseerd binnen het leervak geschiedenis.

**Vraag nr. 220
van 16 juli 1990
van de heer P. BREYNE**

Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure

Ingevolge artikel 181 van het decreet betreffende het onderwijs-11 werd artikel 30 paragraaf 1 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs opgeheven. Dit artikel bepaalde dat de gemeenteraad over een termijn van twee jaar beschikte om in het gemeentelijk kleuter- en lager onderwijs in vast verband te benoemen. In afwachting van zulke benoeming werd aan het schepencollege bevoegdheid verleend om een waarnemende leerkracht aan te stellen. Deze beslissing diende binnen een termijn van drie maanden aan de gemeenteraad ter bekrachtiging te worden voorgelegd.

Wat is, in afwachting dat de rechtstoestand van het gesubsidieerd onderwijzend personeel bij decreet wordt geregeld, de op 1 september 1990 door de gemeente na te leven procedure inzake aanstelling van lager onderwijzend personeel ? Kan een schepencollege nog een waarnemende leerkracht aanstellen in een vacante betrekking van het lager onderwijs ?

Kan de gemeenteraad ter zake delegatie geven aan het schepencollege ? In het geval dat er geen delegatie werd verleend, welke zijn dan de administratieve en de financiële gevolgen voor de betrokken leerkracht en/of voor de gemeente indien een aanstelling door het

schepencollege achteraf niet wordt bekrachtigd door de gemeenteraad ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat door artikel 181 van het onderwijsdecreet- van 31 juli 1990 de bepalingen van artikel 30 § 1 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs van 30 augustus 1957 worden afgeschaft met ingang van 1 september 1990. Deze schrapping heeft voor gevolg dat voor de benoeming van gemeentewerkeren principieel moet worden verwezen naar de desbetreffende bepalingen in de gemeentewet.

In het koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet onder het afschrift Nieuwe Gemeentewet (Belgisch Staatsblad van 3 september 1988) wordt in artikel 149 (hoofdstuk III van Titel III) de algemene bevoegdheid vastgelegd van de gemeenteraad inzake benoeming van het personeel.

Artikel 149 luidt als volgt : „De gemeenteraad benoemt de personeelsleden wier benoeming niet bij de wet wordt geregeld. Hij kan die bevoegdheid aan het college van burgemeester en schepenen opdragen, behalve voor :

1° ...

2° de leden van het onderwijzend personeel”.

Deze bepaling geldt voor het personeel van het basis, het secundair en hoger onderwijs dat door een gemeente wordt ingericht.

In afwachting dat bij decreet nieuwe bepalingen worden opgenomen inzake de aanstellingen van personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs werd door het kabinet van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, de heer L. Van den Bossche, een circulaire gestuurd aan de heren Provinciegouverneurs en aan de heer Vice-Gouverneur van de Provincie Brabant en voor kennisgeving aan de dames en heren gedeputeerden, de arrondissementcommissarissen en de colleges van burgemeester en schepenen met als onderwerp de aanstelling van gemeentelijk onderwijzend personeel in tijdelijk verband (gewoon, kleuter-, lager en basisonderwijs) door het college van burgemeester en schepenen, ref. O.III/RP/JVB) .

Deze circulaire werkt een regeling uit voor :

1. aanstelling in een definitief vacante betrekking ;
2. aanstelling van een waarnemer ter vervanging van een lid van het onderwijzend personeel dat terbeschikking is gesteld of dat ongewettigd afwezig is.
3. aanstelling van een waarnemer in een tijdelijk vacante betrekking.

Vraag nr. 221
van 23 juli 1990
van de heer G. ANNEMANS

Werkgroep Onderwijslasten van het verleden — Werkzaamheden

Heeft de nationale taalkundig gemengde werkgroep

Onderwijslasten van het verleden al een tussentijds verslag opgemaakt ? Vloten de werkzaamheden al voorzien ? Wanneer mag het eindverslag worden verwacht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

De technische werkgroep Onderwijslasten van het verleden, samengesteld overeenkomstig de beslissing van de Ministerraad van 16 februari 1990 werd geïnstalleerd op 5 april 1990.

Op 31 juli 1990 werd advies uitgebracht over twee inmiddels ingediende nieuwe dossiers.

De vroegere dossiers — hoofdzakelijk loonlasten — en uiteraard eventuele nieuwe dossiers zullen worden behandeld op basis van een procedure die, zoals beslist op het jongste begrotingsconclaaf van de Regering, in september eerstkomend door de politieke werkgroep zal gepreciseerd worden. Een datum voor een eindverslag kan thans nog niet worden vooropgesteld.

Vraag nr. 227
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Duitse Bondsrepubliek — Belgische middenscolen

Het koninklijk besluit 2500 van 6 november 1987 (Belgisch Staatsblad 29 december 1987 pagina 19.605) zegt onder andere „overwegende dat het bestaan van de Belgische scholen in de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD) moet worden verzekerd terwille van de specifieke functie die deze scholen daar te vervullen hebben.. ”.

In het verslag aan de Koning bij dit besluit staat bovendien : „het bestaan van deze inrichtingen en van een minimum aan opties is noodzakelijk teneinde de kinderen van de militairen van de BSD in de mogelijkheid te stellen aan de bepalingen van de wet op de leerplicht te voldoen, zonder van hun gezin verwijderd te worden”.

Onlangs heeft de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) beslist de BSD niet langer te steunen via het zogenaamd rollend fonds.

Nochtans spreekt men in het politiek akkoord betreffende de ARGO in hoofdstuk 6 : „het verzekeren van een volwaardig pedagogisch aanbod voor scholen in de BSD”.

Voor bepaalde middenscolen in Duitsland (onder meer Volksmarsen) betekent dit het verdwijnen van de tweede graad in de nabije toekomst. Naar verluidt zou ARGO bij de Vlaamse Executieve aangedrongen hebben om tekorten die redelijk zijn in bovenvermelde scholen bij te passen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke maatregelen hij heeft getroffen of eventueel zal treffen teneinde een oplossing te geven aan de noodsituatie waarin een aantal middenscolen in de Duitse Bondsrepubliek zich bevinden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen. In de Belgische scholen in de Duitse Bondsrepubliek bestaan momenteel twee autonome middenscholen die onderwijs organiseren in zowel de eerste als de tweede graad van het secundair onderwijs, met name in Lüdenscheid en in Volkmarzen). Het is mijn administratie — tot dusver officieus — bekend dat, ten aanzien van voormelde middenscholen, de Autonome Raad van het Gemeenschaps-onderwijs beslist heeft de tweede graad in de betrokken instellingen met ingang van 1 september 1990 progressief af te bouwen.

Ten opzichte van deze beslissing van de bevoegde inrichtende macht voor het Gemeenschapsonderwijs kunnen van overheidswege geen maatregelen worden getroffen om het voortbestaan van bedoelde tweede graden te verzekeren.

Vraag nr. 228
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Het administratief personeel in de gemeenschapsscholen en de administratie — Vaste aanwerving

Een 500-tal opstellers, klerken, typisten of boden behorende tot het administratief personeel in de gemeenschapsscholen en in de administratie werden sinds jaren niet vast aangeworven. Zij blijven in een tijdelijk statuut, sommigen reeds 10 jaar.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

- of het examen, uitgeschreven in januari 1986, niet werd georganiseerd ;
- of het voorstel, waarbij het tijdelijk administratief personeel na twee stagejaren automatisch een vast statuut krijgt, werd verworpen ?

Mag ik tevens van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke maatregelen hij thans overweegt om dit probleem zo vlug mogelijk op te lossen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Wat de vraag betreft in verband met het examen uitgeschreven in januari 1986 kan verwezen worden naar het antwoord gegeven op de vraag nummer 43 van de heer Senator Anthuenis van 25 juli 1988, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Senaat, nummer 15, van 16 augustus 1988.

Als antwoord op de vraag omtrent een voorstel waarbij tijdelijk administratief personeel na twee jaren automatisch een vast statuut zou verkrijgen en welke maatregelen worden overwogen om dit probleem zo vlug mogelijk op te lossen, dient verwezen naar het antwoord gegeven op de vraag nummer 137 van 12 april 1990 van mevrouw N. Maes, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nummer 15, van 11 juni 1990, blz. 772.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
 EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 98
van 20 juli 1990
van de heer G. CARDOEN

BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden

Volgens een antwoord op een actuele vraag verstrekt door de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur Dewael, zal de problematiek eigen aan de contractuele en tijdelijke personeelsleden van het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (BLOSO), een oplossing krijgen in het kader van een globale regeling en de herstructurering van de Vlaamse Administratie.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. tegen wanneer deze globale oplossing wordt voorzien ;
2. over hoeveel personeelsleden het gaat ;
3. het aantal en niveau per administratie ;
4. op welke wijze wordt voorzien in een regularisatie van deze verdienstelijke personeelsleden met jarenlange ervaring ?

Ondertussen worden deze tijdelijke ambtenaren er toe aangezet om deel te nemen aan de gewone recruitmentsexamens uitgeschreven door het Vast Wervingssecretariaat (VWS). Hoe brengt men zulks in overeenstemming met de beslissing genomen door de Executieve ?

Antwoord

1. De Vlaamse Executieve heeft op 31 juli laatstleden een definitieve principiële goedkeuring gegeven aan een nieuwe organisatiestructuur voor de Diensten van de Vlaamse Executieve en voor een aantal Vlaamse openbare instellingen. Een gedeelte van deze regeling is vervat in een ontwerp-decreet van bestuurlijk beleid dat zo vlug mogelijk aan de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd.

Dit ontwerp-decreet bestaat uit drie delen :

- I. herstructurering van openbare instellingen ;
 - II. bestuurlijke maatregelen inzake het personeel van sommige openbare instellingen ;
 - III. bestuurlijke maatregelen inzake de structuren van de Diensten van de Vlaamse Executieve.
2. Het aantal personeelsleden waarop de maatregelen inzake het precair personeel van toepassing zijn vindt het geachte lid in de tabel.
 3. Er wordt niet in een regularisatie voorzien van het precair personeel. Wel wordt hen in de mate van het mogelijke werkzekerheid geboden en wordt de

intussen opgedane ervaring van dit personeel maximaal gevaloriseerd.

4. De preciaire personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn onderworpen aan de bepalingen van de wet van 20 februari 1990 op het

enig statuut. Deze wet voorziet in zijn overgangsbepalingen in de mogelijkheid tot indiensttreding in vast verband mits slagen in een door het VWS georganiseerd examen. Het is in deze optiek dat het personeel wordt aangemoedigd aan deze examens deel te nemen.

Diensten Vlaamse Executieve (Toestand op 1 augustus 1990)

	VAS	TIJ	MAN	OCC	CON	DET	NSF	GKO	TDK	IBF	HULPHULP	STG	GKL	COL	COZ	TWW	Totaal	
	nsf																	
Vl. gem.	3.173	125	0	10	103	2	51	244	43	110	331	74	70	82	17	3	0	4.438
Ond.	1.257	17	0	0	5	0	0	131	42	0	27	0	25	11	0	0	0	1.515
L. inf.	6.231	28	0	12	16	0	0	141	12	0	280	0	106	58	3	0	2	6.889
OVAM	46	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	46
VMZ	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	~	0	0	0	45
Tot.	10.747	170	0	22	124	2	51	516	97	110	638	74	203	154	20	3	2	12.933
W.I.	103	4	2	0	20	0	0	11	0	0	5	0	2	0	2	0	0	149
G.T.	10.850	174	2	22	144	2	51	527	97	110	643	74	205	154	22	3	2	13.082

Vraag nr. 102
van 2 augustus 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Sanering stadsfinanciën — Regeling Gent en Antwerpen

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke bedragen hebben Gent, respectievelijk Antwerpen ontvangen en welke financiële voordelen hebben zij genoten of genieten zij nog in het kader van de zogenaamde saneringsoperaties van de stadsfinanciën ?
2. Welke zijn hiervoor de redenen ?
3. Wat is hun uitstaande stedelijke schuld op korte, halflange en lange termijn ?
4. Hoe gebeurt het terugbetalen van de financiële lasten (aflossingen en rente) ?
5. Wat is het aandeel dat specifiek is toegewezen op basis van de schulden uit het verleden (dus het deel in de voorbehouden 43 ten honderd) van Gent, respectievelijk Antwerpen in de kredieten van het Vlaamse Gemeentefonds ?
6. Welke zijn de voorwaarden voor Gent en Antwerpen om saneringshulp te verkrijgen ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft wellicht betrekking op de maatregelen die ten aanzien van de financiën van de grote steden werden genomen in het raam van het Hulpfonds tot Financieel Herstel van de Gemeenten, opgericht bij koninklijk besluit nummer 208 van 23 september 1983. Ik wijs hem erop dat de tussenkomsten van het Hulpfonds tot de bevoegdheid behoorden van de nationale overheid. Concreet had het Hulpfonds tot doel tegemoet te komen in de voorfinanciering van de financiële lasten, voortkomend uit de schul-

den van sommige gemeenten. De staat kwam tussen in een deel van de rentelasten.

Bij koninklijk besluit van 21 september 1989 tot uitvoering van artikel 75 § 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten werd het bedrag van de als oninbaar beschouwde schuldvorderingen van het Hulpfonds op de gemeenten waarmee het een overeenkomst heeft afgesloten, door de nationale overheid overgenomen. Die oninbare schuldvorderingen werden in dat koninklijk besluit vastgelegd op 10.427,3 miljoen frank voor Antwerpen en 6.672,2 miljoen frank voor Gent.

Het bedrag van de nog inbare schuldvorderingen, met waardedatum van 1 januari 1989, werd bij het voormeld koninklijk besluit van 21 september 1989 vastgesteld op 43.082,3 miljoen frank voor Antwerpen en 7.596,7 miljoen frank voor Gent. Met betrekking tot de recuperatie van die inbare vorderingen zijn de Gewesten ingevolgd dat koninklijk besluit met ingang van 2 januari 1989 in de plaats getreden van het nationale Hulpfonds.

De Gewesten staan tevens in voor de verdere voorfinanciering van de schulden, vastgelegd in de overeenkomsten van het nationale Hulpfonds met sommige gemeenten. Voor andere gemeenten, bepaald in het koninklijk besluit van 21 september 1989 zorgt het nationale Hulpfonds nog voor de verdere prefinanciering. Wat de stad Gent betreft bedraagt die voorfinanciering, te verrichten door het nationale Hulpfonds, 7.628 miljoen frank tot 31 december 1992. Voor de stad Antwerpen staat het Vlaamse Gewest in voor de verdere financiering ten belope van 16.748,4 miljoen frank tot 31 december 1990.

Met het oog op de naleving van de verplichtingen die aan het Vlaamse Gewest zijn opgelegd en voor de uitoefening van de rechten die aan het Gewest zijn overgedragen door het koninklijk besluit van 21 september 1989 werd bij decreet van 20 december 1989 een Vlaams Financieringsfonds tot Herstel van de Gemeentefinanciën opgericht. Ik wens de bijzondere nadruk erop te leggen dat het Vlaamse Gewest via dit

Financieringsfonds geen enkel financieel voordeel aan de steden Antwerpen en Gent toekent, **behoudens een** herschikking van verplichtingen, aangegaan tegenover het nationale Hulpfonds. Overeenkomstig artikel 5 §3 van het decreet van 20 december 1989 vallen alle lasten van de tussenkomst van het Vlaams Financieringsfonds volledig ten laste van de beide steden.

De modaliteiten betreffende de consolidatie van de schulden van de beide steden en van de terugbetaling ervan zijn vastgesteld in afzonderlijke overeenkomsten die het Vlaams Financieringsfonds met de steden Antwerpen en Gent op 17 mei 1990 heeft afgesloten. Wat Antwerpen betreft bepaalt de overeenkomst dat de terugbetaling van de verplichtingen van de stad ten aanzien van het Vlaams Financieringsfonds worden gespreid tot het jaar 2018.

De terugbetalingen worden forfaitair vastgesteld tot en met 1996 als volgt :

1989 : 3.877,4 miljoen frank ;
 1990 : 4.000 miljoen frank ;
 1991 : 4.500 miljoen frank ;
 1992 : 5.000 miljoen frank ;
 1993 : 5.500 miljoen frank ;
 1994 : 6.000 miljoen frank ;
 1995 : 6.500 miljoen frank ;
 1996 : 6.600 miljoen frank.

Vanaf 1997 tot 2018 bedraagt de berekende annuïteit jaarlijks 6.892 miljoen frank.

De overeenkomst met de stad Gent heeft als resultaat dat tot 1996 jaarlijks een annuïteit verschuldigd is van 767,3 miljoen frank. Vervolgens belooft de berekende annuïteit 806 miljoen frank tot 2013.

Als tegenprestatie voor de consolidatieverrichting met het Vlaams Financieringsfonds hebben de beide steden in uitvoering van artikel 6 van het decreet van 20 december 1989 een samenhangend geheel van maatregelen genomen om het begrotingsevenwicht, zoals bepaald in artikel 252 van de nieuwe gemeentewet, te handhaven. Die maatregelen zijn verwerkt in een financieel beleidsplan dat elk jaar bij de stadsbegroting wordt gevoegd en dat als resultaat heeft dat het algemeen financieel evenwicht wordt gewaarborgd voor een periode van telkens 5 jaar. Het plan wordt doorlopend aangepast aan de werkelijke evolutie van de financiën.

De steden hebben in hun overeenkomsten de uitdrukkelijke verbintenis aangegaan om desgevallend op basis van de werkelijke ontwikkeling van hun financiën, alle noodzakelijke bijkomende maatregelen te nemen om het financieel evenwicht veilig te stellen en zulks in het beleidsplan tot uiting te doen komen.

De uitvoering van de begrotingen en de financiële beleidsplannen wordt doorlopend gecontroleerd door mijn administratie. Met dat doel is tevens een begelei-

dingsgroep opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van het stadsbestuur, de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen en mijn kabinet. Ten slotte is de begroting van de steden Antwerpen en Gent, alsmede de wijzigingen die eraan worden aangebracht, bij artikel 6 van het decreet van 20 december 1989 onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve.

Wat het vijfde punt van zijn vraag betreft, wijs ik het geachte lid erop dat het aandeel van de beide steden in het Gemeentefonds geen enkel verband houdt met hun schulden uit het verleden.

Vraag nr. 103
van 2 augustus 1990
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentebesturen West-Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1990, voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen afzonderlijk, volgende gegevens te verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing ;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting ;
3. de aanslagvoet van de belasting op het personeel ;
4. de aanslagvoet van de belasting op drijfkracht ;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting ;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting ;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting ?

Antwoord

Het geachte lid vraagt een aantal financiële gegevens over de gemeenten van de provincie West-Vlaanderen.

In antwoord op zijn vraag geef ik de tabel met de gevraagde informatie. De gegevens zijn afkomstig uit de gewone begrotingen van 1990 zoals ze door de bestendige deputatie zijn goedgekeurd, met uitzondering van de gegevens voor Oudenburg. De bestendige deputatie heeft de begroting 1990 van deze gemeente immers nog niet vastgesteld, zodat voor Oudenburg de aanslagvoeten en bedragen uit de oorspronkelijke begroting zijn opgenomen.

In de tabel is het algemeen resultaat niet steeds gelijk aan de som van de uitslag van de koptabel en het saldo van het eigen dienstjaar. Het verschil tussen beide bedragen wordt gevormd door het saldo van de overboekingen tussen de begrotingsdiensten.

Gemeentefinanciën West-Vlaanderen
Gegevens begrotingen 1990

Gemeente	OVV	ABP	TWP	DRK	Koptabel	Saldo dienstjaar	Algemeen saldo
Alveringem	2500	8.0	0	0	21417585	-7178077	10102661
Anzegem	2500	8.0	0	0	5668779	9688183	3251178
Ardooie	1900	6.0	0	0	18224064	- 14171749	1002004
Avelgem	2500	6.0	0	0	5497652	-2150670	558965
Beernem	1950	6.0	0	0	32972824	-22128735	14386967
Blankenberge	2500	8.0	0	0	50235319	-43604248	6631071
Bredene	2300	7.0	0	450	68047076	- 32865962	35181114
Brugge	2800	7.0	0	400	238043660	- 93979830	39063830
Damme	2600	8.0	0	0	14963359	4042558	153950
De Haan	2200	6.0	0	0	7323585	-7321839	1746
De Panne	2500	3.0	0	0	6015 1995	-45423895	14728100
Deerlijk	2450	7.0	0	0	9858959	-6714062	236466
Dentergem	2150	7.0	0	0	29425562	- 14637564	14257996
Diksmuide	2550	6.0	0	0	1240643 1	- 11691436	407455
Gistel	2400	6.0	0	200	24506391	875 1643	368462
Harelbeke	1800	7.0	500	500	46435091	- 11465326	19248639
Heuveland	2500	8.0	0	0	9397109	-7726520	260527
Hoogelede	1500	6.0	0	0	22584112	1631820	5695683
Houthulst	2950	7.5	0	0	5553557	1490408	818145
Ichtegem	2300	7.0	0	0	2715 1307	- 16905838	505469
Ieper	2600	8.0	0	0	52990836	-27794293	23685798
Ingelmunster	1900	6.0	0	0	41148347	44884	41193231
Izegem	2500	6.0	0	0	92832182	-21434740	70797442
Jabbeke	1200	6.0	0	0	27005842	-2628136	15081448
Knokke-Heist	1950	0.0	0	0	118855921	- 100091044	617410
Koekelare	2900	7.0	0	0	6333889	-1133182	457662
Koksijde	1700	0.0	0	0	74424801	- 123210367	1214434
Kortemark	2000	7.0	0	0	21085115	- 17682726	3402389
Kortrijk	2800	6.0	0	0	222542503	- 146872619	1069884
Kuurne	2200	7.0	0	0	15300823	-11266131	199651
Langemark-Poelka	2400	7.0	0	0	9643885	-81654	323957
Ledegem	2100	7.0	0	0	7791918	-4838321	228597
Lendeledede	2000	7.0	0	0	36604404	- 16001955	6895787
Lichtervelde	2000	6.0	0	0	17049952	25348	2984720
Lo-Reninge	1400	6.0	0	0	11389568	- 10104556	35012
Menen	2800	7.0	0	0	46699392	-42157943	42173
Mesen	3750	10.0	0	0	1227341	228462	969713
Meulebeke	2700	6.5	0	0	11942040	-4698740	9929401
Middelkerke	2350	5.0	0	0	23490662	- 19578677	3721434
Moorslede	2500	6.5	0	0	17979674	- 12267717	29972
Nieuwpoort	2400	6.0	0	0	31281880	- 1804658	2977222
Oostende	2750	7.0	500	500	45893002	- 105889323	0
Oostkamp	1500	6.0	250	225	33686718	- 14189658	794145
Oostrozebeke	2200	7.0	0	0	18424716	9438772	737129
Oudenburg	2100	7.0	0	0	16478162	- 12347366	70940
Pittem	2400	6.0	0	0	48285277	- 5246829	35434768
Poperinge	2400	8.0	0	0	38890018	-24241890	7501
Roeselare	2250	7.0	0	500	90982227	18538304	1020790
Ruiselede	1800	6.0	0	0	11387458	- 5574683	1066669
Spiere-Helkijn	2900	6.0	0	0	1136759	- 3868257	3716
Staden	2300	7.0	0	0	19552051	-3075009	356963
Tielt	2500	8.0	350	350	18133708	- 15 120982	4275273
Torhout	2000	7.0	0	0	25779107	35 18088	7790995
Veurne	2800	6.0	0	0	14997402	- 10975 184	1062165
Vleteren	3300	7.0	0	0	4804509	- 1940948	1093642
Waregem	2500	6.0	0	0	82180432	-65701987	1391589
Wervik	2400	8.0	0	0	54569341	2035200	43693002
Wevelgem	2100	7.0	0	0	30670976	-31796880	1218146
Wielsbeke	2490	7.0	0	0	31601483	- 10614172	155584209
Wingene	2100	6.0	0	0	27063 193	7157380	554468
Zedelgem	2400	8.0	250	250	19725296	- 18946568	776002

Gemeente	o v v	ABP	TWP	DRK	Koptabel	Saldo dienstjaar	Algemeen saldo
Zonnebeke	2650	7.0	0	0	19412849	- 12938669	1250766
Zuilenkerke	2200	6.0	0	0	9870118	-9681956	337096
Zwevegem	2200	7.0	0	750	37024656	- 19194307	476106
Totaal	149240	418.5	1850	4125	2298034850	-1206366828	471713845

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 121
van 28 februari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Scheldebrug te Temse — Toestand en alternatieven

Zelfs na recente herstellingswerken maken specialisten zich zorgen over de toestand van de Scheldebrug die het Waasland (Oost-Vlaanderen) met Klein-Brabant (Antwerpen) verbindt.

De brug lijdt permanent onder de stijgende verkeersdrukte en de te hoge snelheid van het wegverkeer. Bovendien zijn alle gevaarlijke transporten op deze reisroute aangewezen, want de Kennedytunnel blijft verboden terrein voor dergelijke vrachtwagens.

Zo zou een onderzoek hebben uitgewezen dat vooral het beweegbare deel van de brug een belangrijk probleem vormt. Onlangs zouden nog scheurtjes zijn vastgesteld in de staalconstructie zelf, meer bepaald in het deel waarop de aluminiumvloer rust.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

- welke maatregelen werden getroffen om de schade aan de Scheldebrug voortaan maximaal te beperken ;
- of er al een evaluatie werd gemaakt en zo ja, welke de resultaten zijn van de recente onderhoudsbeurt ;
- of in de toekomst de bouw van een nieuwe brug wordt overwogen en zo ja, of dit kunstwerk al dan niet op dezelfde plaats zal worden gelegd ;
- of reeds studiewerk werd verricht over de mogelijke invloed van de ingebruikname van de Liefkenshoektunnel (1991) op het verkeer over de Scheldebrug ?

Antwoord

Als antwoord op de bovenvermelde vraag, wens ik vooreerst aan te stippen dat de brug van Temse, met een totale lengte van 365 meter, in feite een dubbele brug is. Aan de opwaartse zijde bevindt zich de wegbrug met twee rijstroken, twee fietspaden en een voetpad. Aan de afwaartse zijde is er de spoorwegbrug met één spoor en een voetpad. Beide bruggen hebben gemeenschappelijke peilers en landhoofden. Boven het vaarwater zijn twee mobiele rolbasculebruggen aangebracht met een overspanning van 50 meter.

Met de vaste bruggedeelten doen zich geen problemen

voor, noch op gebied van stabiliteit, noch op gebied van veroudering. Ook de peilers en landhoofden verkeren in een goede toestand. Wat het mobiele gedeelte betreft, is met de rolbasculebrug in de spoorwegbrug evenmin een probleem. De rolbasculebrug in de wegbrug daarentegen is niet langer bestand tegen het toenomen verkeer en ondergaat een steeds voortschrijdende aftakeling, waarbij op steeds meer plaatsen van de aluminiumbrugvloer scheurvorming optreedt. Uitgemaakt is dat dit beweegbaar gedeelte niet meer aan de huidige normen van het wegverkeer voldoet en aan vervanging toe is. Ook de onderliggende dwarsdragers zijn aan vervanging toe. Herstelling en versterking van de huidige brug zou immers even duur uitvallen en de brug zou te lang buiten dienst moeten worden gesteld.

Momenteel wordt door mijn diensten het ontwerp uitgewerkt om de huidige rolbasculebrug te vervangen door een gelijkaardige brug, maar in zwaardere uitvoering en aangedreven door een nieuwe elektromechanische uitrusting. Deze nieuwe rolbasculebrug zal op de plaats van de huidige komen, aangezien de vaste brug, de pijlers en de spoorbrug in hun huidige staat kunnen behouden blijven. Ondertussen wordt de huidige brug aan een voortdurende controle onderworpen. Alle gebreken, die hierbij aan het licht komen, worden onmiddellijk hersteld, terwijl eveneens geregeld onderhoudsbeurten worden uitgevoerd teneinde de brug in een veilige toestand te houden.

Wat de mogelijke invloed zal zijn van de ingebruikname van de Liefkenshoektunnel op het verkeer over de Temsebrug werd nog niet onderzocht. Gelet op verwijderde ligging van deze beide oeververbindingen is het echter weinig waarschijnlijk dat de Temsebrug door de Liefkenshoektunnel gevoelig zal worden ontlast. Wel zullen de gevaarlijke transporten, die in de Kennedytunnel verboden zijn, niet langer meer van de Temsebrug hoeven gebruik te maken, voor zover zij een noordelijke reisroute volgen.

Vraag nr. 137
van 12 maart 1990
van mevrouw M. DE MEYER

Het in gebruik nemen van de Mirabrug te Hamme — Stand van zaken

Al een hele tijd zijn de zwakke weggebruikers vragende partij voor het opnieuw in gebruik nemen van de zogenaamde Mirabrug te Hamme, zodat de levensgevaarlijke rijksweg 60 kan worden vermeden.

Via de geplande dijkversterkingen ter hoogte van Elversele en Tielrode zou dan een alternatieve fietsroute tot stand worden gebracht van Hamme-centrum tot Temse-centrum, waarbij alle gevaarlijke wegen worden vermeden.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever het staat met de eventuele bescherming van de brug en de eventuele opstelling ervan.

Antwoord

Als antwoord op haar vraag, deel ik het geachte lid mede dat, alvorens de Mirabrug opnieuw in gebruik te nemen, het vereist is aan deze brug een aantal herstellings- en vernieuwingswerken uit te voeren.

De uitvoering van deze werken is echter afhankelijk van de beslissing, die zal worden genomen in de thans lopende beschermingsprocedure voor de bedoelde brug als monument. Daarbij rijst onder meer de vraag of al dan niet de inbouw van nieuwe elementen zal worden toegestaan ofwel het volledig behoud van het bestaande uitzicht wordt verlangd.

Vermits mijn bevoegde collega tot op heden geen beslissing aangaande een mogelijke bescherming van de Mirabrug heeft genomen, was het ook niet mogelijk de definitieve studie voor de herstelling van het kunstwerk aan te vatten en een raming van de werken op te maken.

Hoe dan ook is een heropenstelling van de Mirabrug in de huidige toestand onmogelijk.

Vraag nr. 140 van 12 maart 1990 van de heer A. LARIDON

Ontzandingsprobleem aan de kust — Dringende maatregelen

De opeenvolgende stormen van de jongste weken voerden tienduizenden ton zand van de Belgische stranden naar zee en wat niet door de golven werd weggevoerd waaide aan land. Alleen op het strand van De Haan-centrum verdwenen zo'n 35.000 kubieke meter zand, dit over een lengte van nagenoeg 1.200 meter. Van de aanpalende stranden van Vossenslag en Wenduine werden ettelijke honderd duizenden kubieke meter zand met de golven meegesleurd. Op nagenoeg alle stranden van onze Belgische kust is een dringende herbezanding noodzakelijk en dit met het paas- en zomerseizoen in het vooruitzicht.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij hiermee rekening houdt en welke dringende werken hij plant om aan deze voor het kusttoerisme noodlottige situatie tegemoet te komen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de aanhoudende stormen van de voorbije winterperiode vooral schade heeft aangericht aan kunstwerken, zoals strandhoofden, staketsels, zeedijkvlooiingen en zeedijk kwandelwegen, terwijl ook de strandhagen, duinbeplanting en stranden door zandverlies onnoemlijk veel schade hebben geleden.

Hierdoor werd op de eerste plaats de veiligheid van het kustverdedigingssysteem fel aangetast.

Ik breng het geachte lid in herinnering dat de instand-

houding van het kustverdedigingssysteem de eerste en belangrijkste opdracht is van het Bestuur der Waterwegen, dat dan ook ogenblikkelijk maatregelen heeft moeten nemen om herstellingswerken aan te vatten op de meest bedreigde plaatsen en om te voorkomen dat voornoemde schade uitbreiding zou nemen.

De uitgaven verbonden aan deze dwingende maatregelen belopen tot op heden reeds 102 miljoen frank.

Verder moeten er vóór het toeristisch seizoen om veiligheidsredenen nog andere herstellingen worden verricht.

Het herstel van de schade aan de stranden zal op de eerste plaats dan ook gebeuren in functie van de kustbeveiliging.

Om gedurende de toeristische periode evenwel een normale strandexploitatie mogelijk te maken zijn strandophogingen op enkele badstranden noodzakelijk.

Hiervoor werd op 29 maart 1990 een openbare aanbesteding uitgeschreven. De werken, ten bedrage van 91,5 miljoen frank werden inmiddels aangevat en moeten voltooid zijn vóór 18 mei 1990 (weekeind vóór Hemelvaartdag).

Ik vestig de aandacht van het geachte lid er evenwel op dat deze werken geen strandsuppletie inhouden, maar beperkt zijn tot de plaatselijke verhoging van het strand om een normale stranduitbating mogelijk te maken. Een volledig herstel van de stranden vergt op verschillende plaatsen opnieuw het opspuiten met zandspecie. Gezien de beperktheid van de budgetten die mij werden toegekend zie ik mij verplicht in de nabije toekomst enkel die strandsuppleties te laten verrichten die onmiddellijk bijdragen tot het herstel en noodzakelijke verbetering van de zeewering als kustverdedigingssysteem.

Zo werd inmiddels een studie aangevat omtrent het badstrand van De Haan. Deze studie betreft de dynamiek en restauratie van het strandvak De Haan-Wenduine noodzakelijk voor het uitwerken van een optimale restauratie van het badstrand De Haan en het verhogen van de veiligheid van de zeewerende duinengordel De Haan-Wenduine. Het badstrand van De Haan heeft bij vroegere stormen en ook nu in bijzonder sterke mate geleden aan zandverlies.

Om tot een spoedige realisatie van de restauratie van het strand te De Haan te kunnen overgaan, zullen de werken in 1991 moeten gebudgetteerd worden. Voorlopig worden deze geraamd op 200 à 250 miljoen frank.

Voor 1991 is bovendien de realisatie van allerlei andere prioritaire projecten binnen de kustzone De Haan-Wenduine gepland. Het gaat hier om een uitgave van 350 miljoen frank.

Op langere termijn kan worden gesteld dat na 1991 gedurende een periode van minstens 4 à 5 jaar het niveau van beschikbare kredieten voor de uitvoering van werken ongeveer 500 à 600 miljoen frank per jaar zou moeten bedragen.

De noodzaak voor de uitvoering van deze werken zal worden aangetoond door de algemene studie *Kustbeveiliging - Kust 2000*, die thans in uitvoering is.

Ik maak het geachte lid er opmerkzaam op dat de zandstranden de eigenlijke attractie van het kusttoerisme vormen. Het is dan ook in de eerste plaats een opdracht van het Vlaamse Gewest om de aantrekkelijkheid van de zandstranden in stand te houden en te verhogen om het kusttoerisme optimaal te bevorderen.

Vraag nr. 142
van 12 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Zondagsbus lijn 73B Lichtervelde-Veurne — Afschaffing

Ik stel vast dat de zondagsbus op de lijn 73B Lichtervelde-Diksmuide-Veurne met ingang van 4 maart werd afgeschaft. „Trekhaak 73” heeft de Gemeenschapsminister van Verkeer gevraagd dringend deze afschaffing te herzien of ongedaan te maken.

Welke beslissing zal de geachte Minister in dit verband nemen ?

Antwoord

Uit tellingen gehouden op de lijn blijkt dat er 17 reizigers werden geteld voor 258 gereden kilometer per zondag of 0,06 reizigers per kilometer.

Voor het Vlaamse landsgedeelte wordt een norm van 0,40 reizigers per kilometer gehanteerd. Wat onder deze norm viel, werd gesaneerd.

Vraag nr. 162
van 5 april 1990
van de heer A. SCHELLENS

Busdiensten naar UZ- Pellenberg — Aanpassingen

In verband met de bereikbaarheid van het Universitair Ziekenhuis te Pellenberg (Lubbeek) worden er regelmatig klachten genoteerd betreffende de bestaande busdiensten van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB). Reeds jaren geleden werd aangedrongen op het bekomen van lijnwijzigingen, maar de strakke regelingen bleven van toepassing.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de betrokken maatschappij, de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) de gevraagde lijnwijzigingen reeds onderzocht ?
2. Welke aanpassingen zouden eventueel kunnen worden ingevoerd ?

Antwoord

De NMVB is niet in het bezit van concrete vragen tot aanpassing van de bestaande dienstregeling of enige klachten met betrekking tot de bediening van het UZ-Pellenberg.

De Buurtspoorwegen hebben geen plannen om aan de huidige autobusdiensten naar het UZ-Pellenberg wijzigingen aan te brengen.

Het UZ-Pellenberg wordt bediend met de stadsdienst 3 Korbeek-Lo - Leuven - Heverlee en dit in relatie met Heverlee en met een frequentie van één bus om het uur tussen 6u12 en 22u09.

Vraag nr. 169
van 12 april 1990
van de heer M. DESUTTER

Betaling door Openbare Werken — Laattijdigheid

Het departement van Openbare Werken heeft steeds een goede naam gehad bij aannemers, leveranciers en onteigenden inzake stipte betaling van geleverde diensten en vergoedingen.

Ingevolge de overgang van het nationaal niveau naar het Gewest, blijkt er zich een structureel probleem te stellen. Naar het schijnt dienen veel meer stappen gezet om een betaling te verrichten.

Mij wordt medegedeeld dat een aantal aannemers reeds met toepassing van artikel 15 § 6 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 aangaande de overheidsopdrachten de werken hebben onderbroken wegens niet-tijdige betaling. Zij vragen dan ook schadevergoeding.

Het blijkt dat de aankoopcomités ook lopende onteigeningsprocedures ten laste van Openbare Werken hebben stilgelegd, daar betalingen van de overeengekomen vergoedingen niet tijdig worden uitgevoerd.

Dit heeft uiteraard vertragingen tot gevolg in de realisatie van geplande werken en eventueel ook te betalen schadevergoedingen.

Graag vernam ik van de geachte Minister per provincie hoeveel facturen voor leveringen daterend uit het jaar 1989 er nog moeten worden betaald.

Wanneer zullen de nodige kredieten worden vrijgegeven ? Welke structurele maatregelen neemt de geachte Gemeenschapsminister om deze gang van zaken te wijzigen en schadevergoedingsvorderingen of het stilleggen van werken te vermijden in een nabije toekomst ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad te laten weten dat er begin 1990 moeilijkheden zijn geweest inzake het betalen van leveranciers, aannemers of onteigeningsvergoedingen.

Het probleem was niet van structurele maar enkel van praktische aard daar de overgang van het nationaal niveau naar het Gewest onvermijdelijk ontelbare aanpassingen en omschakelingen van gegevens vereist heeft onder meer in de computerbestanden van de Thesaurie van het Ministerie van Financiën en in deze van de eigen comptabiliteitsdiensten.

Het administratief kaderwerk is door de bedoelde operaties in een zekere zin gestoord geweest totdat een nieuw evenwicht werd gevonden.

Gezien de omvang van de huidige gewestvorming mag het wel als een succes worden beschouwd dat de overgangperiode slechts enkele maanden heeft geduurd vooraleer de toestand terug werd genormaliseerd.

Een enkel probleem had tot nu toe nog geen oplossing gekregen namelijk dat welk betrekking heeft op de overname van de vóór 1 januari 1989 afgesloten **onderhoudscontracten** in verband met de wegen.

Het gaat namelijk hier om contracten afgesloten door het Wegenfonds in de jaren 1988 en vorige en die door het Gewest pas begin januari bekend zijn geworden daar ze in 1989 nog door de nationaal gebleven diensten behandeld zijn geweest.

Dit probleem heeft echter sinds enkele dagen ook zijn gepaste oplossing gekregen zodat de laatste belangrijke hinderpaal voortvloeiende uit de overgang van het nationaal niveau naar het Gewest ook van de baan is geruimd.

Vraag nr. 175
van 17 april 1990
van de heer J. LOONES

Grensoverschrijdend watertoerisme met Frankrijk — Initiatieven en financiering

Bij een bezoek van afgevaardigden van het provinciebestuur van West-Vlaanderen aan de Association Régionale pour le Développement du **Tourisme** Fluvial Nord-Pas de Calais (ARDTF) te Armentières, drukten beide instanties de wens uit de pleziervaart in hun respectieve regio's verder te ontwikkelen.

Woordvoerders van het Westvlaams provinciebestuur en van de ARDTF beklemtoonden echter de noodzaak tot promotionele samenwerking. In die zin probeert men grensoverschrijdend te denken bij de uitgifte van folders en brochures.

In Noord-Frankrijk kreeg het riviertoeerisme recentelijk een speerpuntfunctie toebedeeld bij de **produktieopbouw** van themavakanties. Het waterwegennet werd daartoe uitgerust met aanlegsteigers, loopkaden en diverse types aanmeerplaatsen.

In eigen land mogen we herinneren aan het succesvolle experiment van het Ministerie van Openbare Werken, promotioneel ondersteund door Westtoerisme, waarbij tijdens de zomermaanden 1989 op zon- en feestdagen de sluisen en bruggen in de Westhoek werden bediend ten behoeve van de pleziervaart. Op een eerdere parlementaire vraag daarover mocht ik van de geachte Minister al een hoopgevend antwoord ontvangen.

Toch kunnen nog volgende vragen worden gesteld.

1. Welke initiatieven heeft de geachte Minister al genomen, of zal hij nemen, om tot **grensoverschrijdende** samenwerking te komen, gelet op de wil van ARDTF om het riviertoeerisme in Noord-Frankrijk te bevorderen en de wens tot samenwerking met West-Vlaanderen.
2. Voor welke waterlopen is samenwerking mogelijk ?
3. Kan de geachte Minister meedelen op hoeveel die samenwerking is begroot. Is subsidiëring door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling mogelijk ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid

meedelen dat contacten bestaan tussen de provincie West-Vlaanderen en de ARDTF alsook tussen de ambtenaren van mijn departement en hun Franse collega's.

Door de Franse autoriteiten werd een plan opgezet en reeds deels gerealiseerd ter verbetering van de accommodaties voor de pleziervaart. Ook in de Westhoek werden door mijn diensten inspanningen gedaan om het waterwegennet aantrekkelijker te maken voor de pleziervaart. Dit alles zal tot gevolg hebben dat meer grensoverschrijdend zal worden gevaren.

Concreet betekent dit dat steigers zullen worden gebouwd en in de periode juni (laatste weekend) - september (eerste weekend) een aantal kunstwerken ten behoeve van de pleziervaart op zon- en feestdagen worden bediend. Ten opzichte van de regeling, aangehouden in 1989, wordt in 1990 ook de bediening van de Ieperbrug en de sluis te Veurne verzekerd. Hierdoor wordt de verbinding met het Franse waterwegennet een realiteit. De waterlopen, waarvoor een samenwerking met Frankrijk zinvol is, zijn het kanaal Nieuwpoort-Veurne-Duinkerke en de Leie. Voor deze laatste dient er evenwel te worden op gewezen dat hiervoor ook de bediening van de sluis te Comines noodzakelijk is, zodat het eveneens tot een vergelijk met het Waalse Gewest moet komen. Tot nog toe zijn voor de Leie op dit vlak geen initiatieven genomen.

Tussen de provincie West-Vlaanderen en het Departement du Nord werden afspraken gemaakt waardoor het opzetten van gezamenlijke promotiecampagnes mogelijk wordt. Deze aangelegenheid behoort evenwel niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 180
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Trammuseum Schepdaal-Dilbeek — Toekomstperspectieven

Nu het trammuseum van Schepdaal-Dilbeek niet naar **Bokrijk** gaat, vernam ik graag van de geachte Minister wat zijn departement met dit trammuseum van plan is. Zou het niet goed zijn dat er een nieuwe raad van beheer werd benoemd waarbij de verenigingen voor vreemdelingenverkeer (VVV), de Schepdaalse gemeenschap, het gemeentebestuur en lokale belangstellenden worden betrokken ? Dit zou een grotere belangstelling kunnen wekken bij een ruim publiek.

Zou een bescherming van dit trammuseum geen financiële middelen kunnen losmaken bij het Ministerie van Cultuur ?

Welke financiële middelen ziet de Minister in zijn eigen departement voor een eerste opfrisbeurt ?

Of meent hij dat een overdracht aan het gemeentebestuur een betere oplossing is ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik het volgende meedelen.

Op 5 juni 1990 heb ik opdracht gegeven aan de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB)

om de exploitatieovereenkomst op te zeggen tussen de AMVTRA (Vereniging voor het Trammuseum) en de NMVB voor het Trammuseum te Schepdaal met het oog op het verwezenlijken van een nieuwe beheersvorm voor dit museum.

De NMVB heeft de overeenkomst opgezegd op 11 juni 1990. Deze loopt ten einde op 31 december 1990.

Op mijn initiatief zullen de belanghebbende partijen (NMVB, gemeentebestuur van Dilbeek, de VVV's van de streek en andere) worden uitgenodigd om in de tweede helft van september besprekingen aan te vangen voor het bepalen van de nieuwe beheersvorm van het Buurtspoorwegmuseum.

Ondertussen werd door Gewestelijke VVV-Zuid-West-Brabant de procedure ingeleid voor de bescherming van de site en de gebouwen, alsook van het rolend materieel, bij de Dienst voor Monumenten en Landschappen. Tot op heden is er nog geen beslissing genomen.

Ik wens eerst de beslissing af te wachten van hogervermelde dienst. Wordt er een positief besluit genomen, dan kunnen er allicht langs deze weg financiële middelen bekomen worden.

In het tegenovergesteld geval zal ik eerst met de nieuwe Vlaamse Vervoermaatschappij nagaan welke mogelijkheden er dan nog zijn. Principieel heb ik geen bezwaar tegen de overdracht van het Buurtspoorwegmuseum aan het gemeentebestuur van Dilbeek, op voorwaarde dat de gemeente dan ook volledig instaat voor de exploitatie en het onderhoud van het museum.

Vraag nr. 182
van 25 april 1990
van de heer M. DESUTTER

Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoek en experimenten

In Frankrijk onderzoekt men de mogelijkheid om na zuivering biogas te herwinnen dat thans in de zuiveringsinstallaties wordt verbrand, teneinde er voertuigen op te laten rijden die worden gebruikt voor de ophaling van huisvuil.

Technici van de Gaz de Franse en specialisten uit de automobielsector en de uitrustingsindustrie die een werkgroep zijn verenigd, zouden reeds heel wat initiatieven hebben genomen om aardgas aan te wenden als motorbrandstof.

Is er in België onderzoek verricht op dit vlak ?

Meent de geachte Minister niet dat ook in ons land voertuigen voor het ophalen van huisvuil gemakkelijk zouden kunnen worden omgeschakeld op biogas ?

In Nederland wordt ook geëxperimenteerd met personenwagens en autobussen.

Wordt in ons land overwogen stadsautobussen op aardgas om te schakelen ?

Antwoord

1. Naar het gebruik van aardgas en biogas werd — naar onze mening — in België nog geen onderzoek verricht. Wel wordt in Vlaanderen onderzoek verricht naar het gebruik van waterstof als brandstof.
2. Wij zijn de mening toegedaan dat omschakeling van voertuigen op biogas geen eenvoudige zaak is. Terwijl de technische omschakeling van de voertuigen mogelijk is, blijven er ernstige problemen in verband met de distributie van deze gassen, het opslaan ervan en het vullen van de voertuigen.
3. Het omschakelen van stadsautobussen op aardgas werd reeds bestudeerd naar aanleiding van de intensieve opzoeken in dit verband in Nederland. Daar loopt het aardgascirculatieplan, een gezamenlijk initiatief van de overheid, energiebedrijven, openbaar vervoer en autobusconstructeurs.

In totaal werden 7 autobussen omgebouwd waarvan er eind 1989, 3 in bedrijf waren.

De problemen spitsen zich vooral toe op het opslaan en het vullen van de tanks van de voertuigen.

Het ombouwen verhoogt het gewicht van het voertuig met 800 à 1.000 kilogram (verlies van 11 tot 14 plaatsen !). Een volledige vulling geeft een actieradius van 200 à 300 kilometer en duurt enkele uren ! Er blijven nog veel problemen op te lossen vooraleer men aardgas als alternatieve brandstof op een economisch verantwoorde manier kan inzetten.

Vraag nr. 187
van 7 mei 1990
van de heer J. ANSOMS

Rijksweg 14 te Zoersel — Verkeersveiligheid

De verkeersveiligheid op de rijksweg 14 (Zandstraat en Dorp te Zoersel) en de leefbaarheid langsheen deze weg is de laatste tijd sterk in het gedrang gekomen. De toename van het autoverkeer in het algemeen en het zware vrachtvervoer in het bijzonder tasten de veiligheid en het leefklimaat zwaar aan.

Op de gewestplannen en gemeentelijke structuurplanning wordt reeds lang een omleidingsweg rond Zoersel voorzien. De gemeenteraad keurde trouwens dit project unaniem goed in mei 1988.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoever de planning van de aanleg van deze omleidingsweg is gevorderd en wanneer een uitvoering van dit werk wordt voorzien ?

Antwoord

De omleiding van de N 14 te Zoersel komt inderdaad voor op het goedgekeurde gewestplan. De uitvoering van de werken, waarvan de kostprijs met inbegrip van de onteigeningen op 145 miljoen frank wordt geraamd, is door het Bestuur niet voorzien vóór 1995.

Vraag nr. 193
van 22 mei 1990
van de heer P. DUMEZ

Gronden Linkeroeversheldegebied Antwerpen — Overdracht

De zo geheten wet-Chabert, reeds daterend van 19 juli 1978, voorzag dat de gronden gelegen op het Linkeroeversheldegebied van de haven van Antwerpen, zouden worden overgedragen : de gronden voor het industriegebied aan de Maatschappij voor Grond en Industrialisatiebeleid van het Linkeroeversheldegebied en de gronden in het eigenlijke havengebied via dezelfde maatschappij aan het Antwerpse stadsbestuur.

De wet is twaalf jaar oud en deze overdrachten zijn nog niet gerealiseerd met alle beheers- en financiële moeilijkheden vandien.

Alhoewel ondertussen de juiste omschrijving van het haven- en het industriegebied reeds werd vastgelegd, is de overdracht nog steeds niet gebeurd.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoe deze overdracht thans effectief zal worden gerealiseerd.

Antwoord

Ik kan het geachte lid hierbij meedelen dat de Vlaamse Executieve in haar zitting van 31 juli 1990 ter zake een besluit heeft genomen.

Volledigheidshalve laat ik het geachte lid rechtstreeks een afschrift van dit besluit geworden.

De Vlaamse Executieve hechtte met eenparigheid haar goedkeuring aan het in rand vermelde ontwerp-besluit, mits de stad Antwerpen de prijs voor de verwerving betaalt, voor de helft in 1991 en voor de helft in 1992.

Vraag nr. 202
van 14 juni 1990
van de heer M. DESUTTER

Voorziene kredieten voor wegen — Verdeling over de provincies

In 1988 werden kredieten voorzien van respectievelijk 572 miljoen voor Antwerpen, 625 miljoen voor Brabant, 748 miljoen voor Limburg, 952 miljoen voor Oost-Vlaanderen en 957 miljoen voor West-Vlaanderen.

Er werden echter kredieten vastgelegd in datzelfde jaar voor een bedrag van

- 617 miljoen voor Antwerpen, dit is 45 miljoen meer ;
- 809 miljoen voor Brabant, dit is 184 miljoen meer ;
- 795 miljoen voor Limburg, dit is 47 miljoen meer ;
- 1.054 miljoen voor Oost-Vlaanderen, dit is 102 miljoen meer,

daar waar de Westvlaamse provincie door de mand viel met slechts 724 miljoen vastleggingen, dit is 233 miljoen minder.

Heeft de geachte Minister enige verklaring voor het feit dat alle Vlaamse provincies meer kredieten ontvingen dan voorzien, met uitzondering van de provincie West-Vlaanderen en kan de geachte Minister mij meedelen hoe de verdeling was van voorziene en vastgelegde kredieten per provincie voor de wegen in 1989 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Het totaal bedrag der vastgelegde kredieten voor wegen en kruispunten is per provincie als volgt (uitgedrukt in miljoenen).

	1988	1989
Antwerpen	676	700
Vlaams Brabant	861	345
West-Vlaanderen	966	1.060
Oost-Vlaanderen	1.353	800
Limburg	837	866

De uiteindelijke per jaar vastgelegde kredieten worden beïnvloed door allerlei factoren zoals : de regelmatigheid der voorliggende biedingen, het ter beschikking zijn der onteigeningen en de nodige toezeggingen in geval van gecombineerde dossiers, meer bepaald de uitvoering samen met andere overheidsinstanties.

Tevens weze er de aandacht op gevestigd dat soms werken, in een bepaalde provincie gelegen, wegens hun provinciegrensoverschrijdend belang met voorrang moeten worden uitgevoerd.

Ten slotte kan het geachte lid opmerken dat in 1989 in de provincie West-Vlaanderen belangrijk meer werd geïnvesteerd dan in de andere provincies.

Vraag nr. 204
van 19 juni 1990
van mevrouw M. VOGELS

Openbaar vervoer — Hinder veroorzaakt door foutparkeerders

Tijdens de algemene vergadering van 28 mei 1990 besprak de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen (MIVA) de werkingsresultaten van 1989. Na het bekend maken van de ontvullende cijfers over daling van het aantal reizigers werd ook ingegaan op de oorzaken van de recruteringsmoeilijkheden van het stedelijk openbaar vervoer te Antwerpen. Een meer fundamentele oorzaak van de recruteringsmoeilijkheden van het stedelijk openbaar vervoer — aldus de MIVA — is de sterke toename van het aantal personenauto's en het daarmee gepaard gaande gedrag van de bestuurders. Een citaat uit een politierapport („sommigen parkeren hun auto niet meer, ze laten hem gewoon ergens achter”) is in dit verband betekenisvol. In 1985 leden trams 20.111 minuten oponthoud als gevolg van foutief geparkeerde wagens, vorig jaar is dat cijfer opgelopen tot niet minder dan 34.403 minuten of 573,4 uur. MIVA leed inzake het foutief parkeren bovendien een juridische nederlaag. De controleurs van de maatschappij, die overtreders op de bon gooiden, werden na een principiële vonnis

teruggefloten door de rechter. Volgens de raad van bestuur is verbalizeren nu de facto onmogelijk geworden, waardoor de deur open staat voor een complete parkeeranarchie aan de haltes. Als reactie hierop heeft de MIVA de geachte Minister van Verkeer een voorstel gestuurd om de bevoegdheden van de controleurs uit te breiden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

Wat denkt de Minister te ondernemen om het steeds groter wordend probleem van foutparkeerders als hinder voor een snel openbaar vervoer aan te pakken ?

Zal de Minister ingaan op het voorstel geformuleerd door de MIVA ?

Antwoord

In een gezamenlijke actie van de Voogdijministers voor het stads- en streekvervoer van het Vlaamse en Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werd aangedrongen bij de Ministers van Justitie, Binnenlandse Zaken en Verkeerswezen om de bevoegdheden van de personeelsleden van de maatschappijen van openbaar vervoer, in het bezit van een mandaat van gerechtelijke politie, uit te breiden.

Er werd een principiële overeenkomst bereikt, dat de bevoegdheden van het controlepersoneel in de toekomst zullen worden uitgebreid tot artikel 25 van het Verkeersreglement, met een beperking echter tot de punten 1.2 en 1.6, die respectievelijk toelaten om het verbod van het parkeren aan de haltes en het bemoeilijken van de doortocht van trams te doen respecteren.

Na consultatie van de bevoegde instanties zal de nationale Minister van Verkeerswezen overgaan tot het bij koninklijk besluit aanpassen van de algemene reglementering op de politie van het wegverkeer.

Vraag nr. 205 van 19 juni 1990 van de heer G. ANNEMANS

Plaatselijk en streekvervoer te Brussel — Kostprijs voor Vlaanderen

Het plaatselijk en streekvervoer behoort tot de bevoegdheden van de Gewesten.

Het streekvervoer van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) dat op Brussel gericht is, komt uiteindelijk alleen het Gewest Brussel ten goede, vermits het de tewerkstelling en het winkelen te Brussel bevordert.

Het tekort van dit vervoer wordt nochtans integraal gedragen door de Vlaamse Gemeenschap. Hoeveel bedraagt dit tekort in 1989 ? Waarom eist de Vlaamse Gemeenschap dit niet terug van het Brusselse Gewest ?

Antwoord

Op 18 december 1988 werd een **samenwerkingsakkoord** opgesteld waarin de verdeling van de **geëxploi-**

teerde autobus- en tramlijnen per Gewest werd omschreven.

De algemene regel hierbij is dat lijnen volledig gelegen in één bepaald Gewest werden toegekend aan dit Gewest. De grensoverschrijdende lijnen werden toegekend aan het Gewest waarin het zwaartepunt van de exploitatie lag. De overdracht van de geldmiddelen, nodig voor de uitbating van de lijnennetten, van de nationale overheid naar de Gewesten gebeurt op basis van deze verdeling der lijnen.

Op te merken valt dat de vervoermaatschappijen in Vlaanderen als taak hebben het vervoer te organiseren van de inwoners van het Vlaamse grondgebied, dus ook buiten het grondgebied. De functie van stedelijk vervoer op grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is klein ten opzichte van de pendelfunctie Vlaanderen-Brussel.

Omgekeerd zijn er ook lijnen van de MIVB die buiten het Brusselse Gewest komen en ook ten goede komen aan inwoners van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 206 van 20 juni 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Sluis te Gentbrugge — Bediening

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. hoeveel schepen doorgang werd verleend aan de sluis op de Schelde te Gentbrugge, de jongste 6 jaar ;
2. hoeveel functies van sluis-bedienaar er op het personeelskader staan ;
3. hoeveel sluisbedienenden of arbeiders er de jongste 6 jaar zijn in dienst geweest.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

1. De scheepvaart aan de sluis te Gentbrugge is onderbroken geweest van 1 maart 1979 tot 20 november 1989. Vanaf deze datum is tot op heden nog aan geen enkel schip doorgang moeten worden verleend. De reden waarom op deze plaats geen scheepvaart voorkomt is niet expliciet bekend. Een verklaring is wellicht dat de schippers door de jaren heen gewoon werden het traject niet te gebruiken.

Het feit dat gedurende circa 10 jaar de scheepvaart onderbroken is geweest, de minder aantrekkelijke scheepvaartweg aan getij onderhevig, de beperking van de toegankelijkheid tot kleine scheeptypes en de aanslibbing in de Zeeschelde tussen Gentbrugge en de aansluiting met de Ringvaart, zijn hier wellicht niet vreemd aan.

2. Op de personeelsformatie zijn 8 betrekkingen voorzien.
3. De jongste 6 jaar zijn op deze plaats volgend aantal agenten en/of sluiswachters in dienst geweest.

1985 : 3
 1986, 1987, 1988 : 4
 1989 : 5
 1990 : 6

Deze agenten werden ingezet voor volgende taken :

- waterbemeesting ; de stuwsluis is op dit vlak voor het Gentse een zeer belangrijk kunstwerk, wat tot de permanente aanwezigheid van agenten verplicht ;
- centralisatie van de water- en stuwstanden op de Bovenschelde, Leie, Dender en de Gentse binnenstad ;
- onderhoud en bewaking van het complex ;
- occasioneel bedienen van andere kunstwerken op de waterwegen in de Gentse binnenstad.

Vraag nr. 207
van 22 juni 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

E 313 — Versnelde uitvoering van de werken

Volgens de pers (Gazet van Antwerpen, 12 juni 1990) zal de geachte Minister een bijkomend budget van 800 miljoen vragen voor de versnelde renovering van de autosnelweg tussen Ranst en Kwaadmechelen (E 313). Het hele werk zou drie miljard kosten.

1. Klopt dit bericht ?
2. Wordt er dit jaar geld uitgetrokken voor de E 313 ? Hoeveel ? En waarvoor precies ?
3. Wat zijn voor de volgende jaren de plannen voor de E 313 ?
4. Tegen wanneer is de renovatie af ? Behelst de renovatie ook een verbreding ?
5. Hoe motiveert de Minister zijn keuze om zoveel miljoenen te besteden aan de E 313, terwijl hij geen geld heeft om een comfortabel, fijnmazig, frequent en goedkoop openbaar vervoer uit te werken ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid betreffende de versnelde uitvoering van de renovering van de autosnelweg E 313, kan ik het volgende meedelen.

Zoals het geachte lid ongetwijfeld bekend is, hebben de meeste investeringen betrekking op de aanleg van fietspaden, doortochten, verkeersveiligheid enzovoort. Het investeringsprogramma wensen wij in die richting verder te zetten, evenals het afwerken van enkele ontbrekende of modernisering van slechte schakels. Met name de E 313 op het grondgebied van de provincie Antwerpen is in dit verband een belangrijk onderdeel van het hoofdwegennet. De toestand van deze weg vereist een verhoging van de investeringskredieten. De totale kostprijs van deze werken bedraagt immers meer dan 3 miljard op Antwerps grondgebied.

De E 313 werd in de jaren zestig aangelegd en beantwoordt niet meer aan de huidige normen inzake weg-

belasting, verkeersafwikkeling en veiligheid. Men kan stellen dat de renovatie van deze autosnelweg ongeveer 40 miljoen per kilometer kost.

De investeringen voor de modernisering van de E 313 zijn nodig om de bestaande autosnelweg in stand te houden. De investeringen in het openbaar vervoer werden in het verleden bijna uitsluitend gebruikt voor de pre-metro te Antwerpen. In 1989 heb ik besloten om deze investeringen af te bouwen en een heroriëntatie door te voeren naar het bovengronds openbaar vervoer, zowel in het stads- als streekvervoer. In de begroting 1990 is een investeringsbedrag van 1,251 miljard voorzien. De exploitatietoelage 1990 werd van 6,886 miljard verhoogd tot 7,380 miljard. Verhoudingsgewijs is dit in vergelijking met de wegen een serieuze inspanning ten voordele van het openbaar vervoer.

Vraag nr. 208
van 25 juni 1990
van de heer J. ANSOMS

Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat (N 117) — Aanleg fietspad

Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken van het dossier inzake de aanleg van een fietspad langs de Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat (N 117). Er zou reeds een drietal jaren geleden zijn onteigend.

Graag vernam ik dan ook hoever de plannen zijn gevorderd en wanneer de werken zullen worden aangevat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De aanleg van het vak Brasschaat — Sint-Job voor een bedrag van 35 miljoen frank is voorzien op de begroting 1990. De onteigeningen zijn volledig uitgevoerd. De aanbestedingsdocumenten worden opgesteld.

De aanleg van de overige vakken is niet voorzien in de nabije toekomst.

Vraag nr. 209
van 25 juni 1990
van de heer J. ANSOMS

Aanleg fietspad — Stand van zaken voor de omgeving Brasschaat/Brecht/Schilde

Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken van de dossiers en het mogelijke tijdstip van aanleg van volgende fietspaden :

1. fietspad langs rijksweg 53, Sint-Lenaarts-Brecht ;
2. fietspad langs N 144, Wuustwezel-Hoogstraten ;
3. fietspad langs N 115, Sint-Job-in?-Goor-Brecht ;
4. fietspad langs N 117, Vak Sint-Job-Brasschaat ;
5. fietspad langs N 121, Brasschaatbaan Schilde.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de stand van zaken in verband met de aanleg van de voormelde fietspadontwerpen, te verstrekken.

1. Fietspad langs de N 153, Sint Lenaarts-Brecht : de fietspaden werden enkele jaren geleden naar aanleiding van een rioleringsproject reeds gedeeltelijk verwezenlijkt. Het ontbrekend deel zal worden uitgevoerd in de lopende aanneming voor het uitvoeren van een rioleringsproject te Brecht. Voltooiing begin 1991.
2. Fietspad N 144, Wuustwezel-Hoogstraten : nog niet gepland.
3. Fietspad langs de N 115, Sint-Job-in-'t-Goor-Brecht : nog niet gepland.
4. Fietspad langs de N 117, vak Sint-Job-Brasschaat : het project komt voor op het investeringsprogramma 1990. De nodige onteigeningen werden uitgevoerd en de laatste hand wordt gelegd aan de studie van het ontwerp.
5. Fietspad langs de N 121, Brasschaat-Schilde : het ontwerp is voorzien op het programma 1992.

Vraag nr. 210
van 25 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Werken aan Zenne — Uitvoering

Te Vilvoorde werd door de Staat ruim 1 miljard geïnvesteerd voor het rechtekken en overwelfen van de Zenne. Sinds meer dan twee jaar liggen de werken stil omdat het Vlaamse Gewest de nodige kredieten voor de afwerking van de vakken 4 en 5 (overwelfing) niet voorziet en voor de fase 5bis (profielverruiming tussen twee rijen damplanken) en omdat evenmin de nodige gelden worden uitgetrokken. In totaal dienen nog voor circa 350 miljoen werken te worden uitgevoerd. Bijkomend probleem is dat de dienst Kolenafvoerkanalen sinds de regionalisering niet meer over het nodige technisch personeel beschikt om het dossier verder af te werken.

Het gevolg van dit alles is dat investeringen ten bedrage van 1 miljard er nutteloos bijliggen. Dit is geen te verantwoorden beleid. De gedane investeringen hebben geen enkel maatschappelijk nut en rendement en ondertussen heeft de hospitaalzone te Vilvoorde, waarin zich het Stedelijk Ziekenhuis en de Sint-Jozefskliniek, alsmede het Stedelijk Rustoord voor Bejaarden bevinden, te lijden onder een soms ondraaglijke stank van de vervuilde Zenne.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of hij in het investeringsprogramma 1991 de nodige kredieten zal opnemen om aan deze schandelijke toestand een eind te stellen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de budgettaire mogelijkheden van het Vlaamse Gewest het tot nog toe niet mogelijk hebben

gemaakt de voortzetting van de overwelfingswerken aan de Zenne te Vilvoorde, te programmeren.

De uit te voeren werken, die nog steeds verantwoord zijn, worden geraamd op 350 miljoen frank.

De middelen die voor 1991 echter beschikbaar zullen zijn en de talrijke en nijpende prioritaire problemen, laten weinig ruimte om dit project voor volgend jaar te programmeren.

Vraag nr. 211
van 25 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Verbrandingsoven te Grimbergen — Toegangswegen

Tot op heden blijft de Gemeenschapsminister van Leefmilieu vasthouden aan zijn totaal onlogische beslissing een mammoetverbrandingsoven te vestigen in de wijk Verbrande Brug te Grimbergen.

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu stelt dat de circa 500 zware vrachtwagens die per dag voor de aan- en afvoer de fabriek moeten aandoen, gebruik kunnen maken van de gewestweg Brusselsesteenweg, die vanaf de Budabrug doorloopt tot aan de Verbrande Brug. Deze weg loopt voor een groot stuk op het grondgebied Vilvoorde, nadien op een gemeenteweg langsheen het Kanaal Brussel-Willebroek op het grondgebied Grimbergen. Om dit enorm zwaar verkeer op te vangen stelt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dat voornoemde gewestweg zal worden verstevigd en gemoderniseerd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of hij :

1. akkoord gaat met de vraag van zijn collega van Leefmilieu om deze gewestweg aan te passen voor de verbrandingsoven en derhalve de door de bevolking van de streek fel aangevochten vestiging mede mogelijk te maken ;
2. enig idee heeft van de zware investeringen die de aanpassing van de weg zou vergen, rekening houdend met het feit dat het intense, dagdagelijkse verkeer van zeer zware vrachtwagens extrabeveiliging vergt van de huizen en gebouwen en dat zich daarenboven het probleem kan stellen dat de kanaalboord van het Zeekanaal Brussel-Willebroek op bepaalde plaatsen dient te worden verstevigd, wat eveneens zware kosten met zich mee zou brengen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de Brusselsesteenweg, de Vaardijk en de Westvaardijk, die de verbinding Budabrug-Verbrande Brug uitmaakt slechts gewestweg is voor het vak Grimbergsesteenweg tot de grens met het Brusselse gewest. Mijn bevoegdheid beperkt zich dan ook tot dit wegvak.

Het aanpassen van het bestaande wegprofiel (verbredingswerken) lijkt, gezien de bestaande bebouwing, onmogelijk. De kosten voor het eventueel vernieuwen van dit wegvak met aangepaste fundering, in de bed-

ding van de huidige wegzate, kunnen worden geraamd op ongeveer 10 miljoen frank.

Hierbij zijn de kosten te voegen van de oeverversterkingen die door de NV Zeekanaal uit te voeren zijn.

Vraag nr. 212
van 26 juni 1990
van de heer G. MOMMERENCY

Binnenwateren van de Westhoek — Bediening van de sluizen

Het riviertoeurisme op de binnenwateren in de Westhoek zit duidelijk in de lift. Recente realisaties te Nieuwpoort, Veurne en Diksmuide bewijzen dit. Ook in Frans-Vlaanderen is hiervoor ruime aandacht. Nadat de kunstwerken vorig jaar, tijdens de zomerperiode op zondag werden geopend, werd ook nu reeds voor 1990 een gelijkaardige beslissing genomen. Wij vrezen evenwel dat hiervoor onvoldoende personeel zal worden gevonden, gelet op de financiële weerslag (belastingen).

Wij zouden graag van de geachte Minister vernemen :

- a) of hij voor het seizoen 1990 de zekerheid kan geven dat de kunstwerken op de binnenwateren van de Westhoek tijdens de weekends zullen worden geopend ;
- b) of er inderdaad moeilijkheden te vrezen zijn wat de vergoeding betreft voor het betrokken personeel van Bruggen en Wegen ;
- c) of er reeds ver gevorderde contacten zijn met Noordfranse instanties om grensoverschrijdend te werken en zo ja, **dewelke** ;
- d) of er voldoende jaarlijkse kredieten zijn om baggerwerken en verstevigingswerken uit te voeren aan IJzer en Ieperlee en zo ja, welke de bedragen zijn ;
- e) of er plannen bestaan om zowel het Lokanaal als het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke te baggeren ; zo ja, wanneer en zo neen, wanneer wel.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

- a. In het seizoen 1990 zullen de kunstwerken op de binnenwateren van de Westhoek geopend zijn, namelijk van 24 juni 1990 tot 2 september 1990, ook op zon- en feestdagen en dit van 10.00 uur tot 18.00 uur.
- b. Voor 1990 zijn geen moeilijkheden te verwachten wat betreft het personeel.
- c. Met de Noordfranse regionale instanties Département du Nord worden uitstekende contracten onderhouden. In mei werd een Protocol d'accord afgesloten tussen deze dienst en de provincie West-Vlaanderen waarin een daadwerkelijke grensoverschrijdende samenwerking is voorzien zoals opgenomen in de Europese kaderovereenkomst van Madrid van 21 mei 1980. Hierin is in het gedeelte toe-

risme op de eerste plaats de promotie van de riviervaart opgenomen.

- d. Op 23 april 1990 werd voor 24,5 miljoen frank een baggerwerk aanbesteed. Dit werk kan op korte termijn in uitvoering gaan.

Problemen met het verkrijgen van vergunningen voor het storten van de baggerspecie zullen evenwel maken dat in de toekomst de uitgave aanzienlijk zal toenemen.

- e. Baggerwerken zijn in eerste instantie vereist op het Lokanaal (60.000 kubieke meter) en vervolgens op het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

Problemen bestaan evenwel met de keuze van de terreinen voor het storten van de specie. De gestelde voorwaarden werken zeer prijsverhogend. Op dit ogenblik kan moeilijk met zekerheid worden voorzien wanneer de werken een aanvang zullen kunnen nemen.

Vraag nr. 213
van 27 juni 1990
van de heer F. AERTS

Openbare wegeniswerken — Overleg met de gemeenten

De geachte Minister van Openbare Werken en Verkeer maakt geregeld gewag van het feit dat ingrepen inzake openbare wegeniswerken op de gewestwegen vooraf in overleg met de gemeentebesturen moeten worden besproken.

Het is mij bekend dat zulks voor een aantal gemeenten in Vlaams Brabant dode letter blijft, in zoverre dat deze gemeentebesturen nooit precies kunnen meedelen aan hun bevolking wat sommige werken inhouden — en veel erger nog — nooit kunnen inspelen op door het departement van de Minister uit te voeren werken.

Ook op het vlak van te nemen verkeersmaatregelen bestaat weinig coördinatie.

Kan de Minister mij meedelen waarom de directie Brabant de door de Minister aangekondigde houding negeert ?

Is dit ook het geval voor de andere provinciale directies en zo neen, waarom kan dat in Brabant niet ?

Ik verneem dat sommige gewestelijke directeurs van dit overleg bijna een automatisme maken, wat alleen maar de goede coördinatie kan verzekeren.

Volgt de Minister deze samenwerking of dient hem hierover verslag uitgebracht ? Zo neen, op welke wijze kan de door hem aangekondigde beleidslijn worden doorgetrokken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de directie Wegen Vlaams Brabant me verzekert dat alle werken aan gewestwegen met de plaatselijke gemeentebesturen besproken worden. Bij de aanvang van ieder werk worden steeds met de plaatselijke politie en de rijkswacht de eventuele verkeersmoeilijkheden besproken.

Met de dienst Pers- en Voorlichting werd overeengekomen om vanaf september 1990 voor ieder belangrijk werk een persnota op te maken.

**Vraag nr. 214
van 3 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN**

NMVB — Kusttram

Zopas heb ik met eigen ogen kunnen vaststellen dat de kusttram een groot succes is.

1. Heeft de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) al onderzocht hoe dat kan worden verklaard ?
2. Zijn uit zo'n onderzoek lessen te halen voor andere trajecten ? Welke ? Of is de situatie elders helemaal anders ?
3. Bestaan er plannen de frequentie tijdens de week-ends en in het toeristisch seizoen te verhogen (ik reed tweemaal in een overvolle tram) ?
4. Bestaan er plannen om de fiets op deze tram te laten meenemen ?
5. Ongetwijfeld maken heel wat toeristen in hun vakantie van de tram gebruik, terwijl ze verstokte automobilisten zijn. Maakt de NMVB hiervan op één of andere wijze gebruik om haar andere diensten elders in het land aan te prijzen ?

Antwoord

Het kusttramproject, opgestart in de zomer van 1987, kent elk jaar een steeds toenemend succes. Dit succes kan onder meer worden verklaard door het feit dat de tramlijnen aan de kust over een uitstekende functionele onderbouw beschikken. De reiziger kan gebruik maken van moderne enkelgelede tramvoertuigen (50) die een capaciteit van 140 à 150 reizigers (59 zitplaatsen) hebben.

Deze trams verzorgen een directe verbinding tussen De Panne, Oostende en Knokke, op een 67 kilometer dubbelspoor, met onderweg 66 haltes, waarvan 32 met een verkoopkantoortje. Over het hele jaar wordt een 30 minuten frequentie aangeboden. Deze wordt in de periode van 1 juli tot 31 augustus opgedreven tot een 15 minuten kadans en zelfs een 7 minuten kadans tijdens het hoogseizoen (14 juli tot 15 augustus). Dit laatste gebeurt enkel tussen Westende en De Haan.

Het succes van de kusttram wordt echter ook beïnvloed door het feit dat de marktomstandigheden waarin de kusttram zich bevindt zonder meer goed te noemen zijn. Volgens ramingen aangaande het marktpotentieel kan in de periode juni-september een enorme massa volk langs de kust aangetroffen worden.

Daarenboven bleek uit marktonderzoek dat er duidelijk opportuniteiten voor de NMVB waren in het segment van de exploratiezoekers. Kwalitatief onderzoek (geverifieerd door kwantitatief onderzoek) in de zomer van 1986 onder gebruikers en niet-ge-

bruikers van de kusttram had immers aangetoond dat er twee soorten reizigers aanwezig zijn aan de kust. Het aanpassen van de dienstverlening door rekening te houden met beide types van reiziger, verhoogde het succes van de kusttram in belangrijke mate : exploratieve reizigers werden aangetrokken zonder daarom de functionele reizigers te verliezen.

2. Uit dit kusttramproject vielen lessen te halen voor andere trajecten, ondanks het feit dat de situatie van de kusttram als uniek dient te worden beschouwd. Het kusttramproject was een test van de nieuwe marketingaanpak voor het hele NMVB-exploitationet. Op basis van zijn succes werden andere projecten in het binnenland met succes uitgewerkt : Beiaardbus te Antwerpen, Gentse Feestenbus te Gent, Empire Funbus te Dentergem, . . .
3. Tijdens de weekends zijn er, aansluitend op de extra treinen van de NMBS, versterkingsritten voorzien. In het kader van speciale evenementen, zoals Tien om te Zien, Margriet, Airshows Koksijde, Beach Festival De Panne en Zeebrugge '90, wordt de frequentie eveneens verhoogd. Door het stijgend succes van de Zonnlijn zullen er ook tijdens de week-ends van het voor- en naseizoen extra ritten worden voorzien.
4. De mogelijkheid tot het meenemen van de fiets is structureel niet voorzien, maar de fiets kan wel, als colli beschouwd, op het platform worden meegenomen.
5. In hun vakantie maken heel wat automobilisten gebruik van de tram. Het aanprijzen van andere NMVB-diensten elders in het land gebeurt niet rechtstreeks :
 - via de Zonnlijnbrochure, die gratis wordt verspreid op de Kusttram, worden wel de aansluitingen tram-bus naar het binnenland toe, aanbevolen ;
 - belangrijk is echter dat via voldoening rond de geleverde service een goodwill en imagoverbetering naar het andere openbaar vervoer wordt gecreëerd.

**Vraag nr. 215
van 4 juli 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Bermen van autowegen — Onderhoud

Wat kost het onderhoud van de berm en der autowegen elk jaar aan de Vlaamse Gemeenschap ?

Wat is het aandeel van de maaibeurt daarin ?

Wat weerhoudt de geachte Minister om het maaien te verzaken ?

Gras en kruiden allerhande kunnen toch nog nooit zo hoog schieten dat zij het zicht van de automobilisten belemmeren. De berm en zouden voor vele vogels, knaagdieren, insecten, planten en bloemen een welgekomen schuilplaats vormen.

Wat het esthetische uitzicht betreft moet worden opgemerkt dat ook over netjes afgeschoren berm en der sma-

ken kunnen verschillen. Hoeveel geld is een parkachtig uitzicht van de bermen de Vlaamse Gemeenschap bovendien waard ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Het onderhoud van de bermen der gewestwegen, dit wil zeggen autowegen en gewone wegen samen, kost elk jaar ongeveer 200 miljoen frank, eventueel nieuw aan te leggen beplantingen niet inbegrepen.

Het aandeel van de maaibeurt daarin bedraagt ongeveer de helft.

Het aantal maaibeurten is de laatste jaren zeer sterk verminderd en teruggebracht tot één, hoogstens twee maal per jaar met ophaling van het maaigoed. Hierdoor voldoet het Bestuur der Wegen aan het bermbesluit.

Maaien kan nooit helemaal worden vermeden uit het oogpunt van veiligheid (uitwijkmogelijkheid, brandgevaar, zichtbaarheid, . . .). Uiteraard zijn het vooral de eerste aanpalende meters die van belang zijn.

Grassen en kruiden kunnen uiteraard wel zo hoog opschieten dat zij het uitzicht van de automobilisten kunnen belemmeren. Eén meter volstaat immers al.

Het schoonheidsgevoel, indertijd gericht op netjes afgeschoren bermen, is zowel bij de bevolking als bij de wegbeheerder geëvolueerd zodat maaien wordt beperkt tot het strikte minimum.

Vraag nr. 216 van 4 juli 1990 van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op de volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk van de geachte Minister ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij de gevraagde inlichtingen te laten worden voor wat betreft de entiteit Openbare Werken en Verkeer.

De hoofdbesturen zijn gevestigd te Brussel, deze zijn :

Diensten van de Secretaris-generaal, Algemene Administratieve Diensten, Algemene Technische Diensten, Bestuur der Wegen en van het Vervoer, Bestuur der Waterwegen en van het Zeewezen, Bruggenbureau, Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica, Bestuur Beheer.

De administratieve diensten van de Directie der Wegen Vlaams Brabant bevinden zich eveneens te Brussel.

De buitendiensten zijn geografisch als volgt verspreid over het Vlaamse land.

1. Wegen

- Directie der Wegen te Antwerpen.
Regies te Brecht, Deurne, Geel, Grobbendonk, Ruisbroek, Turnhout en Wilrijk.
- Directie der Wegen Vlaams Brabant.
Regies te Halle, Vilvoorde, Herent, Diest, Berthem, Sint-Pieters-Leeuw en Aarschot.
- Directie der Wegen te Brugge.
Regies te Kortrijk, Ieper, Diksmuide, Oostende, Tielt en Jabbeke.
- Directie der Wegen te Gent.
Regies te Sint-Denijs-Westrem, Wetteren, Eeklo, Sint-Niklaas, Aalst, Erembodegem en Oudenaarde.
- Directie der Wegen te Hasselt.
Regies te Sint-Truiden, Sint-Huibrechts-Lille, Tongeren, Maaseik, Rapertingen en Houthalen.

2. Waterwegen

- Waterbouwkundig Laboratorium Borgerhout.
- Antwerpse Zeediensten.
- Dienst der Zeeschelde met diensten langsheen de Schelde, Durme, Rupel, Dijle, Zenne, Grote Nete, Kleine Nete, Netekanaal, Demer en het Kanaal Leuven-Dijle.
- Dienst Ontwikkeling Linker Scheldeoever te Sint-Niklaas.
- Stroomgebied der Schelde — 1e Directie te Gent met diensten langsheen Dender, Schelde, Zeekanaal Gent, Ringvaart, Leie, Leopoldskanaal en het Kanaal Gent-Oostende.
- Stroomgebied der Schelde — 2e Directie te Kortrijk met diensten langsheen Leie, Schelde en kanalen West-Vlaanderen.
- Dienst van het Albertkanaal en kanalen in de provinciën Antwerpen en Limburg met diensten te Hasselt, Kwaadmechelen, Berchem, Herentals, Turnhout, Hamont-Achel en Lanaken.
- Dienst der Kust te Oostende met diensten te

Zeebrugge, Blankenberge, Nieuwpoort, Plasendaale en Ieper.

- Dienst der Kolenafvoerkanalen — district Vilvoorde.
- Diensten van het Zeewezen gevestigd te Antwerpen, langsheen het Kanaal Gent-Terneuzen, Oostende, Nieuwpoort, Vlissingen en Zeebrugge.

3. Bruggenbureau : diensten te Gent en Hasselt.

4. Bestuur Elektriciteit en Elektromechanica : diensten te Gent en Antwerpen.

In totaal zijn ongeveer 3060 personeelsleden of bijna 80 procent van het totale personeelsbestand werkzaam in de buitendiensten, waarvan circa een vijfde in West-Vlaanderen.

Een onderscheid naar de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten kan niet worden gemaakt, gelet op de verscheidenheid van taken waarmee de buitendiensten zijn belast.

Rekening houdende met de reeds ver doorgedreven decentralisatie zal per provinciehoofdplaats, en te Leuven voor Vlaams Brabant een herschikking worden doorgevoerd in de daarvoor op te richten Vlaamse administratieve centra.

Het spreekt echter vanzelf dat door de eigenheid van de entiteit Openbare Werken en Verkeer de spreiding van de uitvoeringsdiensten zo maximaal mogelijk is toegepast. Deze diensten zijn immers onwrikbaar verbonden met de opdrachten waaraan zij hun bestaansreden danken. De entiteit Openbare Werken en Verkeer zal dus steeds ingevolge deze overwegingen blijven streven naar een maximale decentralisatie.

Vraag nr. 219
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegdheid staande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder het antwoord op zijn vraag te willen vinden.

1. In totaal worden er 72 Nederlandstalige, 4 Engelse en 20 Franstalige kranten en tijdschriften aangekocht en verspreid over de verschillende onder mijn bevoegdheid staande diensten van het departement.

Hierin zijn niet inbegrepen, de technische periodieken, die aangekocht worden voor de Bibliotheek en daar ter beschikking en ter inzage zijn voor alle diensten van het departement.

2. Hierna volgen de namen van hogergenoemde drukwerken : De Standaard (10 ex.), Opbouw dagblad van de Bouwwereld (1 ex.), Knack (3 ex.), Trends (Ned. Uitg.) (2 ex.), Financieel Economische Tijd (4 ex.), Het Bouwbedrijf (2 ex.), De Bouwkroniek (3 ex.), De Belegger (1 ex.), Het Laatste Nieuws (7 ex.), De Morgen (3 ex.), Gazet van Antwerpen (5 ex.), Het Volk (3 ex.), Vooruit (1 ex.), De Gentenaar (1 ex.), Het Nieuwsblad (5 ex.), Het Brugsch Handelsblad (1 ex.), Het Wekelijks Nieuws (1 ex.), De Weekbode (1 ex.), De Zeewacht (1 ex.), De Voorpost (1 ex.), Het Vrije Waasland (1 ex.), Gent Werkt (2 ex.), Lloyd Anversois (Nl.) (3 ex.), Weekblad Schuttevaer (1 ex.), Provinciale Zeeuwse Courant (1 ex.), De Nieuwe Gazet (1 ex.), De Nieuwe Gids (1 ex.), Gazet van Mechelen (1 ex.), Het Belang van Limburg (1 ex.), NRC Handelsblad (1 ex.), Eos (1 ex.), 't Pallieterke (1 ex.), Auto (1 ex.) en Uit-Magazine (1 ex.).

Budget Week (1 ex.), Swingtrend (1 ex.), Trends (1 ex.) en Business Week (1 ex.)

Le Monde (2 ex.), l'Echo de la Bourse (1 ex.), Lloyd Anversois (1 ex.), Pan (2 ex.), Le Vif — 1-Express (3 ex.), La Construction (1 ex.), La Chronique (2 ex.), Le Soir (2 ex.), Excavator (2 ex.), La Libre Belgique (3 ex.) en La Dernière Heure (1 ex.).

3. Het totaal bedrag van de uitgave voor aankoop van hogergenoemde kranten en tijdschriften bedraagt ongeveer 475.583 frank.
4. Het Duitstalig dagblad wordt niet aangekocht.
5. Alle abonnementen voor de diensten worden betaald, op uitzondering na van een aantal exemplaren van het Bouwbedrijf en De Bouwkroniek, die gratis worden toegestuurd.

Een bezuiniging op de aankoop van al deze edities is onmogelijk. Enerzijds wordt het grootste gedeelte (41 exemplaren) ter beschikking gesteld van de dienst Pers en Voorlichting.

Anderzijds is het belangrijk dat de secretaris-generaal en de directeurs-generaal van de verschillende diensten op de hoogte zijn van wat in de pers verschijnt.

Vraag nr. 221
van 16 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbaar vervoer — Vast recht

Voor korte ritten maakt het vast recht een zeer groot deel uit van de prijs per rit.

1. Hoeveel bedraagt het aandeel van het vast recht in het geheel van de reizigersinkomsten ?
2. Als dit vast recht wordt uitgesmeerd over de andere reizigersinkomsten hoeveel duurder worden abonnementen, ticketten en dergelijke ?
3. Wat is de filosofie achter dit vast recht ? Wil men het gebruik van het openbaar vervoer op korte afstanden ontraden ?
4. Zijn er plannen om dit vast recht in één keer of geleidelijk te doen verdwijnen ?
5. Vooral als gebruik wordt gemaakt van verschillende maatschappijen voor openbaar vervoer maakt het vast recht zeker voor (kleine) gezinnen het gebruik van tram, trein en bus erg duur. Zijn er plannen om in overleg daar wat aan te doen ?

Antwoord

1. Het aandeel van het vast recht in de ontvangsten van de Z-kaart bedraagt voor het Vlaamse deel van de NMVB 1.260 miljoen frank per jaar. De invloed ervan op de overige vervoerbewijzen (verschuiving naar de goedkopere kaart) is moeilijker te bepalen.
2. De overige vervoerbewijzen worden minimaal 11,1 ten honderd duurder, zonder rekening te houden met verschuiving van reizigersinkomsten.
3. Het vast recht heeft als doel de tariefsprongen tussen zones tot een minimum te beperken en een degressief tarief over grote afstanden in te bouwen.
4. In het kader van de oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij worden de tarieven van de NMVB, MIVA en MIVG geïntegreerd en zullen de nadelen van het vast recht voor de gebruiker zo veel mogelijk beperkt worden.
5. Het tarief om van verschillende vervoermaatschappijen gebruik te maken hangt af van de respectievelijke tarieven van de vervoermaatschappijen maar ook van de tariefovereenkomst tussen de maatschappijen. Het vast recht heeft hierin geen betekenis.

Vraag nr. 222
van 17 juli 1990
van de heer J. CUYVERS

MER-plicht — Criteria

De organisatie van de milieueffectenrapportering en de vraag welke projecten MER-plichtig zijn, leidt soms tot verwarring bij de burger. Zo bepaalt het MER-besluit dat „aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van autowegen die beantwoorden aan de Europese definities

ter zake van de Overeenkomst inzake Internationale Hoofdverkeerswegen van 15 november 1975” MER-plichtig is. Volgens een rondschrift van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu over dit probleem gaat het om „wegen bestemd voor het autoverkeer, alleen toegankelijk via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. wat precies verstaan wordt onder knooppunten ;
2. of de aanleg van een weg met 2 rijstroken van 3,5 meter, 2 tussenbermen van 3 meter en 2 vrijliggende fietspaden van 1,75 meter over 5 kilometer MER-plichtig is ;
3. of er reeds bij aanleg van wegen milieueffectenrapporten opgemaakt werden en zo ja, bij welke ;
4. welke criteria men precies gebruikt om te bepalen of een autowegenproject MER-plichtig is of niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Op zijn vraag betreffende het MER-plichtig zijn van wegenwerken en de criteria hiervoor, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Onder knooppunten dienen voor autosnelwegen verkeerswisselaars te worden verstaan. Voor autowegen zijn het kruispunten.
2. Enkel werken aan autosnelwegen en autowegen, uitsluitend toegankelijk voor motorvoertuigen zijn in bepaalde gevallen MER-plichtig. Gezien in de bij wijze van voorbeeld opgegeven wegstructuur ook fietspaden begrepen zijn betreft het geen autosnelweg of autoweg en is de aanleg hiervan niet MER-plichtig.
3. Voor volgende aanleg van wegen werd of is voorzien een MER op te stellen :
 - A 18 autosnelweg, vak Veurne — Franse grens ;
 - R 2 Grote Ring Antwerpen, toegangswegen tot Liefkenshoektunnel ;
 - N 49 Antwerpen-Zelzate, omvorming tot autosnelweg.
4. Werken aan autowegen zijn in de volgende omstandigheden MER-plichtig :
 - a) de eerste aanleg ;
 - b) ingrijpende wijzigingen aan bestaande wegvakken. Hieronder verstaat men :
 - de aanleg van één of meerdere bijkomende rijstroken of andere verharde stroken over de volledige lengte tussen twee opeenvolgende kruispunten of verkeerswisselaars ;
 - de aanleg van nevenbedrijven ;
 - de over- en onderbrugging van kruispunten ;
 - de aanleg van verkeerswisselaars.

Vraag nr. 223
van 17 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Havens — Opvang afvalolie

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** hoeveel havens in het Vlaamse land uitgerust zijn met een opvang voor afvalolie van zee- en binnenscheepen.

Teneinde illegale olielozingen op zee en op de binnenwateren te vermijden, is het mijn inziens dringend noodzakelijk dat alle havens over een dergelijke installatie beschikken.

Kan de geachte Minister zijn standpunt hieromtrent geven en mij zeggen of er reeds initiatieven ter zake werden genomen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat er zich in de Vlaamse havens geen problemen stellen om de opvang van afvalolie van zeeschepen te verzekeren. In de havens van Antwerpen, Gent, Brugge, Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort kan beroep gedaan worden op erkende olieafvalophalers. In de havens worden de olieafvalophalers die erkend zijn door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) ook toegelaten.

Deze problematiek behoort ook voor wat de zeeschepen betreft tot het domein van het Marpol-Verdrag 1973-1978. In de bijlagen van dit Verdrag is een bijlage gewijd aan de afvalstoffen. De verwerving van olieafval mag niet worden verward met de olieafvalverwerking. De havenontvangstinstallaties kunnen allerlei vormen aannemen en zijn niet noodzakelijk vaste installaties. Ook mobiele installaties bijvoorbeeld containers, vrachtwagens, lichters komen in aanmerking om olieafval op te vangen. De havenbesturen zijn bevoegd om de dagelijkse controle van de ophaling van olieafval in hun havens te organiseren.

Voor wat de binnenwateren betreft, is het gebied veel uitgestrekter. Daar waar geen afgiftemogelijkheid is dient het schip de olieafval aan boort te houden tot wanneer er mogelijkheid is om de olieafval op een regelmatige wijze af te geven.

In het kader van de Rijnvaart wordt op internationaal vlak gestreefd om een reglementering uit te werken. Dit behoort echter tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 224
van 19 juli 1990
van de heer L. PEETERS

Onbemande meetapparatuur langsheen de wegen — Bewijskracht

Er heerst momenteel grote betwisting over de bewijskracht van de onbemande wegcontroles. Oorspronkelijk was het de bedoeling van Minister Dehaene om in het recent goedgekeurde ontwerp tot wijziging van het verkeersreglement een wijziging aan te brengen waar-

door een einde zou komen aan de discussie omtrent de bewijskracht van deze vaststellingen. Dit voorstel werd door de Kamer evenwel niet goedgekeurd en de onduidelijkheid blijft dus behouden.

In artikel 62 van de huidige verkeersreglementering kan slechts bewijskracht worden toegekend aan vaststellingen die door een lijfelijk aanwezig agent worden verricht.

Technisch apparaat kan slechts worden gebruikt wanneer de agent lijfelijk aanwezig is bij aflezing van het meetresultaat. Het is dus zonder meer duidelijk dat aan de resultaten van deze onbemande meetapparatuur tot op heden geen bewijskracht kan worden gegeven en dat de wetgever hier niet onmiddellijk een wijziging wil aanbrengen vermits het bedoelde artikel 62 niet werd aangepast.

Nochtans heeft de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken reeds aangekondigd dat hij dergelijke onbemande apparatuur (snelheidsmeters) wil aanbrengen op de verkeerspalen op een aantal plaatsen (bijvoorbeeld de A 12 Brussel-Boom-Antwerpen en aan de Kennedytunnel in Antwerpen).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wordt dergelijke onbemande meetapparatuur aangebracht ?
2. Gaat het hier om een preventieve dan wel een repressieve functie ?
3. Zijn de geciteerde plaatsen inderdaad bij prioriteit vastgesteld voor het aanbrengen van deze apparatuur ?
4. Wat zal er concreet gebeuren met de meetresultaten gelet op het feit dat artikel 62 van de verkeersreglementering de bewijskracht niet aanvaardt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Er is beslist meetapparatuur aan te brengen aan de Kennedytunnel te Antwerpen en op het kruispunt A 12-N 177 Terbekehofdreef-Atomiumlaan te Antwerpen (Wilrijk). Deze meetapparatuur kan zowel bemand als onbemand functioneren.
2. Deze meetapparatuur wordt ter beschikking gesteld van de rijkswacht, wat aan de bevoegde personen moet toelaten de vaststellingen op een eenvoudige en gemakkelijke manier te doen. Bovendien worden met deze meetapparatuur statistische gegevens betreffende het gedrag van de weggebruiker ingezameld.
3. De onder 1 geciteerde plaatsen werden, omwille van het groot aantal vastgestelde overtredingen, zware ongevallen en van de grote verkeershinder die er het gevolg van is, gekozen.
4. Welk gevolg wordt gegeven aan de vaststellingen, die met behulp van deze apparatuur worden gedaan door bevoegde personen, hangt af van de rechterlijke macht.

Vraag nr. 225
van 19 juli 1990
van de heer J. ANSOMS

E 19 — Plaatsing geluidswerende schermen

Reeds geruime tijd is er sprake dat er geluidswerende schermen zouden geplaatst worden langs de E 19 ter hoogte van de afrit te Kontich.

Graag vernamen wij van de geachte Minister de juiste stand van zaken omtrent uitvoering van deze werken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De plaatsing van in hoofding genoemde schermen werd reeds in 1989 aanbesteed. Om technische redenen kon geen gevolg worden gegeven aan de biedingen en werd besloten tot heraanbesteding over te gaan.

Het project werd dan ook overgenomen in het investeringsprogramma 1990 (artikel 73.22). De studie van de heraanbesteding is aan gang, de heraanbesteding zelf zal nog dit jaar gebeuren. De uitvoering wordt voorzien in de loop van 1991.

Vraag nr. 226
van 30 juli 1990
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Verbinding Albrechtlaan en E 40 — Voltooiing van de Ring om Aalst

Zoals bekend is de Ring om Aalst tot op heden nog niet voltooid. De verkeerssituatie is zo, dat de Albrechtlaan in feite dood loopt op de N 9 Brussel-Gent. De voornoemde rijksweg loopt daarenboven via een ouderwetse en gevaarlijke ophaalbrug over de Dender en via een aantal gevaarlijke bochten naar de Parklaan — een residentiële wijk, palend aan een zone met belangrijke recreatieve functie — om vervolgens uit te monden op het overdrukke verkeersknooppunt den Haring, waar 11 wegen op uitkomen. Daarbij moet nog worden aangestipt dat de Parklaan, vroeger bestaande uit 4 rijstroken, momenteel verkeerstechnisch gereduceerd is tot 2.

Onnodig aan te stippen dat door het ontbreken van een vlotte verbinding tussen de Albrechtlaan en de E 40, een dagelijkse filevorming schering en inslag is. Dit geeft regelmatig aanleiding tot levensgevaarlijke toestanden en belemmert de vlotte toegang tot een nabij gelegen ziekenhuis.

Kan ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Wordt er momenteel binnen zijn departement gewerkt aan projectvoorstellen die eventueel zouden moeten leiden tot de voltooiing van de Ring om Aalst en de ontsluiting van de Albrechtlaan en de E 40.
2. Wanneer zullen deze plannen tot ontsluiting in concreto ter tafel worden gelegd ?

3. Welke projecten in de streek krijgen voorrang wanneer er een gebrek is aan financiële middelen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat bij mijn beleid in het algemeen de aanpassing en de afwerking van de bestaande wegeninfrastructuur voorrang krijgt op de aanleg van nieuwe wegvakken. Voor de voltooiing van de R 41 Ring om Aalst zal een vroeger uitgevoerde verkeersstudie worden geactualiseerd, alvorens een beslissing over de gebeurlijke aanleg zal worden genomen.

Wegenprojecten in de streek van Aalst waarvoor de realisatie prioritair in het vooruitzicht wordt gesteld :

- N 9 modernisering Capucienelaan en Leo de Bethunelaan en herinrichting van het rond punt de Haring ;
- R 41 Ring om Aalst, vervangen van uitzettingsvoegen ;
- R 41 Ring om Aalst, herinrichten van de omgeving Heilig Hartkerk ;
- R 41 Ring om Aalst, Boudewijnlaan-Siesegemlaan ;
- aanpassing kruispunt met de N 9 Gentssteenweg ;
- herinrichting van het kruispunt N 45 - N 460 Churchillsteenweg te Erembodegem.

Vraag nr. 227
van 31 juli 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Vervanging stoplichten door rotondes — Planning provincie Oost-Vlaanderen

Langs de pers vernam ik dat de geachte Gemeenschapsminister het plan heeft opgevat om in de loop der jaren gevaarlijke kruispunten met stoplichten zoveel mogelijk te vervangen door rotondes met voorrang voor het verkeer op de rotonde. Voor gans Vlaanderen zou het in een eerste fase (90-91) om een 50-tal rotondes gaan.

Kan de geachte Gemeenschapsminister dit bevestigen en meedelen welke initiatieven worden uitgewerkt voor de provincie Oost-Vlaanderen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te bevestigen dat inderdaad de aanleg van verkeerspleinen (ook wel ronde punten of rotondes genaamd) in Vlaanderen in de belangstelling komt.

Onderzoek naar de mogelijke aanleg van verkeerspleinen is aan de gang, doch het lijkt me voorbarig thans reeds als eerste fase een cijfer van 50 voor op te stellen.

Voordelen van verkeerspleinen zijn onder meer hun snelheidsremmend effect, nadelig lijkt de veiligheid van de zwakke weggebruikers en het ruimtelijk beslag.

Voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn volgende

kruispunten in onderzoek voor gebeurlijke aanleg van verkeerspleinen :

- Gent, kruispunt N 424 met N 426 ;
verbinding Vliegtuiglaan-Port Arthurlaan ;
- Aalst, (Erembodegem) kruispunt N 45 met de N 460 Churchillaan ;
- Sint-Martens-Leerne, kruispunt N 437 met de N 466.

Vraag nr. 228
van 2 augustus 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Oorspronkelijk tracé N 42 — Stand van zaken onteigeningen

Mag ik met betrekking tot de onteigeningen voor het oorspronkelijk traject van de N 42 tussen Witte Brug en Wijnhuize-Zuid op het grondgebied van Sint-Lievens-Esse en van Steenhuize van de geachte Minister het volgende vernemen ?

Hoeveel eigenaars zijn hoeveel vierkante meter grond en hoeveel gebouwen en woningen onteigend, wanneer en voor welk bedrag (totaalcijfers) ?

Hoeveel vroeger onteigende eigendommen (grond, gebouwen en woningen) werden (terug)gekocht, wanneer, door wie en voor welk bedrag (totaalcijfers) ?

Werden de vroeger besliste onteigeningen volledig gerealiseerd en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de gevraagde inlichtingen het vak van de N 42 betreffen dat te verlaten is na de aanleg van de omlegging op het grondgebied Herzele (Sint-Lievens-Esse en Steenhuize-Wijnhuize).

Voor het bedoelde wegvak werden volgende rooilijnplans bij koninklijk besluit vastgelegd :

Sint-Lievens-Esse : plan B/1092 koninklijk besluit van 10 maart 1959

Steenhuize-Wijnhuize : plan B/1091 koninklijk besluit van 10 augustus 1959

Ter verwezenlijking van die rooilijnen werd geen algemene onteigening uitgevoerd doch werden in de loop der jaren grondaankopen verricht ingevolge aanvragen die hoorden bij verkavelingen of bouwwerken.

Hieromtrent kan volgend overzicht worden gegeven :

jaar	aantal eigenaars	oppervlakte (in vierkante meter)	bedrag (in franken)
1959	1	168,36	6.754
1961	1	19,60	1.248
1962	1	651,12	76.832
1964	3	164,77	12.635
1965	2	546,64	52.910
1966	1	161,43	14.215

jaar	aantal eigenaars	oppervlakte (in vierkante meter)	bedrag (in franken)
1968	3	787	187.060
1969	4	1.966,48	439.893
1971	4	2.932,84	700.812
Totaal	20	7.398,25	1.492.359

Het betreft telkens onbebouwde percelen.

Anderzijds werden stroken grond verkocht die voor het departement van geen nut waren :

jaar	aantal kopers	oppervlakte (in vierkante meters)	bedrag (in franken)
1981	6	2.004,50	318.363
1988	3	1.665,32	416.331
Totaal	9	3.669,82	734.694

Het betreft telkens vage gronden.

Vraag nr. 231
van 13 augustus 1990
van de heer C. MARCHAND

Veurne-Bergues — Dichtslibben van de historische waterweg

De waterweg Veurne-Bergues is op het vak Veurne-Bulskamp volledig aan het dichtslibben. Dit brengt problemen mee inzake recreatie en waterafvoer.

In 1987 werden door de Dienst der Kust van het Ministerie van Openbare Werken de plannen doorgestuurd naar het hoofdbestuur in Brussel voor een aanbesteding van de saneringswerken van de waterweg Veurne-Bulskamp.

Tot op heden is hieromtrent geen antwoord gegeven.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen welke de plannen zijn om het volledig dichtslibben van de historische waterweg Veurne-Bergues te voorkomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat door mijn diensten inderdaad een project werd uitgewerkt voor het uitvoeren van verbeteringswerken in het bovenpand van de Bergenvaart tussen het pompstation te Bulskamp-Veurne en het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke te Veurne. Voorheen werden in het afwaartse deel reeds dergelijke verbeteringswerken uitgevoerd. Het hier bedoelde project is een voortzetting van deze werken.

De werken zelf bestaan in het verbeteren van de oeververdedigingen, het versterken van de taludtenen door middel van damplanken in gewapend beton en ruimingswerken.

Gebrek aan kredieten heeft tot nog toe belet dat deze werken kunnen worden aanbesteed.

Vraag nr. 233
van 22 augustus 1990
van de heer W. CORTOIS

Woluwelaan te Vilvoorde — Verkeersveiligheid

De doortrekking van de Woluwelaan te Vilvoorde tot aan de Verbrande Brug op het grondgebied Grimbergen moet er onder andere voor zorgen dat de verkeersaders dwars doorheen het stadscentrum van Vilvoorde in aanzienlijke mate worden ontlast. Naast argumenten van zuiver verkeerstechnische aard kan ook worden aangehaald dat dit initiatief van het Ministerie van Openbare Werken de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers in het stadscentrum in belangrijke mate zal verhogen.

Het ligt dan ook voor de hand dat op de snijpunten tussen de verlengde Woluwelaan en de bestaande wegen de veiligheid van voetgangers en fietsers optimaal wordt gegarandeerd.

Bij de realisatie van fase 2 van deze doortrekking werd onder andere de Kleine Steenstraat gedwarsd. Aangezien deze straat zeer frequent wordt gebruikt door inwoners van de deelgemeente Peutie die zich naar het stadscentrum van Vilvoorde begeven — denk maar aan de schoolgaande jeugd die gedurende het schooljaar dagelijks dit kruispunt gebruikt — mochten de bijkomende veiligheidsvoorzieningen zeker niet ontbreken. Het is dan ook spijtig te moeten vaststellen dat de oversteektijd aan de verkeerslichten aldaar te kort is om iedereen (ook de voetgangers) de gelegenheid te geven veilig de verlengde Woluwelaan over te steken. De realiteit leert ons dat men aan een normaal voetgangerstempo slechts met moeite de middenberm kan bereiken, hetgeen resulteert in horden voetgangers die, vooral bij minder goede weersomstandigheden, bij rood licht oversteken.

Aangezien de aanpassing van de oversteektijd voor voetgangers op dit kruispunt een zeer beperkte ingreep is, leek een verzoek om een snelle aanpassing rechtvaardig, vooral rekening houdend met het gevaar dat het oversteken bij rood licht inhoudt.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke maatregelen hij neemt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat uit veiligheidsoverwegingen destijds een driekleurige lichtsignalisatie werd aangebracht langs de R 22 Woluwelaan ter hoogte van de Kleine Steenstraat om aldaar de oversteekplaats voor voetgangers en fietsers te beveiligen.

Deze voetgangersoversteek werd voorzien van een radar-detectie in de middenberm hetgeen beduidt dat wanneer er bewegende personen of fietsers zijn in deze brede middenberm de groentijd voor de voetganger/fietsers automatisch wordt verlengd met 15 seconden.

De maximum duur voor de oversteek (groentijd) bedraagt 27 seconden hetgeen ruimschoots moet toelaten aan een voetganger en/of fietser om de volledige breedte der Woluwelaan over te steken wanneer men bij het begin der groenfaze met het dwarsen start.

Ter inlichting deel ik nog mede dat ik mijn administratie zeer recent de opdracht heb gegeven alle verkeerslichten af te stellen op een voetgangersnelheid van 1 meter per seconde om ook de tragere voetgangers de mogelijkheid te bieden rustig over te steken.

Vraag nr. 234
van 23 augustus 1990
van de heer H. DE LOOR

Rijksweg 454 Zottegem-Oudenaarde — Veiligheid van fietsers en voetgangers

Met mijn parlementaire vraag nummer 104 van 6 februari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 10, 19 maart 1990, 478) vestigde ik de aandacht op de onveiligheid van fietsers en voetgangers op deze weg ter hoogte van de binnenbochten in de Rijkestraat, op het Strijpenplein (Pastorie) en op de Sint-Andriessteenweg te Zottegem. De geachte Gemeenschapsminister stelde toen dat als eerste verbetering op de gevaarlijkste plaatsen het in opstand aanleggen van het dubbehichtingsfietspad over een totale lengte van 340 meter een oplossing zou kunnen bieden.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij definitief voor deze oplossing heeft geopteerd.

- Zo ja, wanneer zullen deze werken worden uitgevoerd en welke tijd zullen zij in beslag nemen ?
- Zo neen, wat is de reden hiervoor ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik inderdaad opdracht heb gegeven om op de gevaarlijkste plaatsen het dubbehichtingsfietspad in opstand aan te leggen. Het betreft volgende plaatsen :

- km 19.083 — km 19.212 binnenbocht ter hoogte van de spoorweg over een lengte van 124 meter ;
- km 19.510 — km 19.590 binnenbocht Rijkestraat over een lengte van 80 meter ;
- km 20.232 — km 20.337 binnenbocht te Strijpen over 105 meter ;
- km 20.577 — km 20.633 binnenbocht ter hoogte van Pastorie over 56 meter, hetzij in totaal over 365 meter ;

De goedkeuringsprocedure van het voorstel tot aanbesteding is thans aan de gang. De uitvoering van de werken mag worden verwacht in het voorjaar 1991. Er wordt een uitvoeringstermijn van 45 werkdagen voorzien.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 73
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Zwangere vrouwen in nood — Informatie

Kraaminrichtingen, zuigelingenafdelingen, onthaalcentra voor toekomstige moeders en centra voor gezinsplanning zijn bedrijvig op het gebied van hulpverlening aan kinderen en aan moeders in moeilijkheden.

In dit verband hechten bovenvermelde instellingen een speciale aandacht aan vooropgestelde alternatieven onder andere aan zwangere vrouwen die in een noodsituatie verkeren.

Ik meen dan ook dat positieve alternatieve maatregelen dienen te worden getroffen ter bevordering van de informatie en het sociaal-educatief onthaal vóór en na de geboorte.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister mogen vernemen :

1. wat er de laatste jaren reeds door de Vlaamse Executieve werd gerealiseerd ;
2. welke budgettaire inspanningen er op dit gebied werden gedaan ;
3. of er geen nieuwe decretale beslissingen door de Vlaamse Executieve dienen in overweging te worden genomen, wanneer wordt vastgesteld dat de huidige wetgeving niet voldoet ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 357
van 1 augustus 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Waterzuiveringsinstallaties domein Flanders Expo en Ringvaart Gent — Vestiging

Een paar jaar geleden werd de vroeger gereserveerde vestigingsplaats afgestaan voor de bouw van de automobieleninspectie onder beding dat het bijzonder plan van aanleg (BPA) zou worden aangepast voor het oostelijk gelegen perceel en voor openbaar nut, bijvoorbeeld waterzuivering.

Een paar weken geleden werd dit en de naastliggende percelen onder particulieren verkocht. Het waterzuive-

ringstation aldaar diende reeds in 1986 in gebruik te zijn. De plannen voor de collector, de dienstriolen en de renovatie van de N 43 zijn voorzien voor 1992 (aanbesteding 1991).

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen van de geachte Minister.

1. Waar en wanneer zal het zuiveringsstation worden gebouwd ?
2. Voor hoeveel inwoners-equivalent zal het geschikt zijn ?
3. Wat is de kostprijs van de geplande investering en de geraamde onderhouds- en functioneringskosten ?

Vraag nr. 358
van 2 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Westkust — Waterzuivering

De bezorgdheid van de geachte Minister om in versneld tempo over te gaan tot de algehele sanering van de afvalwaters van de Westkust, wordt ten eerste gewaardeerd.

Ik meen dat het de bedoeling is van de geachte Minister tegen medio 1991 de sanering te voltrekken.

Eén van de cruciale opties in het vraagstuk was tot op heden het al dan niet uitbreiden van het zuiveringsstation te Nieuwpoort, dat thans een capaciteit van 33.000 inwoners-equivalent (IE) heeft.

Anderzijds moet hoe dan ook de zuiveringsinstallatie van Wulpen (thans 24.000 IE) aanzienlijk worden uitgebreid. Naar verluidt zou thans evenwel een principiële beslissing zijn genomen waarbij de uitbreiding van het station Nieuwpoort niet langer wordt weerhouden.

Ook het afvalwater van Oostduinkerke zou naar het station Wulpen worden gecollecteerd.

Kan de geachte Minister daarvan bevestiging en meer toelichting geven ?

Is het dan ook de bedoeling het station Nieuwpoort op langere termijn af te bouwen ?

Vraag nr. 361
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Verontreiniging drinkwaterputten — Lozingen van industriële afvalwaters

In antwoord op mijn vraag nummer 194 van 8 februari, (Vragen en Antwoorden, nummer 11, bladzijde 544), stelt de geachte Gemeenschapsminister dat de verontreiniging met chloriden van de drinkwaterputten in de omgeving van de Nete in Westerlo veroorzaakt is door lozingen van industriële afvalwaters.

Graag ontvingen we antwoord op volgende vragen.

1. Werd door de overheid een onderzoek ingesteld naar de identiteit van de lozers ?

2. Werd een proces-verbaal opgesteld tegen de lozers ?
3. Werden maatregelen genomen om verdere verontreiniging tegen te gaan ? Zo ja, welke ?
4. Werden maatregelen genomen om de verontreiniging te saneren ?

Vraag nr. 362
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Exploitatievergunning Tessenderlo Chemie — Maatregelen om bodemverontreiniging te voorkomen

In antwoord op mijn vraag nummer 218 van 28 februari 1990 (Vragen en Antwoorden, nummer 12, bladzijde 615) stelt de geachte Gemeenschapsminister dat Tessenderlo Chemie een vergunning heeft voor het exploiteren van een waterwachtbekken in Tessenderlo. In de exploitatievergunning is opgenomen dat het bedrijf maatregelen dient te nemen om bodemverontreiniging te voorkomen. Tevens stelt de geachte Gemeenschapsminister dat het bedrijf twee maal per jaar watermonsters ontleedt afkomstig uit de afwateringskanalen rond de bekkens.

Graag vernamen we van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen werden door het bedrijf bij aanvang van de exploitatie genomen om de bodemverontreiniging tegen te gaan ?
2. Werden voorzieningen getroffen om de kwaliteit van het grondwater van de omgeving te controleren ? Werden peilputten geboord ?
3. Worden er onderzoeken uitgevoerd door de overheid of door onafhankelijke labo's ?
4. Wat gebeurt er met de zware metalen, bezinkbare stoffen en zwevende stoffen die neerslaan in het bekken ?

Vraag nr. 363
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Black point van Tessenderlo — Saneringsmaatregelen

In Tessenderlo bevindt zich een zogenaamd black point gevormd door twee stortplaatsen en een opslagplaats voor afvalwaters. Deze stortplaatsen (dicalciumfosfaatbekken, illegale industriële stortplaats) en het decantatiebekken zijn eigendom van en worden geëxploiteerd door Tessenderlo Chemie. Door de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest) werd onderzocht welke maatregelen eventueel dienen te worden genomen, dit mede op basis van de gegevens uit de studie van de firma Betech.

Graag vernamen we van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Blijkt uit de Betech-studie dat er rond bedoelde

sites problemen zijn met betrekking tot de bodem, het grondwater, het oppervlaktewater ?

2. Welke saneringsvoorstellen werden eventueel door OVAM geformuleerd ?
3. Wanneer worden deze saneringsmaatregelen uitgevoerd ?
4. Wie dient deze sanering te betalen ?

Vraag nr. 364
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Antwerpse waterwinningsmaatschappijen — Pesticide-residu's

Sinds enige tijd is nogal wat te doen rond de aanwezigheid van pesticide-residu's in het Vlaamse drinkwater, vooral de Antwerpse waterwinningsmaatschappijen blijken met dit probleem te kampen aangezien zij een groot deel van hun drinkwater betrekken uit het Albertkanaal.

Op 2 juli werd aan de betrokken drinkwatermaatschappijen een afwijking toegestaan van de Europese norm, (richtlijn 80/778/EEG) overgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989.

Deze afwijkingen zijn enkel mogelijk in twee gevallen.

1. Situaties met betrekking tot de bodem en uitzonderlijke weerkundige omstandigheden (artikel 5) In paragraaf 2 is echter uitdrukkelijk bepaald dat deze afwijkingen in geen geval mogen slaan op de toxische en microbiologische parameters, waaronder pesticiden.
- 2 Noodgevallen (artikel 6)

De permanente vervuiling van ons oppervlakte- en grondwater kan allermindst een eenmalig en alleenstaand noodgeval genoemd worden. Bovendien mogen deze afwijkingen niet tot gevolg hebben dat de kwaliteit van het drinkwater achteruitgaat of dat de verontreiniging van het water bestemd voor de productie van drinkwater verder toeneemt.

Kan de geachte Minister aangeven op welke juridische grond hij zich baseert bij het nemen van deze afwijkingbesluiten ? Meent hij hierbij in regel te zijn met de Europese richtlijn ter zake ?

De drinkwatermaatschappijen werken het pesticide-gehalte in drinkwater weg door actieve koolfiltratie, een zeer dure, effectgerichte oplossing. Bovendien is op de Derde Noordzeeconferentie afgesproken het gebruik van pesticiden te verminderen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Om welke redenen werd hogergenoemde afwijking toegestaan ?
2. Welke concrete maatregelen overweegt de geachte Minister om op korte termijn deze problematiek aan de bron aan te pakken ?

Vraag nr. 365
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Tessenderlo Chemie — Bodemverontreiniging

Enkele tijd geleden werden twee onderzoeken naar cadmium in de bodem uitgevoerd in Tessenderlo. Eén onderzoek werd uitgevoerd door het Lisec, het andere onderzoek werd uitgevoerd door Tessenderlo Chemie. Een honderdtal bodemstalen werden onderzocht. De meeste vertoonden duidelijk een te hoog cadmiumgehalte. Een aantal bewoners in de omgeving werd, via een rondschrijven van het gemeentebestuur, gewaarschuwd en kreeg teeltadviezen om de opname van cadmium via de groenten zoveel mogelijk te beperken.

Er werden waarden genoteerd tot 12 mg cadmium per kg droge stof. Rekening houdend met het feit dat een waarde van 0,1 tot 0,5 mg cadmium per kg droge stof als normaal kan worden beschouwd voor zandgrond en dat vanaf 3 mg cadmium de bodem als verontreinigd kan worden beschouwd, zou ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Werden uw diensten op de hoogte gesteld van deze gegevens ? Werkte de overheid mee aan de onderzoeken ?
2. Welke directe maatregelen (zoals sanering van de gronden) voorziet de geachte Gemeenschapsminister ?
3. Welke maatregelen op lange termijn worden in het vooruitzicht gesteld ?

Vraag nr. 366
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Sluiting firma PRB- Balen — Milieupassief

Uit berichten uit de krant blijkt dat door een eventuele sluiting van de firma PRB-Balen er een milieupassief van ongeveer 1 miljard zou zijn.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord gekregen op volgende vragen.

Hebben uw diensten onderzoek verricht naar de omvang en de draagwijdte van dit milieupassief ? Zo ja, welke zijn hiervan de voornaamste conclusies ? Wie zal de kosten van een eventuele sanering betalen ? Zo nee, waarop is het in de pers vermelde bedrag gebaseerd ?

Vraag nr. 367
van 10 augustus 1990
van de heer J. GEYSELS

Tessenderlo Chemie — Lozing van radioactief afvalwater

In antwoord op onze parlementaire vraag nummer 6 van 17 oktober 1989 stelt de geachte Gemeenschapsminister dat de radioactiviteit van het afvalwater geloosd door Tessenderlo Chemie door de VMZ (Vlaamse

Maatschappij voor Waterzuivering) steekproefsgewijs wordt gecontroleerd.

Graag vernamen we van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Dient het bedrijf zich nu reeds te houden aan de bepalingen van de wet van 28 februari 1963 ?
2. Hoe vaak voerde de VMZ controle uit op de lozingen van Tessenderlo Chemie ?
3. Welke waarden voor radioactiviteit werden bij deze controles vastgesteld ?

Vraag nr. 368
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Verbrandingsoven Houthalen — Toegelaten emissie

In antwoord op mijn vraag nummer 262 van 30 maart 1990 stelt de geachte Gemeenschapsminister dat de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest) in 1989 geen overtredingen heeft vastgesteld aan de verbrandingsoven in Houthalen. Nochtans blijkt uit rookgasmetingen dat er een overschrijding is van de in de vergunning opgelegde emissiewaarde voor waterstofchloride. Volgens het antwoord van de geachte Minister is dit te wijten aan het niet-functioneren van de gaswasinstallatie.

In de exploitatievergunning van 6 september 1984 werd de emissiewaarde van waterstofchloride bepaald op maximum 100 milligram per normale kubieke meter. Een overschrijding van deze waarde is in strijd met deze exploitatievergunning, ongeacht het al dan niet functioneren van de gaswasinstallatie.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. hoe vaak in 1989 metingen en analyses van de rookgassen en verbrandingsresten werden uitgevoerd ;
2. welke emissiewaarden hierbij werden opgetekend ;
3. of de toegelaten emissiewaarden, opgelegd in de exploitatievergunning van 6 september 1984, zullen worden gewijzigd of aangepast bij de ingebruikneming of bij het functioneren van de gaswasinstallatie ?

Vraag nr. 369
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Consultatieve Commissie inzake wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen — Profiel

Bij koninklijk besluit van 10 juni 1976 werd de Consultatieve Commissie inzake wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen opgericht.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 werden een bepaald aantal bepalingen eigen voor het Vlaamse Gewest toegevoegd.

In dit besluit werd geen vernieuwing van de Commissie voorzien.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het antwoord op volgende vragen.

1. Wie zetelt er momenteel in deze Commissie ?
2. Hoe vaak kwam deze Commissie samen in 1988-1989-1990 (tot 30 juni) ?
3. Wanneer voorziet men een eventuele vernieuwing van de Commissie ?
4. Welke procedure dient dan gevolgd bij het voorstellen van kandidaten ?

Vraag nr. 372
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Bedrijf Tessenderlo Chemie — Stockeren en verbranden van gechloteerde koolwaterstoffen

Op 9 maart 1989 werd door de Bestendige Deputatie van Limburg een vergunning verleend voor het stockeren en verbranden van gechloteerde koolwaterstoffen door het bedrijf Tessenderlo Chemie voor een periode van 5 jaar.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Werden vóór 9 maart 1989 vaststellingen gedaan dat voornoemd bedrijf gechloteerde koolwaterstoffen verbrand ?
2. Hoeveel ton gechloteerde koolwaterstoffen werden sedert 9 maart in de vergunde ovens verbrand ?
3. Welke emissies werden er in de rookgassen vastgesteld ?

Graag kreeg ik een specificatie conferatur artikel 15 van de algemene bepalingen, gehecht aan de exploitatievergunning van de Bestendige Deputatie van 9 maart 1989.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 94
van 31 juli 1990
van de heer G. CARDOEN

BRT-generiek — José Happart

In de generiek voorafgaand aan het BRT-nieuws krijgt de kijker elke dag de heer José Happart in beeld. Ik hoef de geachte Minister niet te zeggen dat vooral naar aanleiding van zijn jongste verklaringen, waarbij zowel het Staatshoofd als de Vlaamse Gemeenschap geregeld worden aangevallen, dit beeld bijzonder storend is voor de Vlaamse kijker. Deze laatste heeft als betaler van het Kijk- en Luistergeld recht op beter.

Daarom volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Vindt hij het verantwoord dat in een BRT-generiek een Vlaams hatend persoon als Happart in beeld wordt gebracht ?

2. Kan in overleg met de BRT-instanties niet worden gezocht naar maatregelen ter zake ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 96
van 22 augustus 1990
van de heer J. CAUDRON

Subsidies voor erkende orkesten en musici — Overzicht

Kan de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur mij de volledige lijst meedelen van de door de Vlaamse Executieve erkende orkesten en musici, samen met het bedrag van de hun toegekende subsidies voor 1990.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 223
van 31 juli 1990
van de heer E. VANDERSMISSEN

Officieel gesubsidieerd lager onderwijs — Melding van ongewettigde afwezigheid van een leerkracht

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen antwoord te geven op mijn vragen in volgende aangelegenheid ?

Betrokkene geeft les aan verschillende scholen. Op een vrijdagnamiddag moet hij aanwezig zijn in een bepaalde school, maar wegens overmacht bereikt hij de school niet. Hij doet al het mogelijke om de school te verwittigen. Op dezelfde dag heeft hij reeds gewerkt in een andere school van een andere inrichtende macht.

1. Kunnen deze feiten aanleiding geven tot melding van ongewettigde afwezigheid ?
2. Welke gevolgen kunnen deze feiten hebben voor de wedde van de betrokkene, gelet op de overmacht op een vrijdagnamiddag ?
3. Kan de subsidiërende overheid, in casu het Ministerie van Onderwijs, tot ongewettigde afwezigheid beslissen zonder dat de betrokkene de gelegenheid heeft gehad zich vooraf schriftelijk te verdedigen of te verantwoorden ?
4. Welke beroepsprocedure kan de betrokkene aanwenden tegen een beslissing van de subsidiërende overheid, wanneer er in dergelijke omstandigheden wordt beslist om de weddetoelage in te houden ?

Vraag nr. 224
van 7 augustus 1990
van de heer G. JANZEGERS

Universiteit van Boekarest — Leerstoel Nederlands

De gebeurtenissen van het afgelopen jaar hebben onder meer door het succes van de werking van Adoptie Dorpen Roemenië geleid tot massale contacten tussen

enkele honderden dorpen in Vlaanderen en „hun” dorpen in Roemenië. Zo werden op zes maanden tijd een 30.000 visa uitgereikt door de Roemeense ambassade.

De belangstelling voor ons taalgebied moge blijken uit het bestaan van een leerstoel Nederlands aan de Universiteit van Boekarest. Nu is er sprake om deze leerstoel uit te breiden. Hiervoor zou er een tweede docent worden aangeworven.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Vermits de huidige docent een Nederlander is, zou het dan niet aangewezen zijn ter zake met de bevoegde en betrokken diensten af te spreken, dat de nieuw aan te werven docent uit Vlaanderen zou komen ?
2. Roemeense studenten die hier een vervolmakingscursus Nederlands willen volgen, zitten met het probleem dat er tussen Roemenië en de Vlaamse Gemeenschap — in tegenstelling met Nederland — geen samenwerkingsakkoord is. Wel werd er uitzonderlijk aan twee Roemenen de kans gegeven te Gent een zomercursus Nederlandse taal en cultuur te volgen. Kan deze uitzondering ook niet gemaakt worden voor een — eventueel vrij beperkt — aantal Roemeense studenten die zich willen laten inschrijven voor een volledig academiejaar ?

Vraag nr. 225
van 9 augustus 1990
van mevrouw N. MAES

Onderwijs — Studiebeurzen

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel studiebeurzen werden er aangevraagd voor het secundair, het HOKT (Hoger Onderwijs Korte Type), het HOLT (Hoger Onderwijs Lange Type), en het universitair onderwijs voor het schooljaar '89-'90 ?
2. Hoeveel studiebeurzen werden er per niveau reeds uitbetaald ?
3. Hoeveel studiebeurzen wachten nog op uitbetaling ? Waarom werden zij nog niet uitbetaald ?

Vraag nr. 226
van 9 augustus 1990
van mevrouw N. MAES

Geneeskunde — Huisartsenopleiding

Volgens het ICHO (Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding) kan de huisartsenopleiding aangevallen na 6 jaar of 5.500 uren. Voor de specialisten blijft intussen de 7-jarige opleiding bestaan, zodat er een discriminatie geschapen wordt tussen de huisartsen en de specialisten, doordat er een verschil bestaat in de (basis)opleidingsduur. Die ICHO-opvatting strookt niet met de Europese richtlijnen die, ook in België, in 1995 van kracht zullen zijn. De houder van een Belgisch huisartsencertificaat loopt daardoor de kans niet te worden erkend binnen de EG. Die richtlijn over de basisopleiding en over de specialistenopleiding (nr. 75/363, artikel 1 § 2 zegt :

1. dat de basisopleiding die toegang verleent tot het uitoefenen van de geneeskunde minstens 6 jaar of 5.500 uren moet duren ;
2. dat de specialistenopleiding kan beginnen als die 6 jaar met goed gevolg is volbracht.

In België duurt de basisopleiding nog steeds 7 jaar en de specialistenopleiding begint nog steeds na die jaren.

Kan de geachte Minister antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Is het mogelijk dat noch de universiteiten noch de specialisten kennis hebben van de reglementering die de medische opleiding beheerst ?
2. Is er een geldige reden om deze tekst wel toe te passen op de huisartsen en niet toe te passen noch op de universiteiten noch op de specialisten ?
3. Welke initiatieven werden reeds overwogen om een verdere discriminatie te vermijden zodat de huisartsenopleiding op hetzelfde ogenblik aanvangt als de specialistenopleiding ?
4. Welke maatregelen werden reeds besproken teneinde de opleidingen te laten gebeuren in overeenstemming met de Europese richtlijnen, waarvan de mogelijkheid tot vrije vestiging in andere landen afhangt ?

Vraag nr. 229
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Ziekteverlof — In rekening brengen van de militaire dienst

Het onderwijzend personeel heeft recht op 30 dagen ziekteverlof voor elk jaar effectieve dienst.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of voor het berekenen van het totale aantal dagen ziekteverlof waarop de leerkrachten recht hebben ook de militaire dienst kan in rekening worden gebracht ?

Indien dit zo is geldt deze regeling dan ook :

1. voor de leerkrachten die benoemd waren vóór het vervullen van hun militaire dienstplicht ;
2. voor de leerkrachten die tijdelijk aangesteld werden juist vóór het vervullen van hun dienstplicht ;
3. voor de leerkrachten die werkzaam waren in een andere openbare dienst dan het onderwijs juist vóór het vervullen van hun dienstplicht ?

Vraag nr. 230
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Onderwijs — Verlof voor opdrachten

Artikel 33 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 bepaalt dat leden van het personeel waarop dit koninklijk besluit van toepassing is in verlof kunnen worden gesteld voor een periode van maximum twee jaar en dit teneinde hun in de mogelijkheid te stellen

regelmatig en continu de opdracht die hun door de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs werd toevertrouwd in het belang van het rijksonderwijs uit te oefenen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of dit koninklijk besluit nog geldig is voor :

1. het gemeenschapsonderwijs ;
2. het gesubsidieerd onderwijs ?

Vraag nr. 231
van 16 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Schoolvakanties — Vakantiespreiding

De schoolvakanties voor het schooljaar 1990-1991 werden reeds vastgelegd en lopen zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië gelijk, met name : herfstvakantie van 29 oktober tot 4 november 1990, kerstvakantie van 24 december tot 6 januari 1990, krokusvakantie van 11 tot 17 februari 1991 en paasvakantie van 1 tot 14 april 1991.

Gedurende de vorige jaren was er, in het bijzonder voor de paasvakantie, een verschil in periode tussen Vlaanderen en Wallonië.

Vakantiespreiding heeft duidelijk een aantal voordelen, onder meer voor de toeristische sector, verkeersdrukke op topdagen enzovoort.

1. Wie bepaalt de vakanties en volgens welke normen .?
2. Is er enig overleg tussen de twee Gemeenschappen ?
3. Wordt er gestreefd naar een politiek van vakantie-spreiding ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 229
van 3 augustus 1990
van de heer L. PEETERS

A 12 — Ombouw tot een volwaardige autosnelweg

Met betrekking tot de autoweg A 12 stellen zich steeds meer problemen van verkeerstechnische aard omwille van de talrijke kleine wegovergangen en verkeerslichten.

De werkgroep Veiliger Boomssteenweg die onlangs met een plan uitpakte, vestigde opnieuw de aandacht op deze toestand. Het dossier van de werkgroep heeft betrekking op het gedeelte A 12 en N 177 (parallelweg) gelegen tussen Boom en Antwerpen.

De Boomssteenweg blijft — alle akties van de rijks-wacht ten spijt — een bijzonder gevaarlijke weg, waar over de periode 1986-1988 11 dodelijke slachtoffers,

naast 105 zwaargewonden en 593 lichtgewonden werden genoteerd.

De ontwikkelde snelheden op de A 12, de parallelweg en de kruising met tal van kleine invalswegen zorgen voor een latent gevaar en vooral de zwakke weggebruikers worden vaak slachtoffer van deze verkeerssituatie. Samen met het gedeelte Meise-Londerzeel-Breendonk, waar zich omwille van eveneens kleine oversteekplaatsen analoge moeilijkheden voordoen, zou het gehele traject van de A 12 aan een grondig onderzoek moeten worden onderworpen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

- 1) of er gezien de gevaarlijke toestand en de toenemende verkeersbelasting geen spoedbehandeling mogelijk is voor de ombouw van de A 12 Brussel-Boom-Antwerpen ;
- 2) of er recent of in het verleden reeds opdrachten werden gegeven voor het uitvoeren van een verkeersstudie ;
- 3) of er reeds kredieten zijn voorzien voor een mogelijke uitvoering in fazen ?

Vraag nr. 230
van 13 augustus 1990
van de heer G. CARDOEN

Vlaams Gewest — Eigendom Domein Ter Rijst

Jaren terug werd dit domein met gemeenschapsgelden gekocht. Tot mijn verwondering moet ik vaststellen dat tot op heden dit groengebied geen precieze bestemming heeft gekregen en — niettegenstaande de belangstelling van de bevolking — voor het publiek gesloten is gebleven.

Zowel het park als de vijvers en kasteel zijn aan een dringende onderhoudsbeurt toe. Men is echter begonnen met een eerste restauratie of renovatie.

Kan de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, wiens diensten het beheer over dit domein voeren, mij meedelen welke bestemming dit domein en kasteel zal krijgen en onder wiens bevoegdheid dit domein, na de herstructurering van de Vlaamse administratie, zal vallen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat precies de onderhoudswerken inhouden en op welke wijze de toewijzing van de werken werd verleend. Hoe hoog ligt het bedrag van de aanbesteding.

Vraag nr. 232
van 16 augustus 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Studies — Uitgevoerde opdrachten in 1989 en 1990

Kan de geachte Gemeenschapsminister een overzicht laten worden van de studies die in zijn opdracht in 1989 en tot nog toe in 1990 werden uitgevoerd ?

Is het mogelijk per studie de datum op te geven van het besluit van de Vlaamse Executieve, waarbij de opdracht werd goedgekeurd ?

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 19, van 27 augustus 1990

— Blz. 982-983

Rubriek II. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

Weglaten :

Subrubriek „G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting” en de bijbehorende vraag nr. 66 van 17 juli 1990 van de heer M. Desutter.

— Blz. 994

Register — Rubriek G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting :
de vierde regel weglaten.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
66	17.07.1990	M. Desutter	<i>Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen</i>	999
68	29.08.1990	M. Schoeters	<i>Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit</i>	999
69	03.09.1990	A. Laridon	<i>IWONL — Integriemogelijkheid</i>	999
70	04.09.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Overdracht overheidsinstellingen — Rijksinstituut voor Grondmechanica</i>	1000
71	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Ontsluiting van de haven van Antwerpen — Realisatie van de IJzeren Rijn</i>	1000
72	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993</i>	1000
N. DE BATSELIER, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
59	31.07.1990	E. Gryp	<i>Bouw van een kerneiland op de Raanzandbank — Belgisch-Nederlands project</i>	1001
60	02.08.1990	G. Annemans	<i>KS-beleid — Verantwoordelijkheid</i>	1002
61	02.08.1990	G. Annemans	<i>Herstructurering KS — Studieopdrachten</i>	1002
62	10.08.1990	J. Geysels	<i>Milieuinvesteringen — Fiscale aftrekpost</i>	1002
63	16.08.1990	J. Loones	<i>Raanzandbank — Plannen voor de bouw van een kernenergie-eiland</i>	1003
64	16.08.1990	F. Brepoels	<i>Exploitatie zand- en grindgroeve te Dilsen en Maasmechelen — Exploitatievergunning</i>	1004
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
210	02.08.1990	W. Van Durme	<i>Bescherming Klein Begijnhof te Gent — Restauratie van gebouwen, straten en pleinen</i>	1004
211	09.08.1990	H. Suykerbuyk	<i>Gewestplan Halle-Vilvoorde — Herziening</i>	1004
212	10.08.1990	J. Geysels	<i>Hofstraat te Tessenderlo — Onteigening</i>	1005
213	16.08.1990	F. Brepoels	<i>Historisch waardevolle gebouwen — Slooping wegens bouwvallig karakter</i>	1005
214	16.08.1990	F. Brepoels	<i>Gewestplannen — Wijzigingen</i>	1006
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
72	13.08.1990	A. Laridon	<i>Onthaal van kinderen geplaatst door de rechter — Subsidie</i>	1022

73 0 13.08.1990 **A. Laridon** *Zwangere vrouwen in nood — Informatie* 1058

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

282 25.04.1990 **T. Merckx-Van Goey** *Uitbreiding bosareaal — Structuurplan Goey* 1023

324 21.06.1990 **J. Cuyvers** *Puin met asse van gebleekte cellulose te Buggenhout — Afvoer* 1023

331 29.06.1990 **R. Daems** *NV INDAVER — Toepassing wet overheidsopdrachten* 1023

338 06.07.1990 **M. Desutter** *Recuperatieprojecten — Stand van zaken* 1024

339 06.07.1990 **M. Desutter** *Recyclage vliegass — Stand van zaken* 1024

341 09.07.1990 **M. Desutter** *DRANCO-technologie — Toepassing* 1025

344 12.07.1990 **M. Vogels** *Stortsite Terra-Cotta te Brecht — Saneringsmaatregelen* 1025

353 27.07.1990 **W. Van Durme** *Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven* 1026

355 27.07.1990 **P. Berben** *OVAM en VMZ — Samenstelling en bevoegdheid* 1026

356 01.08.1990 **A. Laridon** *Ontwerp van Bestuurlijke Organisatie — Dienst Polders en Wateringen* 1027

357 0 01.08.1990 **R. Van Hooland** *Waterzuiveringsinstallatie domein Flanders Expo en Ringvaart Gent — Vestiging* 1058

358 o 02.08.1990 **J. Loones** *Westkust — Waterzuivering* 1058

359 02.08.1990 **J. Loones** *Toestand en controle van het visbestand in Vlaanderen — Maaswijdte peurnetten* 1027

360 10.08.1990 **J. Geysels** *Aanslagbiljet — Milieueffing* 1027

361 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Verontreiniging drinkwaterputten — Lozingen van industriële afvalwaters* 1058

362 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Exploitatievergunning Tessenderlo Chemie — Maatregelen om bodemverontreiniging te voorkomen* 1059

363 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Black point van Tessenderlo — Saneringsmaatregelen* 1059

364 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Antwerpse waterwinningsmaatschappijen — Pesticideresidu's* 1059

365 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Tessenderlo Chemie — Bodemverontreiniging* 1060

366 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Sluiting firma PR B- Balen — Milieupassief* 1060

367 o 10.08.1990 **J. Geysels** *Tessenderlo Chemie — Lozing van radioactief afvalwater* 1060

368 o 16.08.1990 **F. Brepoels** *Verbrandingsoven Houthalen — Toegelaten emissie* 1060

369 o 16.08.1990 **F. Brepoels** *Consultatieve Commissie inzake wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen — Profiel* 1060

372 o 16.08.1990 **F. Brepoels** *Bedrijf Tessenderlo Chemie — Stockeren en verbranden van gechloreerde koolwaterstoffen* 1061

374 29.08.1990 **J. Cuyvers** *Natuurreservaat De Blanckaert te Woumen — Massale vissterfte in augustus 1990* 1006

376 04.09.1990 **J. Loones** *Vlaamse Administratie — Dienst Polders en Wateringen* 1007

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

71	09.05.1990	H. Van Dienderen	BR T-programmatie — Uitzendingen voor migranten en over andere culturen	1028
73	16.05.1990	A. De Beul	Raad voor Taaladvies — Collusie van nationale en Gemeenschapsvertegenwoordigers	1029
74	18.05.1990	G. Annemans	BRT — Taalgebruik	1029
94	o 31.07.1990	G. Cardoen	BRT-generiek — José Happart	1061
95	13.08.1990	A. Laridon	Steden en Gemeenten — Gesubsidieerde culturele activiteiten	1030
96	o 22.08.1990	J. Caudron	Subsidies voor erkende orkesten en musici — Overzicht	1061
97	30.08.1990	A. Laridon	Stichting Vertalingen — Stand van zaken	1007
98	31.08.1990	J. Loones	VCGT — Organisatie van Feest in België	1008
99	31.08.1990	J. Loones	VCGT — Werking	1008
101	03.09.1990	J. Loones	VCGT — Publikaties	1009
105	21.09.1990	J. Cuyvers	Leefmilieu — Invoering van een bypass-oliefilter	1011

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

45	09.08.1990	J. Caudron	Dopingcontrole — Herzien, aanpassing of aanvulling van dopingwet	1012
46	10.08.1990	J. Geysels	Onderzoek door het Lisec en Tessenderlo Chemie — Een te hoog cadmiumgehalte in de bodem	1031
47	13.08.1990	G. Annemans	Brussel — Campagne taalgebruik	1012
48	16.08.1990	N. Maes	Beleid inzake thuiszorg — Initiatieven en middelen	1013

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

74	30.01.1990	J. Geysels	Vervanging leerkrachten — Moelijkheden	1032
193	01.06.1990	R. Van Steenkiste	Regent lichamelijke opvoeding in het BLO — Onderwijsbevoegdheid	1033
195	06.06.1990	R. Deswaene	Directie- en inspectieleden — Bevoegdheid om lessen godsdienst of niet-confessionele zedenleer bij te wonen	1033
204	27.06.1990	R. Van Steenkiste	Tweede Wereldoorlog — Aanvulling leerprogramma's	1034
220	16.07.1990	P. Breyne	Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure	1034
221	23.07.1990	G. Annemans	Werkgroep Onderwijslasten van het verleden — Werkzaamheden	1035
223	o 31.07.1990	E. Vander-smissen	Officieel gesubsidieerd lager onderwijs — Melding van ongewettigde afwezigheid van een leerkracht	1061
224	o 07.08.1990	G. Janzegers	Universiteit van Boekarest — Leerstoel Nederlands	1061
225	o 09.08.1990	N. Maes	Onderwijs — Studiebeurzen	1062
226	o 09.08.1990	N. Maes	Geneeskunde — Huisartsenopleiding	1062
227	13.08.1990	A. Laridon	Duitse Bondsrepubliek — Belgische middenscholen	1035
228	13.08.1990	A. Laridon	Het administratief personeel in de gemeenschapsscholen en de administratie — Vaste aanwerving	1036

229	o	13.08.1990	A. Laridon	<i>Ziekteverlof — In rekening brengen van de militaire dienst</i>	1062
230	o	13.08.1990	A. Laridon	<i>Onderwijs — Verlof voor opdrachten</i>	1062
231	o	16.08.1990	J. Loones	<i>Schoolvakanties — Vakantiespreiding</i>	1063
233		29.08.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Computer weddedienst Ministerie van Onderwijs — Bedrijfszekerheid</i>	1014

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

50	□	28.02.1990	M. Olivier	<i>Gemeente West-Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand</i>	1015
98		20.07.1990	G. Cardoen	<i>BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden</i>	1036
101		02.08.1990	L. Peeters	<i>Maaltijd- en geschenkcheques — Invloed op verbrekingsvergoeding</i>	1017
102		02.08.1990	R. Van Hooland	<i>Sanering stadsfinanciën — Regeling Gent en Antwerpen</i>	1037
103		02.08.1990	E. Vankeirsbilck	<i>Gemeentebesturen West-Vlaanderen — Fiscale en budgettaire toestand</i>	1038
104		09.08.1990	H. Suykerbuyk	<i>Gemeentereglement — Weghalen van fietsen door de politie</i>	1017
105		10.08.1990	J. Geysels	<i>Kredieten kansarmoede — Oneigenlijk gebruik</i>	1017
106		10.08.1990	J. Geysels	<i>Loonsverhoging ambtenaren en/of leerkrachten — Maaltijdcheques</i>	1018
107		10.08.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Voeren — Nietigverklaring van een beslissing van de Limburgse Gouverneur</i>	1019
108		14.08.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Gemeentebesturen — Informatie</i>	1019
109		16.08.1990	J. Loones	<i>Vlaamse Gemeenschap — Intergemeentelijke computerdeskundigen</i>	1020

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

35	□	08.12.1989	R. Van Hooland	<i>Waterwegen — Personeel</i>	1020
121		28.02.1990	J. Van Eetvelt	<i>Scheldebrug te Temse — Toestand en alternatieven</i>	1040
137		12.03.1990	M. De Meyer	<i>Het in gebruik nemen van de Mirabrug te Hamme — Stand van zaken</i>	1040
140		12.03.1990	A. Laridon	<i>Ontzandingsprobleem aan de kust — Dringende maatregelen</i>	1041
142		12.03.1990	A. Laridon	<i>Zondagsbus lijn 73B Lichtervelde-Veurne — Afschaffing</i>	1042
162		05.04.1990	A. Schellens	<i>Busdiensten naar UZ-Pellenberg — Aanpassingen</i>	1042
169		12.04.1990	M. Desutter	<i>Betaling door Openbare Werken — Laattijdigheid</i>	1042
175		17.04.1990	J. Loones	<i>Grensoverschrijdend watertoerisme met Frankrijk — Initiatieven en financiering</i>	1043
180		24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Trammuseum Schepdaal-Dilbeek — Toekomstperspectieven</i>	1043
182		25.04.1990	M. Desutter	<i>Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoek en experimenten</i>	1044
187		07.05.1990	J. Ansoms	<i>Rijksweg 14 te Zoersel — Verkeersveiligheid</i>	1044
193		22.05.1990	P. Dumez	<i>Gronden Linkeroeversheldegebied Antwerpen — Overdracht</i>	1045
202		14.06.1990	M. Desutter	<i>Voorziene kredieten voor wegen — Verdeling over de provincies</i>	1045
203	□	14.06.1990	G. Janzegers	<i>Kruispunt R 27 met de N 29 te Tienen — Verkeersmoeilijkheden</i>	1021

204	19.06.1990	M. Vogels	Openbaar vervoer — Hinder veroorzaakt door foutparkeerders	1045
205	19.06.1990	G. Annemans	Plaatselijk en streekvervoer te Brussel — Kostprijs voor Vlaanderen	1046
206	20.06.1990	R. Van Hooland	Sluis te Gentbrugge — Bediening	1046
207	22.06.1990	H. Van Diende- ren	E 313 — Versnelde uitvoering van de werken	1047
208	25.06.1990	J. Ansoms	Brasschaatsesteenweg tussen Kalmthout en Brasschaat (N 117) — Aanleg fietspad	1047
209	25.06.1990	J. Ansoms	Aanleg fietspad — Stand van zaken voor de omgeving Brasschaat1 Brecht/Schilde	1047
210	25.06.1990	W. Cortois	Werken aan Zenne — Uitvoering	1048
211	25.06.1990	W. Cortois	Verbrandingsoven te Grimbergen — Toegangswegen	1048
212	26.06.1990	G. Mommerency	Binnenwateren van de Westhoek — Bediening van de sluizen	1049
213	27.06.1990	F. Aerts	Openbare wegeniswerken — Overleg met de gemeenten	1049
214	03.07.1990	H. Van Diende- ren	NMVB — Kusttram	1050
215	04.07.1990	L. Vanhoren- beek	Bermen van autowegen — Onderhoud	1050
216	04.07.1990	J. Loones	Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie	1051
219	12.07.1990	J. Valkeniers	Publikaties — Kostprijs	1052
221	16.07.1990	H. Van Diende- ren	Openbaar vervoer — Vast recht	1053
222	17.07.1990	J. Cuyvers	MER-plicht — Criteria	1053
223	17.07.1990	M. Desutter	Havens — Opvang afvalolie	1054
224	19.07.1990	L. Peeters	Onbemande meetapparatuur langsheen de wegen — Bewijskracht	1054
225	19.07.1990	J. Ansoms	E 19 — Plaatsing geluidswerende schermen	1055
226	30.07.1990	W. Van Renter- ghem	Verbinding Albrechtlaan en E 40 — Voltooiing van de Ring om Aalst	1055
227	31.07.1990	J. Timmermans	Vervanging stoplichten door rotondes — Planning provincie Oost-Vlaanderen	1055
228	02.08.1990	R. Van Hooland	Oorspronkelijk tracé N 42 — Stand van zaken onteigeningen	1056
229	0 03.08.1990	L. Peeters	A 12 — Ombouw tot een volwaardige autosnelweg	1063
230	0 13.08.1990	G. Cardoen	Vlaams Gewest — Eigendom Domein Ter Rijst	1063
231	13.08.1990	C. Marchand	Veurne- Bergues — Dichtslibben van de historische waterweg	1056
232	0 16.08.1990	M.P. Kestelijn- Sierens	Studies — Uitgevoerde opdrachten in 1989 en 1990	1063
233	22.08.1990	W. Cortois	Woluwelaan te Vilvoorde — Verkeersveiligheid	1057
234	23.08.1990	H. De Loor	Rijksweg 454 Zottegem-Oudenaarde — Veiligheid van fietsers en voetgangers	1057
236	29.08.1990	H. Van Diende- ren	Tramverbinding tussen Linker- en Rechteroever van Antwerpen — Kritische vragen	1021